

นิตยสารคาทอลิกรายเดือน

จุดมตาบต๋

พฤศจิกายน 2018

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

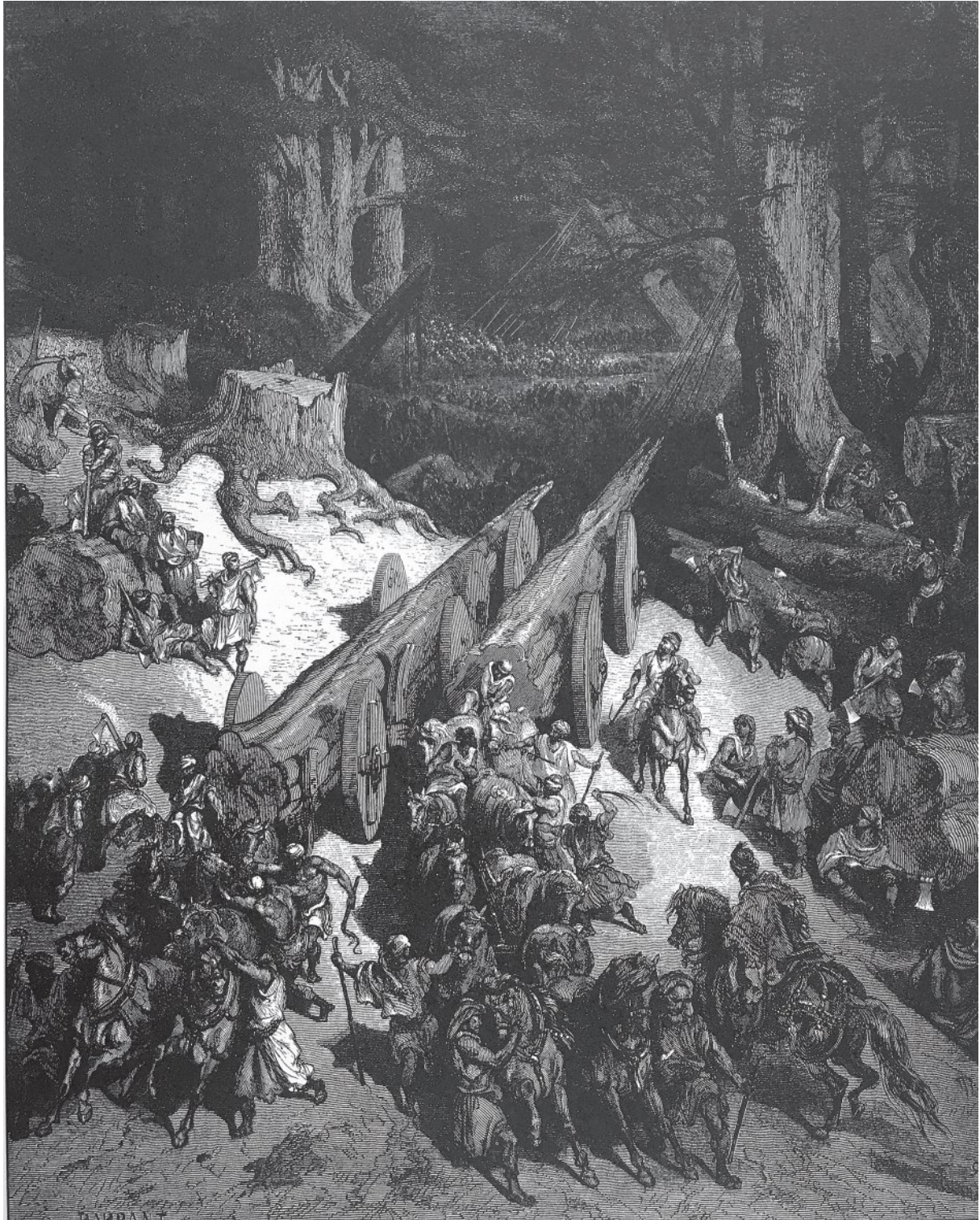

โลกทุกวันนี้มี “ประกาศตัวปลอม” เยอะมาก อาทิ คนที่ทำตัวเป็นผู้นำ
ทำตัวเป็นนักบุญจอมปลอม ซึ่งโน้มน้าวจิตใจผู้คนให้คล้อยตาม
กระนั้น เราต้องอย่าหลงไปตามคนพวกนี้เด็ดขาด
เพราะเราต้องติดตามพระเยซูเท่านั้น

ข้อคิด จากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 พฤศจิกายน

เพื่อให้ภาษาแห่งความรักและการเสวนา
จะมีอำนาจเหนือภาษาแห่งความขัดแย้งเสมอ

เตรียมสวัสด์เพื่อสร้างพระวิหาร

(1พงษ 5:1- 6:38)

พื้นพระวิหารที่กษัตริย์ซาโลมอนทรงสั่งให้สร้างนั้น จะเป็นไม้สนสามใบเพราะมีความแข็ง แต่ผนังทุกด้านจากพื้นจรดเพดาน ทรงใช้ไม้สนสี่ดาร์กรูบพระนิเวศน์และทุกห้อง แม้แต่แท่นบูชา พระองค์ก็ทรงกรุด้วยไม้สนสี่ดาร์ ในขณะที่เดียวกันส่วนใดที่เป็นลายนูนสูงเด่นก็ทรงบุด้วยทองคำ เราจึงเข้าใจว่าพระวิหารที่ซาโลมอนทรงสร้างให้เป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้านั้นโครงสร้างหลักเป็นหิน ที่สกัดมาจากเทือกเขาเลบานอน กรุผนังและเพดานด้วยไม้สนสี่ดาร์ ซึ่งต้องส่งแรงงานจากแผ่นดิน อิสราเอลไปปลัดเวรกันทำงานในเลบานอน (1พงษ 5:13-18) และจึงจะถึงขั้นตอนการลงมือก่อสร้าง พระนิเวศน์ของพระเจ้าอีกชั้นหนึ่ง

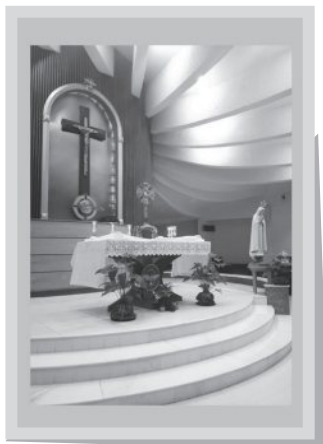
การก่อสร้างจะมีศิลาที่เตรียมมาจากบ่อศิลา เพราะฉะนั้นจึงไม่ได้ยินเสียงค้อนหรือขวาน หรือ เครื่องมือเหล็กใดๆ ในพระนิเวศน์ขณะเมื่อทำการก่อสร้าง พอถึงเวลาตกแต่งลวดลายในพระวิหาร กษัตริย์ซาโลมอนทรงรับสั่งให้นำตัวฮาริมมาจากเมืองไทระ บุตรของหญิงม่ายจากเผ่าเนฟทาลีเขาเป็น ช่างทองสัมฤทธิ์มีฝีมือ ฮาริมก็ประกอบไปด้วยสติปัญญา ความเข้าใจและฝีมือที่จะทำงานทุกอย่าง ด้วยทองสัมฤทธิ์ และเขาก็รับมอบงานที่กษัตริย์ซาโลมอนทรงมอบให้

ข้าแต่พระเจ้า...กษัตริย์ดาวิดทรงล่วงหลับไปก่อนที่จะได้ทรงสร้างพระวิหารถวายแด่พระองค์ ดังที่ทรงตั้งพระทัยไว้ (2ซมอ 7:1-29) แต่พระโอรสผู้สืบราชสมบัติคือกษัตริย์ซาโลมอน ทรงกระทำ ให้ความปรารถนาของพระราชบิดาสำเร็จ พระวิหารก็คือที่ประทับขององค์พระผู้เป็นเจ้า ได้รับการ สร้างอย่างงดงามและล้ำค่า สมเป็นพระนิเวศน์ของพระเจ้า ขอพระองค์โปรดสอนลูกให้รู้จักประพัตติ ตนสมเป็นที่ประทับของพระองค์ในดวงใจของข้าพเจ้าทั้งหลาย และโปรดให้ข้าพเจ้ารู้จักถวายของ ดีที่สุดเมื่อต้องทูลถวายแด่พระองค์ด้วยเทอญ ๕

ปกหน้า

นักบุญฮวน ดิโก้ (1474-1548) คลีฟาคลุ่มที่ท่านใช้ห่อกุหลาบมาให้กับพระสังฆราชซุมมาราก้าตามที่แม่พระสั่ง แต่นอกจากกุหลาบหลากสีที่ไม่มีในฤดูเวลานั้นแล้ว ยังปรากฏภาพของแม่พระ (ฮวน ดิโก้ เรียกพระนางว่า หญิงผู้สูงศักดิ์) ประทับอยู่บนผ้าผืนนั้นอย่างน่าอัศจรรย์ อันเป็นเรื่องราวการประจักษ์มาของพระมารดามารีย์ ที่โลกรู้จักกันว่าเป็น “แม่พระแห่งกวาดาลูเป้” เรื่องราวเกิดบนเนินเขาเตเปญัก ประเทศเม็กซิโก ราวปี ค.ศ.1531 ปัจจุบันได้สร้างพระวิหารเป็นเกียรติแด่พระมารดาแห่งกวาดาลูเป้ที่เชิงเขาเตเปญักแห่งนี้ และเป็นสักการสถานที่มีผู้แสวงบุญมาเยี่ยมสวดภาวนาและร่วมพิธีมิสซาอย่างมากมาย นับเป็นการประจักษ์มาของแม่พระที่เก่าแก่มาก ก่อนเมืองลัวร์ด และที่ฟาติมา เราระลึกถึงพระมารดาแห่งกวาดาลูเป้ในวันที่ 12 ธันวาคมและระลึกถึงนักบุญฮวน ดิโก้ วันที่ 9 ธันวาคม

ปกหน้าใน

ในเดือนพฤศจิกายน อันเป็นเดือนระลึกถึงวิญญานในไฟชำระและผู้ล่วงลับไปแล้วทุกคน เพื่อสวดภาวนาให้กับเขาเหล่านั้น ขอให้เรายึดพระเยซูเจ้าผู้เป็นพระผู้ไถ่เราให้รอดพ้นรักพระองค์ในศีลมหาสนิท และอาศัยพระมารดามารีย์เสนอวิงวอนเพื่อเราและเพื่อวิญญานของผู้ล่วงลับทุกดวง

จัดวางให้เหมาะสม...ที่สุด

อาทิตย์ปลายเดือนตุลาคม ผมมักจะต้องมีวันหนึ่งที่กลับบ้าน เป็นวันที่ระลึกถึงญาติพี่น้องผู้ล่วงลับ ปีนี้ก็เช่นกัน ในบรรยากาศของวัดที่เคยเติบโตมาในวัยเด็ก บรรยากาศที่คุ้นเคยอาจจะหายไป ปัจจุบันวัดติดแอร์แล้ว มุมที่เคยนั่งถูกเปลี่ยน สถานภาพชีวิตถูกปรับ ใครจะคิดว่า วันหนึ่งเพื่อนร่วมชั้นเรียนของเรา จะมาเป็นเจ้าอาวาสวัดของเรา เจ้าอาวาสแต่ละท่านก็มีความน่ารักแตกต่างกันไป ทุกคนสามารถใช้เสน่ห์หรือเอกลักษณ์ที่ตนมีสร้างความชื่นชมให้กับบรรดาญาติอยู่แล้ว แต่เบื้องลึกคือ ใจที่ถูกใส่ไปอย่างงานหน้าที่ และชีวิตที่ร่วมกับชุมชนความเชื่อนั้นๆ วันเวลาพาหลายสิ่งจากไปตามครรลองของสังขาร แต่สิ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนในหมู่บ้านคริสตชนคือความศรัทธาที่เชื่อมโยงทุกคน วัดยังเป็นศูนย์กลางของสิ่งเหล่านั้น เราจะเติบโต ประสบความสำเร็จและก้าวเดินออกไปไกลแค่ไหนวันหนึ่งเราก็ต้องกลับมาบ้าน

ขวบปีของการจากไปของญาติพี่น้องของผมผู้ล่วงลับก็น่าคิด ยายที่จากไปครบ 12 ปี นั่นคือก้าวแรกที่เรามาร่วมงานกับสื่อมวลชน นำอีกคนที่จากไปครบ 6 ปี นั่นคือก้าวถัดมาของตำแหน่งจากหัวหน้าแผนกหนึ่งในงานสื่อมวลชน เป็นผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิกฯ เต็มตัว ส่วนยายที่จากไปอีกคนครบ 2 ปี เราก็ได้แต่คิดว่า ชีวิตสั้นและการเดินทางสำหรับคนที่ยังมีลมหายใจอยู่ก็ต้องไปต่อ ผมเคยคิดว่า วันที่ขึ้นมาอยู่ตรงจุดสูงสุดของคำว่าผู้อำนวยการมันก็จบแล้ว แต่ชีวิตในสนามสื่อยังพาไปได้อีก

หลังจากที่ไปร่วมประชุมระดับนานาชาติบ่อยขึ้น ร่วมงานกับผู้คนต่างชาติต่างภาษา ยกระดับรายการของเราให้ก้าวออกไปสู่สังคมในระดับเอเชีย หรือลัดเลาะไปสู่การติดต่อการถ่ายทอดสดจากวาติกันมาสู่ไทยอยู่บ่อยครั้ง พระกัปปาผมก้าวไปสู่การได้มีโอกาสรับใช้งานสื่อสารมวลชนในระดับเอเชีย ด้วยการเป็นประธานของทวีป และเมื่อขึ้นไปรวมกลุ่มกับโลก ก็เติมงานให้อีก 1 สาขางาน (จาก 6 สาขา) หนึ่งในสาขาที่ว่านั่นคืองานสื่อดิจิทัล และในต้นเดือนนี้เอง ผมกำลังจะเดินทางไปโรมอีกครั้ง เราจะประชุมคีย์แมน (Core Team) ตัวแทนจากทุกทวีปของงานด้านนี้จากทั่วโลกที่นี่

การประชุมจะมีประมาณ 4-5 วัน เนื่องจากการเป็นการพบกันครั้งแรก และแต่ละคนมาจากทวีปต่างๆ ทุกคนจะถือรายงาน หรืองานวิจัย เกี่ยวกับความเป็นไปในด้านสื่อเป็นต้นดิจิทัลจากทวีปของตนเองมาเล่าให้ฟัง ไม่ว่าจะเป็นเอเชีย ที่แยกได้อีกหลายภาคพื้น แอฟริกา อเมริกา ลาตินอเมริกา โชคดีที่เราจะได้ยินเรื่องราวของประเทศที่ปิดกั้นสื่ออย่างจีนด้วย นอกจากนั้นเรายังได้ไปดูงานของซิกนิสโตรม และสื่อคาทอลิกใหญ่ๆ อย่าง Aletela ที่จะมาแบ่งปันข้อมูลให้กับเรา โชคดีไปกว่านั้นเมื่อการประชุมของเราอยู่หลังการประชุมซีโนดัลโรม คงมีข้อมูลดี ๆ จากเรื่องราวเหล่านี้มาเสนอต่อไป แต่มีเรื่องน่าสนใจระหว่างเส้นทางการจัดประชุม คือ ตัวแทนจากทวีปยุโรปมาไม่ได้

ตัวแทนจากทวีปยุโรป เป็นฆราวาสชาวเยอรมัน อยู่ในองค์กรทุนคาทอลิกใหญ่องค์กรหนึ่ง ได้ส่งข้อมูลมาในเมลลูกโซ่ของกลุ่มทำงาน ว่า “ผมสนใจประเด็นที่เราจะนำเสนอและพูดคุยกันมาก แต่น่าเสียดายว่า ลูกคนที่สองของผม มีแนวโน้มว่า แม่ของเขากำลังจะคลอดไม่เกินสัปดาห์ที่ 2 ของเดือนพฤศจิกายนนี้ ผมพยายามที่จะหาตัวแทนไป แต่ก็เป็นการตัดสินใจที่เร็วไป หรือคิดอีกทางหนึ่งถ้าจะหาคนในองค์กร ก็จะเป็นการหาข้อมูลที่ไม่ใช่ระดับทวีป การทำงานต่าง ๆ ต้องการการจัดวางโปรแกรมที่ดี ซึ่งการมีลูกนั้น ก็ถูกวางแผนไว้อย่างนี้ในระยะยาวเช่นกัน... มันเป็นเรื่องสวยงามของชีวิต”

ชีวิตล้วนมีมุมที่งดงาม ไม่ว่าจะเป็นการจากไป หรือการเกิดใหม่ของอีกชีวิตหนึ่ง ก้าวหน้า หรือทรงตัว เพราะบางจังหวะเราอาจจัดวางได้อย่างเหมาะสม แต่บางจังหวะพระก็จัดวางให้เรา ได้เหมาะสมที่สุด

บรรณาธิการบริหาร

1 วันที่ 1 พฤศจิกายน ฉลองนักบุญทั้งหลาย	2 วันที่ 2 พฤศจิกายน วันกาวนาอุทิศแด่ผู้ลี้ภัย	10 วันที่ 10 พฤศจิกายน ขอเชิญร่วมพิธีบรยาย สมณลิขิตเตือนใจ จงชื่นชมยินดีเถิด (GAUDETE ET EXSULTATE) วันเสาร์ที่ 10 พฤศจิกายน 2018 เวลา 09.00-15.00 น. ที่ศูนย์ฝึกอบรมนานาชาติ “บ้านผู้หว่าน” โดยคุณพ่อสมหมาย มธุรสสุวรรณ ผู้จัดการแผนกคริสตศาสนธรรม อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เป็นวิทยากร (ไม่เสียค่าใช้จ่าย)
17 วันที่ 17 พฤศจิกายน	วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14 “100 ปี อุดมสานต์ ด้วยใจระลึกคุณพระคาร์ดินัล” (พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ผู้ก่อตั้งกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์) วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018 พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 17.00 น. ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก	
22 วันที่ 22 พฤศจิกายน	พิธีมอบรางวัลสื่อมวลชนดีเด่น (Catholic Media Awards) เวลา 13.00 น. ที่โรงแรมอโนมา แกรนด์	24 วันที่ 24 พฤศจิกายน คณะนักบวชคามิลเลียนแห่งประเทศไทย ขอเชิญร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ โอกาสฉลองแม่พระองค์อุปถัมภ์ผู้ป่วย และพิธีปฏิญาณตนตลอดชีพอย่างสง่าของบราเดอร์ยอห์น ชีวาลย์ วาปีเตา โดยคุณพ่อ ร็อก ไพรซ์ ศรีประเสริฐ อธิการเจ้าคณะแขวงประเทศไทย เป็นประธานพิธี วันเสาร์ที่ 24 พฤศจิกายน 2018 เวลา 10.00 น. ที่วัดน้อยนักบุญคามิลโล (บ้านพักผู้สูงอายุ คามิลเลียน โซเซียล เซนเตอร์ สามพราน) อ.สามพราน จ.นครปฐม
25 วันที่ 25 พฤศจิกายน สมโภชพระเยซูเจ้ากษัตริย์แห่งสากลจักรวาล		

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีตารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

พระสังฆราชลือชัย ชาทวีสัย
ภราดาหลุยส์ ชานเนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิทย์ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรรค์ กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำนำร่องปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถ.นนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เลข

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2295-1789

สารบัญ

Contents

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ปี 2
ตอน เพียงแค่เม็ดทราย

ชีวิตคริสตชน

- 32 ข้างธรรมาสัน
33 กว่าจะเป็นนักบุญ
34 ระหว่างเดือน
36 วันละก้าวกับพระเยซู
38 บันทึกกรรมทูต
41 บทความเตือนใจตนเอง
ความยากจน
44 บัญญัติศัพท์
45 ท่วงทำนองแห่งรัก
46 พระพรที่ล้ำค่า ‘วันเวลา’
48 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
53 ไต่ตามโค้งตะวัน
56 คริสต์ ดิด กับนักจิตฯ
60 เยวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตร์ฟิออย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสโมสร

กวี-ศิลปิน

- 69 พงศ์ ประมวล
76 เงินหนึ่งทะลันท์
78 จดหมายจากผู้อ่าน
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนอตนพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มอบคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ปี 2 ตอน เพียงแค่เม็ดทราย

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมกับ สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย จัดพิธีรับโล่พระราชทาน และประกาศผลรางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี” ครั้งที่ 2 ประจำปีพุทธศักราช 2561 หัวข้อ “เพียงแค่เม็ดทราย” ซึ่งเป็นหนึ่งในผลงานวรรณกรรมโดดเด่นของอุษเชนีโดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจาก **สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี** พระราชทานโล่รางวัลแก่ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ

ในการประกวด ภายใต้งานประกาศผลผู้ที่ได้รับรางวัล ได้รับเกียรติจาก **พลอากาศเอก ชลิต พุกผาสุข องคมนตรี** เป็นประธานในพิธี และเป็นประธานมอบรางวัล พร้อมด้วย **คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล** ประธานคณะกรรมการอำนวยการ โดยมี **คุณพ่ออนุชา ไชยเดช** ผู้อำนวยการกรรมการรางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี **เชอร์บุญรักษา ศรีตระกูล** อธิการิณีเจ้าคณะแขวง คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร **พันตรีปานสรวย ชุมสาย ณ อยุธยา** บุตรชายอุษเชนี ร่วมในพิธี เมื่อวันที่ 27 ตุลาคม 2561 ณ ห้องประชุม 4 ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

โครงการประกวดวรรณกรรมรางวัล “วรรณศิลป์อุชเชนี” เออเชนี ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา หรือที่เรารู้จักในนามปากกา “อุชเชนี” มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ แม้จำนวนไม่มากแต่ทรงคุณค่า และโดดเด่นทางด้านวรรณศิลป์อย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นกวีนิพนธ์ เช่น “ขอบฟ้าชลีทอง” “ดาวส่องนภาดิน” หรือความเรียงร้อยแก้ว “เพียงแค่เม็ดทราย” ในนามปากกา “นิต นรารักษ์” นอกจากผลงานการเขียนซึ่งก่อเกิดแรงบันดาลใจมากมายสำหรับผู้ที่รักทางด้านวรรณศิลป์แล้ว การใช้ชีวิตเรียบง่ายอ่อนโยนเอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ยังเป็นแบบอย่างที่ดียิ่ง

“อุชเชนี” ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ จากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติในปี พ.ศ. 2536 และยังได้รับรางวัลอื่นๆ ทั้งรางวัลด้านวรรณกรรม อาทิ รางวัลพานแว่นฟ้าเกียรติยศ จากรัฐสภา ร่วมกับสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย หรือรางวัลในหน่วยงานของศาสนา อาทิ รางวัล “Achievement Awards” จากสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และเครื่องประดับเกียรติยศของสมเด็จพระสันตะปาปาซิลเวสเตอร์ ขึ้นอัครวินักงาเซนใหญ่ อุชเชนีถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 สิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนบ่งบอกถึงผลงานและชีวิตที่น่าจดจำ

ประชุมคณะกรรมการรางวัลวรรณศิลป์อุษะณี ปี 2 คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานคณะกรรมการ
 อำนวยการ โครงการประกวดวรรณกรรมรางวัล “วรรณศิลป์อุษะณี” จัดประชุมคณะกรรมการเตรียมงานโครงการ
 ประกวด “วรรณศิลป์อุษะณี ปี 2” รางวัลโล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ใน
 หัวข้อ “เพียงแค่มดทราย” เพื่อระลึกถึงผลงานทรงคุณค่าของ “อุษะณี” อาจารย์ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา
 ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (กวีนิพนธ์) ประจำปี 2536 จัดประชุมเตรียมงาน โดยมีคุณพ่ออนุชา ไชยเดช
 เซอร์มารี หลุยส์ พรฤกษ์งาม คุณวันทนี นามะสนธิ พต.ปานสรวง ชุมสาย ณ อยุธยา อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
 อาจารย์ชัยมัยกร แสงกระจ่าง คุณกนกวลี พจนปกรณ์ คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ ร่วมประชุม วันจันทร์ที่ 12
 มีนาคม 2561 เวลา 14.00-16.00 น. ที่ห้องสโรชา โรงแรมโนมาแกรนด์ ถนนราชดำริ

ประชุมคณะกรรมการเตรียมพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ครั้งที่ 2 คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานคณะกรรมการอำนวยการ โครงการประกวดวรรณกรรมรางวัล “วรรณศิลป์อุษเชนี” เป็นประธานการประชุม คณะกรรมการเตรียมพิธีรับโล่พระราชทาน สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ครั้งที่ 2 พร้อมด้วยคณะกรรมการจัดงานและกรรมการตัดสิน คุณพ่อนุชา ไชยเดช พ.ต.ปานสรวง ชุมสาย ณ อยุธยา คุณปริสุทธิ์ กลั้มพะสุต คุณกนกวลี พจนปกรณ์ คุณชุติมา เสวิกุล คุณเนรีภพ สวัสดิ์รักษ์ คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ ร่วมประชุม วันเสาร์ที่ 22 กันยายน 2561 เวลา 16.00-20.00 น. ที่ห้องสโรชา โรงแรมอโนมาแกรนด์ ถนนราชดำริ

ประชุมคณะกรรมการคัดกรองผลงาน วันอังคารที่ 11 กันยายน 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 9 อาคารสภา
พระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย คุณพ่อนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ นักเขียน ร่วมประชุมคัดกรองผลงาน พร้อมด้วยกรรมการ คุณนริศพร สวัสดิ์รักษ์
บรรณาธิการอดีตนิตยสารสกุลไทย เป็นหัวหน้าคัดกรอง ประภาพรความเรียง คุณเรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์ กวีซีไรต์
เป็นหัวหน้าคัดกรอง ประภาพรทกวี

ประชุมคณะกรรมการคัดกรองผลงาน ประภาพรทกวี วันอังคารที่ 25 กันยายน 2561 ณ ห้องประชุมชั้น 9 อาคาร
สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย คุณพ่อนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ นักเขียน ร่วมประชุมคัดกรองผลงาน ประภาพรทกวี คุณเรวัตร์ พันธุ์พิพัฒน์
คุณประภาศรี วงศ์สมมาตร คุณครูนันท์นี้ วงศ์ประสิทธิ์

ประชุมคณะกรรมการคัดกรองผลงาน ประเภทความเรียง วันพฤหัสบดีที่ 27 กันยายน 2561 ณ ห้องประชุม
ชั้น 9 อาคารสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย คุณพ่ออนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิก
ประเทศไทย คุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ นักเขียน ร่วมประชุมคัดกรองผลงาน ประเภทความเรียง คุณนริภาพ
สวัสดิรักษ์ คุณอัจฉรา ภูริคุปต์ คุณครูวิไล อสุณี ณ อยุธยา คุณครูณัฐวรรณ เวียนทอง

ประชุมคณะกรรมการตัดสินผลงานวรรณศิลป์อุษเชนี วันที่ 5 ตุลาคม 2561 ที่โรงแรมโอโนมาแกรนด์

คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานฯ กล่าวว่า ในนามของคณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการตัดสิน และผู้ได้รับรางวัล ตลอดจนผู้เข้าร่วมพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัล วรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษะณี” ทุกคน ขอกราบ ขอบพระคุณ พลอากาศเอกชลิต พุกผาสุข ของมนตรี เป็นอย่างยิ่ง ที่ให้เกียรติมาเป็น ประธานพิธีรับรางวัลในวันนี้

รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษะณี” ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2560 โดย สโมสรสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ร่วมกับสภา การศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะกคนี้ เซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่ง

ประเทศไทย วัตถุประสงค์เพื่อรำลึกถึง “อุษะณี” หรืออาจารย์ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา ศิลปิน แห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ (กวีนิพนธ์) ประจำปี พุทธศักราช 2536 ผู้สร้างแรงบันดาลใจให้ แก่ผู้ที่ทำงานด้านวรรณศิลป์ เพื่อสืบสาน และ พัฒนาการใช้ภาษาไทย รวมถึงการส่งเสริม เยาวชนให้สนใจในงานวรรณศิลป์สืบไป

สำหรับหลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ได้ รับรางวัล คณะกรรมการตัดสินได้ทำการคัดสรร และพิจารณาผลงานเขียนที่มีเนื้อหาและลักษณะ ตามเกณฑ์ที่กำหนด ในหัวข้อ “เพียงแค่เม็ดทราย” หนึ่งในวรรณกรรมที่โดดเด่นและมีชื่อเสียงของอุษะณี

ในครั้งนี้มีผลงานที่ส่งเข้าประกวดจากทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 574 ผลงานคณะกรรมการได้คัดเลือก และพิจารณาตัดสินรางวัลแก่ผลงานโดดเด่น รวม 9 รางวัล โดยแบ่งงานเขียนเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทกลอนสุภาพ และประเภทความเรียง ใน 2 ระดับ คือระดับนักเรียน และระดับประชาชน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การประกวดวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี” ได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานโล่รางวัลให้แก่ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งสองประเภท เป็นที่ซาบซึ้งและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

ทั้งนี้ การจัดการประกวดได้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และได้จัดพิธีรับรางวัลในวันนี้ โดยคาดหวังว่าจะมีการดำเนินการประกวดอย่างต่อเนื่องในปีต่อไป ดิฉันในนามของคณะกรรมการจัดการประกวดวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี” ขอกราบขอบคุณทุกท่าน สำหรับความร่วมมือทำให้การประกวดสำเร็จลุล่วงด้วยดี ณ โอกาสนี้ด้วย

พลอากาศเอก ชลิต พุกผาสุข องคมนตรี ประธานในพิธี กล่าวว่า ผมรู้สึกเป็นเกียรติอย่างยิ่ง ที่ได้มาเป็นประธานในพิธีรับโล่พระราชทานรางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี” ประจำปีพุทธศักราช 2561 เพื่อเป็นเกียรติแก่อุษเชนี อาจารย์ประคิดน ชุมสาย ณ อยุธยา ผู้มี

ความเป็นเลิศด้านวรรณศิลป์ งานเขียนและความคิดของท่าน เป็นแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ที่ยังรักและ
ได้สัมผัสของท่าน ตลอดจนนักเขียนและผู้อ่านมากมาย

โครงการการประกวดวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุชเชนี” เป็นโครงการที่มีคุณค่ายิ่ง ในอันที่
จะสืบสาน พัฒนาและส่งต่องานวรรณศิลป์ ซึ่งเป็นเพชรเม็ดงามของภาษาไทย จึงขอชื่นชมสื่อมวลชน
คาทอลิกประเทศไทย สมาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร
กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย ที่ได้เห็นถึงความ
สำคัญในการเชิดชูเกียรติศิลปินแห่งชาติ รวมทั้งร่วมกันดำเนินโครงการนี้เพื่อดำรงไว้ซึ่งคุณค่าของ
งานวรรณศิลป์ไทยอีกด้วย

ผมขอชื่นชมและแสดงความยินดีกับผู้ที่ได้รับรางวัลในวันนี้ ขอให้ท่านภูมิใจว่าผลงาน
ของท่านได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการตัดสินผู้ทรงคุณวุฒิระดับประเทศด้านวรรณศิลป์ ซึ่ง
ประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติหลายท่าน และผู้คร่ำหวอดอยู่ในแวดวงวรรณกรรมไทย
มานับเนิ่นนาน

โอกาสนี้ ขอสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายที่ท่านนับถือ ได้โปรดดลบันดาลให้ทุกท่าน จงประสบแต่
ความสุขความเจริญ มีกำลังกาย กำลังใจ และกำลังปัญญา ที่จะปฏิบัติหน้าที่ของท่านให้ประสบ
ความสำเร็จในชีวิต

นอนกรน ไม่เพียงแต่รบกวนคนข้างกาย ยังเสี่ยงต่อภาวะ
“หยุดหายใจขณะหลับ”

แพคเกจตรวจภาวะนอนกรน (Sleep Test)

ราคา 12,500.- บาท

• กรุณานัดหมายล่วงหน้าก่อนเข้ารับการตรวจ

แพคเกจตรวจภาวะนอนกรน (Specialist Sleep Test)

ราคา 17,500.- บาท

• กรุณานัดหมายล่วงหน้าก่อนเข้ารับการตรวจ
• รวมค่าผู้เชี่ยวชาญตรวจวิเคราะห์เฉพาะทาง

ปรึกษาแพทย์

เมื่อเข้ารับการตรวจภาวะนอนกรน (Sleep Test)
เพื่อคุณภาพการนอนหลับของคุณ

เงื่อนไข

- รวมค่าแพทย์และค่าบริการ
- รวมค่าห้องพักเพื่อการตรวจรักษา 1 คืน พร้อมอาหารเช้า 1 มื้อ

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ :

คลินิก หู คอ จมูก โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ โทร 0 2838 5555 ต่อ 10320-1
ศูนย์พระเมตตา ชั้น 18 อาคารรอยัลบิรณัฐ โทร 0 2838 5555 ต่อ 11898-9

ตั้งแต่ 1 มี.ค. 61 เป็นต้นไป

บรรยายภาคในพิธีรับโล่พระราชทานรางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษะณี”

การขับร้องประสานเสียงบทเพลง Perfect และบทเพลง I Will Follow Him โดยนักเรียนโรงเรียนกุหลาบวิทยา ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศการร้องเพลงประสานเสียงระดับมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 1 โรงเรียนสังกัดฝ่ายการศึกษาอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

การขับร้องบทเพลง “อุซเซนี” จากผลงานการประพันธ์เนื้อร้องและทำนองโดยคุณพ่ออนุสรณ์ แก้วขจร เรียบเรียงดนตรีโดย คุณจิรพรรณ อังศวานนท์ ร่วมขับร้องโดยคุณบาร์บารา คีโยน ดาวรัตน์หงษ์ (ไบทม่อน) นักร้องโอเปร่า ที่ผ่านการขับร้อง ในเวทีระดับประเทศและระดับโลก

การอ่านบทกวีนิพนธ์ โดยนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย “แต่อุชเชนี”
ฝึกซ้อมโดย อาจารย์ชมัยกร แสงกระจ่าง ศิลปินแห่งชาติสาขาวรรณศิลป์ พุทธศักราช 2557 และ
ผศ.ดร.อาทิตย์ ชีรวณิชย์กุล ภาควิชาภาษาไทย อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บรรเลง
ดนตรีประกอบโดย แม้ว คนรักแมว

ช่วง “จุดประกายความคิด สร้างแรงบันดาลใจ” ในหัวข้อ “เพียงแค่เม็ดทราย” โดยนักคิด
นักเขียน นักข่าว ทั้ง 6 ท่าน ได้แก่ ดร.เพชรยุพา บุรณศิริจรรุ่งรัฐ ท่านได้รับการยกย่องเชิดชู
เกียรติเป็นผู้มีคุณูปการต่อภาษาไทย ประเภทองค์กร จากกระทรวงวัฒนธรรม และได้รับรางวัล
วัฒนคุณาธร ผู้ทำคุณประโยชน์ต่อกระทรวงวัฒนธรรม เจ้าของสำนักพิมพ์ ณ เพชร

คุณสุวัฒน์ อัสวไชยชาญ บรรณาธิการหนังสือสารคดี หนังสือคุณภาพที่ไม่มีใครปฏิเสธ
คุณสาวตรี ทนเสน ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ วรณกรรมวรรณศิลป์อุษเชนี ประจำปี 2560
 ประเภทกลอนสุภาพ ระดับประชาชน

คุณวีรพร นิติประภา นักเขียนดับเบิลซีไรต์ คนล่าสุด

คุณสราวุธ เฮ้งสวัสดิ์ (นิ้วกลม) นักคิด นักเขียน ผู้สร้างแรงบันดาลใจ

คุณสายสวรรค์ ขยันยิ่ง นักข่าว ผู้สร้างสรรค์ผลงานเป็นที่ประจักษ์

การขับร้องบทเพลง “น้ำจากพระทัย” เขียนเนื้อร้องโดย **อุษเชนี** และได้รับการเรียบเรียง
 ทำนองโดย **อ.ตну ยันตระกุล** ร่วมขับร้องโดย**คุณพ่อสุทธิ ปุคละนันท์**

การประกาศผลรางวัล การประกวดวรรณกรรมรางวัล “วรรณศิลป์อุษเชนี” หัวข้อ “เพียง
 แค่มืดทราญ” ครั้งที่ 2 จากผลงานเขียนที่ส่งเข้าประกวดทั่วประเทศจำนวน 574 ผลงาน โดยแบ่ง
 ออกเป็น 2 ประเภทคือ 1.ประเภทกลอนสุภาพ 2. ประเภทความเรียง

ผลการตัดสินของคณะกรรมการเป็นดังนี้

ประเภทกลอนสุภาพ ระดับนักเรียน มีผลงานส่งเข้าประกวดทั้งสิ้น 76 ผลงาน

กลอนสุภาพรางวัลชนะเลิศ ได้รับเงินรางวัล 30,000 บาท พร้อมโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้แก่บทกลอนชื่อ “แสงแห่งทราย” ของ**นายพิริยภูมิ หง่อยกระโทก** นามปากกา “แทนชีวา ศรีเสมานคร” จากจังหวัดนครราชสีมา

ประเภทกลอนสุภาพ ระดับประชาชน มีผลงานส่งเข้าประกวดทั้งสิ้น 190 ผลงาน

กลอนสุภาพรางวัลชนะเลิศ ได้รับเงินรางวัล 30,000 บาท พร้อมโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้แก่บทกลอนชื่อ “เม็ดทราย” ของ**นายตะวัน กองม่วง** นามปากกา “ตะวันขึ้นทุกที่ ทุกเวลา” จากจังหวัดราชบุรี

กลอนสุภาพรางวัลรองชนะเลิศ 2 รางวัล รางวัลละ 10,000 บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ

1. บทกลอน “อาสาทานตะวัน” ของ**นายรพีพลก ประทุมพรพาล** จากกรุงเทพมหานคร

2. บทกลอน “ดำเนินทราย” ของ**นางปาลิตา ผลประดับเพ็ชร** จากจังหวัดบุรีรัมย์

ประเภทความเรียง ระดับนักเรียน มีผลงานส่งเข้าประกวดทั้งสิ้น 135 ผลงาน

ความเรียงรางวัลชมเชย 2 รางวัล รางวัลละ 10,000 บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ

1. ความเรียงชื่อ “ปรัชญาจากเม็ดทราย” ของ**นายกิตติพิชญ์ เชาวไวย** จากกรุงเทพมหานคร

2. ความเรียงชื่อ “เม็ดทราย” ของ**เด็กหญิงพลอยรุ่ง ละมุล** จากจังหวัดสมุทรสาคร

ประเภทความเรียง ระดับประชาชน มีผลงานส่งเข้าประกวดทั้งสิ้น 173 ผลงาน

ความเรียงรางวัลดีเด่น ได้รับเงินรางวัล 30,000 บาท พร้อมโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้แก่ความเรียงชื่อ “เพียงแค่นี้เม็ดทราย” ของ**นางสาวกชกร ชินะวงศ์** จากจังหวัดเชียงใหม่

ความเรียงรางวัลรองชนะเลิศ 2 รางวัล รางวัลละ 10,000 บาท พร้อมใบประกาศเกียรติคุณ

1. ความเรียงชื่อ “เพียงแค่นี้เม็ดทรายบนชายหาดแห่งอนันตกาล” ของ**นายสุวัฒน์ ยวงแก้ว** นามปากกา “ดวงใจเดียวกัน” จากจังหวัดสมุทรปราการ

2. ความเรียงชื่อ “ใช่เพียงแค่นี้เม็ดทราย” ของ**นางสาวติกขปัญญ มณีนุ่ม** จากจังหวัดกาญจนบุรี

ผลงานที่ได้รับรางวัลชนะเลิศ โล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประจำปี 2561 “เพียงแค่มืดทราย” มีดังนี้

แสงแห่งทราย

ปริยภูมิ หงอยกระโทก

รางวัลชนะเลิศกลอนสุภาพ ระดับนักเรียน

ณ คั่นนี้ดาวไกลเกินไผ่ฝัน
กับความเจ็บเกินใจจะรับเอา
เรามีทรายต่างดวงดาวพราวผืนหล้า
โลกต้องการความเห็นใจและแบ่งปัน
ชีวิตใดถักทอการต่อสู้
น้ำตาเธอน้ำตาฉันที่หล่นทราย
โลกคับแคบคนมีหวังยังขึ้นเชิญ
ความทุกข์ยากเร้นแค้นแห่งวัยวัน
เพื่อส่องทางแก่คนผู้ทนทุกข์
เพื่อดิ้นรนต่อสู้สังคมคาว
แสงแห่งเธอศรัทธาแวตาทม่น
แสงแห่งไฉฉายแวตาคความล้ำพัง
ทุกเม็ดทรายฉายแสงเต็มแววหวัง
และรอยยิ้มเธอยังซื้อสื่อศรัทธา
เพื่อสิ่งที่เธอควรจะได้รับ
เติมเต็มหวังและฝันอันแหงว้า
เมื่อคนทุกข์ยากไร้ได้รับรัก
ทรายแห่งรักจะเรืองฟ่องทองประกาย

คงเหลือแต่เธอและฉันกับความเศร้า
ฉันขอเพียงเธอเฝ้าเข้าใจกัน
เป็นศรัทธาอย่างน้อยพร้อมแสงฝัน
เพื่อแต้มแต่งสีสันของเม็ดทราย
ฉันเฝ้าถามเธอผู้รู้ความหมาย
เราจะเฝ้ามองสายน้ำตากัน
ทรายจะเป็นที่ซาบน้ำตานั่น
จะเปล่งแสงเรืองผืนแววทรายพราว
ทรายจะสาดแสงปลุกความเปลี่ยวหนาว
กลั่นเคี้ยวความปวดร้าวเป็นพลัง
แสงแห่งคนฉายวามแวตาทหวัง
แสงแห่งทรายฉายสะพรั่งกลางแวตาท
เม็ดน้ำตาที่เธอหลังทรงค่ากว่า
ลบล้างรอยมารยาที่ทาบทนา
ขอเธอนับเม็ดทรายทุกเม็ดเศร้า
และวาดรักแห่งราบนลานทราย
ทรายจะถักทอคำฝันฟ้าฉาย
เป็นผืนแผ่นเดียวพรายกับขอบฟ้า

เม็ดทราย

ตะวัน กองม่วง

รางวัลชนะเลิศกลอนสุภาพ ระดับประชาชน

ณ “หาดทราย”...เรียงราย...ใน “ชายหาด”
มี “เม็ดทราย” ...เกลื่อนกลาด ... ไม่ขาดสาย...
“มดน้อยน้อย” ...ค่อยค่อยเคลื่อน ...เขยื้อนคลาย...
ค่อยค่อยสร้าง... “ทางทราย”...ไว้ “เสริ”...

ค่อยค่อยสร้าง... “ทางทราย”...เป็น “ลายเส้น”
แล้ว “วาด” เป็น “เส้นสาย”...ใน “ลายสี” ...
แต่ละ “เส้น” เป็น “ลาย”...ใน “ทราย” มี
แต่ละ “ที่” ...มี “ทราย”...เป็น “ลายทาง”...

แต่ละ “ที่” ...มี “ทราย”...เป็น “ลายเส้น”
ค่อยค่อยเป็น “เส้นสาย”...ใน “ลายสร้าง”...
ค่อยค่อย “แต่ง” ... “เติม” ...“ต่อ”...แต่ “พอ” วาง
จนเป็น “รูป”...เป็น “ร่าง” ...เป็น “ทางทราย”...

จนเป็น “รูป”...เป็น “ร่าง”...ที่สร้างสรรค์
เป็นสิ่งอัน “สรรค์สร้าง” ...ไม่ขาดสาย...
“มดน้อยน้อย”...ค่อยค่อยเคลื่อน...เขยื้อนคลาย...
ค่อยค่อยสร้าง...ทาง “สุดท้าย”...ไว้ “ปลายทาง”...

แต่ละ “มด” ... เขียน “จดหมาย”...ถึง “ชายหาด”
“ฉันไม่อาจ...วาดทราย...เป็นลายสร้าง...
...อีกไม่นาน...ฉันจะเคลื่อน...เลื่อนเลื่อนร่าง
...ลายที่รกร้าง...ไว้ทางลาย...”

ใน “ทางทราย”...เรียงราย...อยู่ “ชายหาด”
“คลื่นทะเล”...ก็ “สาด” ชัด “ทราย”หาย...
ที่เคย “เห็น” เป็น “ทาง”...สร้างเรียงราย...
เหลือเพียงแค่... “เม็ดทราย”...ไว้ “ทรงจำ”

เพียงแค่มดทราย

กชกร ชินะวงศ์

รางวัลชนะเลิศความเรียง ระดับประชาชน

ในวันที่คนที่คุณรักที่สุดร้องขอให้คุณพาเธอไปในที่ที่จะช่วยคลายความทุกข์ และความเศร้าในใจลงไป คุณจะพาเธอไปที่แห่งใด? พี่สาวคนดีของฉัน เธอป่วยด้วยโรค มะเร็ง โรคที่ใครต่อใครไม่อยากเชื่อเชิญให้เข้ามาเยี่ยมเยียนในชีวิต แต่เธอโชคร้ายที่ต้องพานพบกับความทุกข์อย่างแสนสาหัส ภายหลังการเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล เป็นเวลานานหลายเดือน หมอบอกกับฉันว่ามะเร็งลุกลามจนเกินกว่าจะเยียวยา สิ่งใด ที่เป็นความสุขของคนไข้ขอให้รีบทำ ก่อนที่ทุกอย่างจะสายเกินไป

พี่สาวบีบมือฉันแน่น เธอขอให้ฉันขับรถไปในที่ที่จะทำให้เธอจะมีความสุขที่สุด ฉันมองลึกเข้าไปในแวตาสเน่ห์ของเธอ ปรับเอนเบาะรถให้เธอนอนในท่าที่สบายที่สุด เปิดหน้าต่างรถพื่อให้ ลมธรรมชาติพัดเข้ามา หวังให้เธอได้ผ่อนคลาย นับจากนี้ อีสรระกำลังจะเริ่มต้นขึ้น หลังจากที่ ต้องอดอยู่อยู่ในห้องสี่เหลี่ยมแคบๆ และถูกโยนโยด้วยเครื่องวัดสัญญาณชีพ ไปจนถึงสายน้ำเกลือที่ พันหนาการเธอเอาไว้กับเตียงในโรงพยาบาลนานหลายเดือน หัวใจฉันรู้สึกโปร่งโล่งอย่างประหลาด ฉัน ขับรถมาจอดใต้ทิวต้นมะพร้าว เบื้องหน้าคือทะเลสวยที่แวดล้อมด้วยผืนทรายสีขาวละเอียดละมุน- ตา พี่สาวของฉันยังคงนอนหลับด้วยความอ่อนเพลีย ฉันจัดการเรื่องที่พักริมชายหาดเป็นที่เรียบร้อย บีบมือเธอเบาเบา เป็นสัญญาณบอกให้เธอรู้ว่าตื่นได้แล้ว พี่สาวค่อยๆ ลืมตาขึ้นจากภวังค์ แม้ กำลังวังชาจะน้อยนิด แต่นั่นสังเกตเห็นความลึกลับในแวตาสเน่ห์ของเธอ เธอยิ้มสดใสที่สุดเท่าที่ฉันเคยเห็น ฉันพายุเธอลงมานั่งที่เก้าอี้ไม้สีขาว สายตาเธอกวาดมองสรรพสิ่งรอบๆ ตัวด้วยความตื่นตัวราวกับ เด็กน้อยที่เพิ่งได้รับของขวัญที่ถูกใจ หลายเดือนที่ผ่านมาเราสละวนไปกับการรักษาตัวในโรงพยาบาล จนหลงลืมไปว่าโลกภายนอกยังมีสิ่งสวยงามอีกมากมายที่ช่วยเติมเต็มความหวังให้พื้นคืนกลับมา

ฉันถามเธอว่า “ชอบที่ที่พามารึเปล่า?” เธอพยักหน้า ยิ้มแทนคำพูด ฉันถามต่อว่า “ชอบ อะไรมากที่สุด?” เธอใช้มือที่แสนบอบบางกำเม็ดทรายขึ้นมาแล้วโปรยมันกลับลงสู่พื้นเบื้องล่าง ฉันถามอย่างสงสัยว่า “ทำไมถึงหลงรักเม็ดทราย?” เธอบอกเสียงแผ่วเบาว่าเม็ดทรายทำให้เธอ คิดถึงช่วงชีวิตในวัยเด็ก เมื่อครั้งที่พอกับแม่พาเธอมาเที่ยวทะเลครั้งแรก ความรู้สึกของการ ได้สัมผัสผืนทรายด้วยเท้าเปล่าเป็นความทรงจำที่แสนวิเศษที่ฝังอยู่ในเบื้องลึกของหัวใจฉัน เธอถามต่อว่า “อยากเดินบนผืนทรายอีกสักครั้งไหม?” พี่สาวพยักหน้าบีบมือฉันแน่นกว่าทุกครั้ง ฉันค่อยๆ ถอดรองเท้าของเธอออก พยุงตัวให้เธอลุกขึ้นช้าๆ เธอค่อยๆ ก้าวเท้าเหยียบลงไปบน เม็ดทรายขาวละเอียดด้วยใบหน้าที่ยิ้มสุข น้ำตาลของเธอ มองลึกลงไปดวงตาของเธอที่บัดนี้หันไปด้วยน้ำตา “ก้าวรอก้าว เพื่อจะก้าวไปด้วยกัน เราไม่จำเป็นต้องเดินให้เร็วแข่งกับ ตะวัน หรือดวงจันทร์ แต่เราสามารถก้าวด้วยความเร็วเท่าที่ใจเราต้องการค่อยๆ ก้าวไปด้วยกัน”

การเล่นบนผืนทรายช่วยนวดฝ่าเท้าของเธอให้ผ่อนคลาย ฉันไม่ได้มองนาฬิกาว่าเรสองคนใช้เวลาในการเดินบนหาดทรายนานเพียงใด นับเป็นช่วงเวลาที่เราต่างปล่อยให้หัวใจของเราได้ทำตามอำเภอใจอย่างแท้จริง พี่สาวของน้องลงบนผืนทราย เธอขอตักน้ำสักแก้ว ฉันหยิบแก้วน้ำใสใส่น้ำเปล่ายื่นให้เธอ เธอจิบน้ำเพียงเล็กน้อย แล้วเทน้ำที่เหลือลงไปในเม็ดทรายตรงหน้า แล้วพูดว่า “น้ำในแก้วใบนี้ ก็เปรียบเหมือนกับความทุกข์ในใจ เมื่อเทความทุกข์ลงบนผืนทราย ชั่วพริบตาเม็ดทราย ทั้งหลายก็ช่วยกันดูดซับความทุกข์ลงไปจนหมด เพราะฉะนั้นเวลานี้สิ่งที่เราควรทำคือ การทำหัวใจให้เหมือนกับเม็ดทราย ไม่ต้องแบกรับความทุกข์ ปลดปล่อย และปล่อยวางให้ความทุกข์ความเศร้า ซึมหายลงไปในเม็ดทรายจนหมดสิ้น” ฉันยิ้มกว้าง ในขณะที่พี่สาวค่อยๆ บรรจงก่อกองทรายตรงหน้าขึ้นมา เป็นรูปทรงต่างๆ ฉันมองดูเธอที่กำลังเพลิดเพลินกับประติมากรรมตามจินตนาการของเธอ จนในที่สุดปราสาททรายแสนสวยก็ปรากฏชัดขึ้นเรื่อยๆ เธอหันมายิ้มแล้วพูดกับฉันว่า “เม็ดทรายสามารถขึ้นรูปทรงเป็นอะไรก็ได้ตามจินตนาการ เม็ดทรายในมือช่วยนวดและคลายความเจ็บปวดได้เป็นอย่างดี ลำคณูกว่านั้นเม็ดทรายยังช่วยให้ความคิดและจินตนาการที่กำลังจะเลือนหายไปพร้อมกับจำนวนมอร์ฟินที่ฉีดเข้ามาระับความเจ็บปวดในร่างกายให้ค่อยๆ กลับคืนม่อีกครั้ง แม้จะเป็นเพียงแค่เม็ดทรายเม็ดเล็กๆ แต่ก็สร้างความอบอุ่นและความสุขให้กับหัวใจที่บอบช้ำดวงนี้ได้มากมาย ขอขอบคุณพลังชีวิตจากเม็ดทราย ขอขอบคุณที่ช่วยขัดเกลาใจให้หลุดพ้นจากความทุกข์”

บัดนี้มือเล็กๆ สองข้างของเธอค่อยๆ ขุดหลุมทราย เราต่างช่วยกันขุด จนหลุมทรายมีขนาดเท่าที่ตัวเธอจะลงไปนอนได้ เธอหย่อนตัวเองลงไปนอนเหยียดยาว และขอให้ฉันโกยเม็ดทรายที่อยู่รอบๆ ขึ้นมากลบบนตัวเธอ เหลือเพียงใบหน้าที่เท่านั้นที่โผล่พ้นขึ้นมา เธอยิ้มอย่างมีความสุข หลับตาพริ้มอย่างผ่อนคลาย ทรายเม็ดละเอียดจำนวนมากที่อยู่บนตัวเธอกำลังทำหน้าที่นวดตัวให้เธอ ความรู้สึกราวกับอยู่ในสเปาธรรมชาติที่ไม่ปาน ไม่น่าเชื่อว่าเพียงแค่เม็ดทรายเม็ดเล็กๆ จะมีอำนาจต่ออารมณ์และความรู้สึกของเธอได้มากถึงเพียงนี้ ธรรมชาติบำบัดช่างมีคุณค่า และมีความหมายที่ช่วยต่อลมหายใจที่รยรินของผู้หญิงตัวเล็กๆ คนหนึ่งให้ฟื้นกลับมาได้อย่างมหัศจรรย์ ฉันไม่รู้ว่ภาพแห่งความสุขที่เห็นตรงเบื้องหน้าจะยาวนานสักเพียงใด หากขอเพียงแค่นี้เวลานี้ให้เม็ดทรายเม็ดเล็กๆ ที่รายรอบตัวเธอ ได้ทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์ ในการถ่ายเทพลงและความอบอุ่นให้กับเธอจนถึงวินาทีสุดท้ายแห่งชีวิต ขอขอบคุณความรักจากเม็ดทราย สิ่งเล็กๆ ที่ยิ่งใหญ่

หลังจากประกาศผลการประกวดแล้ว ยังมีการส่งต่องานประกวดวรรณกรรมรางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ปีที่ 3 วาระ “๑๐๐ ปี ชาตกาล อุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก” โดย 3 ศิลปินแห่งชาติ อานบทกวี รำลึกอุชเชนี ได้แก่ **อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์** **อาจารย์ขมัยกร แสงกระจ่าง (บางคมบาง)** **คุณพิบูลศักดิ์ ละครพล**

วรรณกรรมวรรณศิลป์อุชเชนี เป็นงานส่งเสริมการใช้ภาษาไทย ที่เริ่มมาจากความรัก รักใน
ความงดงามของภาษา รักในชีวิตอัศจรรย์ไมตรี ของกวีกับกวี ของคนอาวุโสผู้ใหญ่มากับคนรุ่นเยาว์กว่า
เพื่อสานต่อและสืบสาน เพื่อคงไว้ซึ่งความงดงามที่มากกว่าทั้งหมด คือความงดงามระหว่างชีวิต
กับชีวิตแม้เป็นเพียงแค่เม็ดทราย

เตรียมพบกับอุชเชนี ปี 3 หัวข้อ
“ที่ใดมีชีวิต ที่นั่นมีความหวัง”
และ “วาระ 100 ปี ชาตกาล อุชเชนี กวีของกวีที่เรารัก”

เข้มเล่มเดียว เห็นเลือดได้

สุภาษิตจีน “อี่ เจิน เจี้ยน เสวี่” – “Yì Zhén Jián Xuè” – “เข้มเล่มเดียว เห็นเลือดได้”
หมายความว่า พูดตรงประเด็น ไม่อ้อมค้อม พูดตรงไปตรงมา พูดขวานผ่าซาก พูดแทงใจดำ

เรื่องของการพูดจา เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่ง เมื่อติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้สึก นึกคิดภายใน
จิตใจ หรือความต้องการให้แกกันและกัน มีภาษาต่างๆ มากมายในโลกนี้ แต่ละภาษาก็มี คำคม
คำสอนสั้นๆ เพื่อเป็นคติสอนใจ ตั้งแต่กาลนานมาแล้ว เรียกว่า **สุภาษิต คำพังเพย คติ** ฯลฯ

การพูดจา มีหลายแบบ หลายอย่าง เช่น พูดจริง พูดเท็จ จริงใจ โกหก หลอกลวง ดี ชั่ว
สร้างสรรค์ หรือทำลายล้างผลาญ ฯลฯ

สุภาษิตจีนตรงนี้ “พูดตรงไปตรงมา ฯลฯ” จะว่าดีก็ใช่ จะว่าไม่ดีก็ถูก อยู่ที่กาลเวลา โอกาส
กาลเทศะ และเป็นต้น เจตนาของคนพูด และผู้รับฟังด้วย

บางคนชอบพูดตรงไปตรงมา ขวานผ่าซาก บางคนชอบพูดอ่อนหวาน มีน้ำมีนวล แต่ที่
แน่ๆ คงไม่มีใครชอบคนพูดโกหก หลอกลวง ต้มตุ๋น ฯลฯ แต่ที่แปลกแต่ก็จริงด้วย หลายคนก็
พูดโกหก หลอกลวง ต้มตุ๋น บ่อยๆ ด้วย ทั้งๆ ที่เขาเองคงไม่ชอบดอก แต่เป็นเพราะนิสัย หรือ
สันดาน ชั่ว เลว ของเขา ครับ

พระเยซูเจ้า ทรงเตือนเราทุกคนเรื่องการพูดไว้ว่า “ท่านจงพูดเพียงว่า ‘ใช่’ หรือ ‘ไม่ใช่’
คำพูดที่มากไปกว่านั้น มาจากมารร้าย” (มธ 5:37)

นักบุญยากอบ บอกเราทุกคนว่า “เราทุกคน ต่างก็ผิดพลาดได้หลายเรื่อง ถ้าผู้ใด ไม่ผิด
พลาดด้วยวาจา ผู้นั้นย่อมเป็นคนดีอย่างสมบูรณ์” (ยก 3:2)

ภาษาไทยเรา มีสุภาษิต คำพังเพย คำเปรียบเทียบ เรื่องปาก เรื่องคำพูด มากมายเลย
ซึ่งมีความหมายดีๆ ตรงๆ เจ็บๆ แสบๆ ถึงใจดีด้วย ครับ เช่น

ปากร้าย ใจดี ปากคนคมกว่าปากกา ปากหอยปากปู ปากดำแย ปากปลาร้า ฯลฯ

พูดง่าย ฟังยาก พูดดี เป็นศรีแก่ปาก พูดไม่ดี ปากมีสี ฯลฯ

สรุปแล้ว เราทุกคนต้องระวังคำพูดของเราทุกวันให้ดีที่สุด พูดเรื่องดีๆ มีประโยชน์
สร้างสรรค์ เรื่องดีๆ ของคนอื่น ฯลฯ เป็นดีที่สุด อย่าพูดโกหก หลอกลวง ต้มตุ๋น นินทา ว่าร้าย
ใส่ความ พูดหยาบคาย พูดชั่ว ฯลฯ เลยเป็นดีที่สุด

“เข้มเล่มเดียว เห็นเลือดได้” ครับ ฮั

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญเซซิลิอา พรหมจารีและมรณสักขี (St. Cecilia) องค์อุปถัมภ์ นักดนตรี

ฉลอง 22 พฤศจิกายน

“เซซิลิอาเป็นตัวแทนของผู้ที่ยึดถือความเป็นพรหมจรรย์เป็นอุดมการณ์ และมีใช้เพียงพรหมจรรย์ปกติทั่วไปเท่านั้น แต่คือความเป็นพรหมจรรย์ที่ได้ยกถวายแด่พระเจ้าที่ได้ทำให้เธอศักดิ์สิทธิ์ด้วยการเป็นมรณสักขีด้วย”

เซซิลิอา เกิดที่โรม จากครอบครัวมีชื่อเสียง เธอได้บัพติศมาเมื่อพรหมจรรย์ตั้งแต่เยาว์วัย แต่ในบ้านมีเธอคนเดียวเป็นคริสตชน เธอจึงถูกบังคับให้แต่งงานกับหนุ่มนอกศาสนาชื่อ **วาลेरียน** ซึ่งมีเรื่องเล่าต่อๆ กันมาว่า หลังพิธีแต่งงานคํานั้น เซซิลิอาบอกกับวาลेरียนว่า “คุณรู้ไว้เกิดว่าดิฉันเป็นคาทอลิก และพระเยซูเจ้าทรงเป็นพระสวามีแต่พระองค์เดียวของฉัน ถ้าคุณอยากอยู่กับดิฉัน ก็ต้องเคารพในการถือศีลพรหมจรรย์ของดิฉัน และดิฉันมีอารักขเทวดาองค์หนึ่งคอยคุ้มครองเสมอ” วาลेरียนจึงบอกกับเซซิลิอาว่า “เราจะเชื่อถึงพระคริสตเจ้า ถ้าเขาได้เห็นอารักขเทวดาองค์นั้นได้” เซซิลิอาจึงยืนยันว่า “ถ้าไม่รับศีลล้างบาปเสียก่อน ก็มีอาภพเห็นเทวดาได้” และเนื่องจากเป็นช่วงที่มีการเบียดเบียนศาสนา เธอบอกเขาเข้าไปที่กาตากอมบ์ ที่สุดวาลेरียนก็ได้รับการโปรดศีลล้างบาปเป็นคาทอลิก และเมื่อวาลेरียนเป็นคาทอลิกแล้วเขาก็ได้เห็นอารักขเทวดาฉายแสงรัศมีอย่างรุ่งเรืองอยู่ใกล้ๆ กับเซซิลิอาภรรยาผู้ถือพรหมจรรย์ของตน

วาลेरียนยังได้ชักชวนน้องชายของเขาที่ชื่อ

ติบอร์ซีให้มาเป็นคาทอลิกด้วย โดยเซซิลิอาได้สอนคำสอนให้ และเมื่อติบอร์ซีได้รับศีลล้างบาปแล้ว ก็ได้เห็นอารักขเทวดาด้วยเช่นเดียวกัน แต่แล้วปีศาจก็เริ่มมือทำงานของมันอย่างเต็มที่ด้วยเหมือนกัน จึงมีคนไปฟ้องเจ้าเมืองเกี่ยวกับเรื่องราวของสองพี่น้องนี้ เจ้าเมืองรับสั่งให้ทหารไปจับตัวสองพี่น้องไปประหาร และสั่งให้จับตัวเซซิลิอาไปทรมานด้วยการนำตัวไปรมด้วยไอน้ำที่กำลังเดือดพล่าน แต่เธอไม่ได้รับอันตรายอะไร เจ้าเมืองจึงสั่งให้บีบคอเธอ แต่เธอกลับไม่ได้รับอันตรายแต่อย่างใด ที่สุดเจ้าเมืองจึงสั่งให้เพชฌฆาตนำตัวเธอไปตัดศีรษะ เธอถูกฟันที่คอถึง 3 ครั้ง แต่ศีรษะของเธอก็ได้หลุดออกจากปาก เธอได้รับบาดแผลฉกรรจ์ แต่ยังมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ถึง 3 วัน แล้วจึงสิ้นใจกลายเป็นมรณสักขี

ก่อนเซซิลิอาจะถูกจับตัวไปนั้น เธอได้ยกทรัพย์สินทั้งหมดของเธอแด่พระศาสนจักร เพื่อทำประโยชน์แก่พระศาสนจักร และได้รับศีลมหาสนิทก่อนสิ้นใจ ศพของเซซิลิอาถูกฝังไว้ในอุโมงค์ใต้ดินที่เรียกว่า “กาตากอมบ์” และถูกค้นพบ และได้รับเชิญไปฝังไว้ในวิหารนักบุญเซซิลิอา กรุงโรม เมื่อเปิดหีบศพออกดูปรากฏว่าร่างกายของเธอมิได้เปื่อยเน่าเลย

นักบุญเซซิลิอา เป็นนักบุญชาวโรมันที่รู้จักกันแพร่หลายองค์หนึ่ง บทขับร้องถึงเธอที่โบราณมาก บทหนึ่งมีชื่อว่า “Cantantibus Organis” ได้ทำให้เธอได้เป็นนักบุญองค์อุปถัมภ์ของการดนตรี ๕

350 ปีมิสซังสยาม 100 ปีรำลึก มรดกภาพสองธรรมทูตสู่อีสาน-ลาว

สองตัวเลขที่ปรากฏเป็นหัวข้อเรื่อง ณ ที่นี้มิใช่บอกใบ้หยาบ แต่เป็นตัวเลขที่ช่วยให้เข้าใจเหตุการณ์ที่สำคัญทางประวัติศาสตร์พระศาสนจักรท้องถิ่นมิสซังสยามและภูมิภาคอีสานร่วมกับลาว ซึ่งอยู่ในระยะแรกเริ่มที่จำเป็นต้องบุกเบิกและบากบั่นด้วยความพากเพียรอดทนและเสียสละ จนกระทั่งผลิตดอกออกผลเป็นมรดกทางความเชื่อศรัทธาตกมาถึงเราๆ ท่านๆ ในปัจจุบัน

สามกลุ่มอันได้แก่ **กลุ่มพระสังฆราชลียงแบร์ต เดอ ลา ม็อต** (เข้ามาใน ค.ศ.1662) **กลุ่มพระสังฆราชฟรังซัวส์ บัลลือ** (เข้ามาในค.ศ.1664) และ**กลุ่มพระสังฆราชโกโตลันดี** (ได้ล้มป่วยมรณภาพก่อนถึงฝั่ง) โดยมุ่งหน้าว่าจะไปทำพันธกิจในเวียดนามและบางมณฑลของจีน

แต่สถานการณ์ในประเทศไม่อำนวยเนื่องด้วยมีการเบียดเบียน

ภูมิหลังของการส่งธรรมทูตเหล่านี้มาทำพันธกิจแพร่ธรรมดังกล่าว มีข้อสังเกตสามประการที่เราต้องใส่ใจพิจารณาไตร่ตรอง ได้แก่ เรื่องจิตใจหรือจิตวิญญาณของธรรมทูตเป็นประการแรก เรื่องเจตจำนงหรือจุดประสงค์หลักของคณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสเป็นประการที่สอง และเรื่องการสร้างพระสงฆ์พื้นเมืองเป็นประการที่สามซึ่งสำคัญอย่างยิ่ง

จากภาพการณ์เบียดเบียนในบริเวณพื้นที่ของประเทศเป้าหมาย ทำให้กลุ่มธรรมทูต

ต้องบ่ายหน้าเข้ามาสู่กรุงศรีอยุธยา ภายใต้ร่มโพธิสมภารของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช การก่อสร้างโรงเรียน บ้านเณร โบสถ์และการบริหารจัดการอภิบาลต่างๆ ของพระศาสนจักรท้องถิ่นไทย จึงได้เริ่มต้นขึ้นที่นั่น จนกระทั่งได้รับมอบอำนาจหน้าที่จากสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อให้เป็นมิสซังสยามใน ค.ศ. 1669 ซึ่งนับเนื่องต่อมาถึงค.ศ. 2019 รวมเป็น 350 ปี อันเป็นนิมิตหมายให้เราจัดฉลอง เพื่อรำลึกและสำนึกในพระคุณและคุณค่าของชีวิตธรรมทูตผู้อุทิศตน

ก่อนที่จะมาถึงสมัยของธรรมทูตของคณะสงฆ์ต่างประเทศแห่งกรุงปารีส MEP. พระศาสนจักรท้องถิ่นที่นั่นมีคณะนักบวชอยู่ 3 คณะ ได้แก่ คณะดอมินิกัน (เข้ามาใน ค.ศ.1555) คณะฟรังซิสกัน (เข้ามาใน ค.ศ.1584) และคณะเยสุอิต (เข้ามาใน ค.ศ.1609) โดยมีสัตบุรุษราว 2,000 คน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวโปรตุเกส ภายใต้อุปถัมภ์ของระบบปาโดรอาโด (Padroado)

พระศาสนจักรท้องถิ่นมิสซังสยามภายใต้การปกครองสมัยพระสังฆราชลียงแบร์ต เดอ ลา ม็อต พระสังฆราชฟรังซัวส์ บัลลือ และสมาชิกคณะสงฆ์มิสซังต่างประเทศแห่งกรุงปารีสโดยการนำและสนับสนุนของสมณกระทรวงเผยแผ่ความเชื่อ (โปรปากันดาฟิเด/ Propagande Fide) ได้พัฒนาและเจริญก้าวหน้าขึ้นตามลำดับในฐานะเป็นสถาบัน พร้อมกับการ

เข้ามาของบรรดาคณะนักบวชชายหญิงทั้งหลาย กระนั้นก็ดีอีกด้านหนึ่งก็ยังมีปัญหาสถานการณ์บ้านเมืองในกรณีสงครามกับพม่า ซึ่งส่งผลกระทบต่อพันธกิจงานแพร่ธรรมในช่วงเวลาดังกล่าว และยังทำให้ต้องย้ายศูนย์กลางมิสซังจากกรุงศรีอยุธยามายังกรุงเทพฯ

หลังพระสังฆราชคือปองด์กลับมาจากประชุมสังคายนาที่ 1 พระศาสนจักรท้องถิ่นมิสซังสยามได้รับอาณัติสัญญาจากผู้ใหญ่ให้ขยายพันธกิจแพร่ธรรมสู่ภาคอีสาน นี่เป็นที่มาทำให้พระสังฆราชหลุยส์ เวย์ ได้ส่งธรรมทูตคู่แรกคู่เอกคือ **คุณพ่อ** (ที่หลังได้เป็นพระคุณเจ้า) **ยัง บัปติส โปรตม และคุณพ่อซาเวียร์ เกโก** สู่ภูมิภาคอีสาน โดยมีเมืองอุบลฯ เป็นจุดหมายปลายทาง

ด้วยจิตใจจิตวิญญาณเยี่ยงธรรมทูต และด้วยจิตตารมณ์ของคณะสงฆ์ต่างประเทศแห่งกรุงปารีส พร้อมกับความเป็นหนุ่มฉกรรจ์ในวัยอายุ 32 และ 26 ปีตามลำดับ ความริเริ่มรื้อร่นและความเสียสละ มุ่งมั่นที่จะสร้างสรรค์

จรรโลงให้งานพันธกิจแพร่ธรรมอภิบาลเจริญก้าวหน้าและก้าวไกลออกไปอย่างเต็มที่

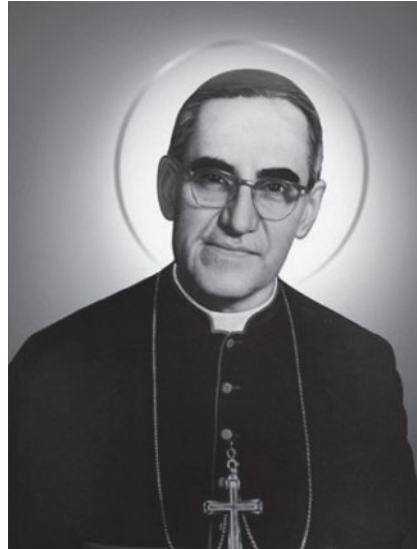
เพื่อให้เป็นได้ในเรื่องดังกล่าวนี้ จึงจำเป็นและเร่งด่วนที่จะต้องจัดบุคลากรแต่งตั้งมอบหมายหน้าที่ให้ทำงานเป็นหมู่คณะ (ทีม) อย่างเข้มแข็งแกร่งกล้า ก้าวหน้าและกว้างไกลออกไปทั้งนี้ โดยยึดฐานที่มรวาส เป็นต้นในบทบาทแพร่ธรรมและคำสอน เพราะพวกเขามีอยู่ทุกที่และเข้าถึงทุกทางสำหรับงานแพร่ธรรม

สามร้อยปีและร้อยปีข้างต้น จะมีคุณค่าและความหมาย ก็ต่อเมื่อทุกผู้ทุกฝ่ายได้รับการรื้อฟื้น พื้นฟูจิตใจให้มีการเปลี่ยนแปลงท่าทีวิถีชีวิต ความคิด และจิตใจ “ใหม่” อย่างมีชีวิตชีวา แล้วประสานความร่วมมือกันเพื่อทำพันธกิจให้มีประสิทธิภาพประสิทธิผล โดยผนึกสรรพกำลังเป็นปีกแผ่นในฐานะชุมชนศิษย์พระคริสต์ และศิษย์ธรรมทูตประกาศข่าวดีใหม่สู่ปวงชนทั้งนี้ เพื่อพระสิริมงคลและพระอาณาจักรของพระองค์จักไพบูลย์สืบไปตั้งแต่ในโลกนี้ตราบนานรันดร์ **๕**

ธรรมทูตต้องบ่ายหน้าเข้ามาสู่กรุงศรีอยุธยา ภายใต้ร่มโพธิสมภารของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช การก่อสร้างโรงเรียน บ้านเณร โบสถ์และการบริหารจัดการอภิบาลต่างๆ ของพระศาสนจักรท้องถิ่นไทย จึงได้เริ่มต้นขึ้นที่นั่น

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาแอล

พิธีสถาปนา นักบุญเปาโล ที่ 6 พระสันตะปาปา
นักบุญออสการ์ โรเมโร พระอัครสังฆราช
และนักบุญ อีก 5 องค์
วันอาทิตย์ที่ 14 ตุลาคม ค.ศ. 2018
ณ ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร นครรัฐวาติกัน

กาลาเทีย 3:6-9

.....เช่นเดียวกัน อับราฮัมมีความเชื่อในพระเจ้า และนี่ก็จัดว่าเป็นความชอบธรรมสำหรับเขา ท่านทั้งหลายจงรู้เถิดว่า คนที่มีความเชื่อนั้นแหละคือบุตรของอับราฮัม พระคัมภีร์เห็นล่วงหน้าแล้วว่า พระเจ้าจะโปรดให้คนต่างศาสนาเป็นผู้ชอบธรรมโดยความเชื่อ พระองค์จึงทรงประกาศข่าวดีล่วงหน้าแก่ อับราฮัมว่า อาศัยท่าน นานาชาติจะได้รับพระพร ดังนั้น ผู้ที่มีความเชื่อจึงได้รับพระพรร่วมกับอับราฮัม ผู้มีความเชื่อ

ฮีบรู 11:32-34

.....ข้าพเจ้ายังจะต้องพูดอะไรอีกหรือ ข้าพเจ้าไม่มีเวลาจะเล่าเรื่องกิเดโอนบารัค แซมสัน เยฟธาห์ ดาวิด ซามูเอล และบรรดาประกาศก เพราะความเชื่อเขาเหล่านี้จึงพิชิตอาณาจักร ปฏิบัติความยุติธรรม ได้รับพระสัญญา ปิดปากสิงโต ดับไฟร้อนแรงพ้นจากคมดาบ ได้รับพลกำลังพ้นจากความอ่อนแอ กลายเป็นผู้เข้มแข็งในสงครามและขับไล่กองทัพต่างชาติให้พ่ายไป

สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ทรงสถาปนาบุญใหม่ 7 องค์
เมื่อวันอาทิตย์ที่ 14 ตุลาคม 2018
ณ ลานหน้ามหาวิหารนักบุญเปโตร กรุงวาติกัน

ข้อความเชื่อแต่ละข้อสัมพันธ์กัน

เราสามารถอธิบายเรื่องความเชื่อ (analogy of Faith) โดยเปรียบเทียบกับเกมตัวเลขในหนังสือพิมพ์รายวัน เกมนี้เรียกว่า “เคน-เคน” (Ken Ken)

วิธีเล่นเกม Ken Ken คล้ายกับ Sudoku ที่ให้ตัวเลขบางตัวมา (จาก 1-9) และให้เราเลือกตัวเลขใส่ใน ช่องว่างให้ ครบ และเมื่อรวมกันได้ ผลลัพธ์ตามที่โจทย์กำหนดไว้แล้ว

เรื่องความเชื่อที่พระศาสนจักรคาทอลิกสอน ก็คล้ายๆ กับเรื่องการเล่นเกมนี้นั่นเอง ในแง่ที่ว่าความเชื่อมีข้อความเชื่อหลายข้อซึ่งข้อความเชื่อทั้งหลายนี้เชื่อมโยงเข้าด้วยกันและร่วมกันช่วยให้เราบรรลุความจริงที่เราเชื่อครบครันขึ้น อาทิ ข้อความเชื่อเกี่ยวกับการปฏิสนธินิรมลของพระแม่มารีย์สอนเราบางอย่างเกี่ยวกับศีลมหาสนิท เรื่องของความรักของสามัคคี-ภรรยาที่แต่งงานกันอย่างถูกต้องสะท้อนภาพความจริงเกี่ยวกับพระตรีเอกภาพได้บ้าง

พระเจ้าทรงประทานพระพรแห่งความเชื่อแก่เรา เพื่อที่เราจะได้เปิดใจรับข้อความจริง และเห็นว่าความเชื่อ (ความจริง) แต่ละข้อเกี่ยวเนื่องกันอย่างครบบริบูรณ์และนำเราดำเนินชีวิตตามความเชื่อที่พระองค์ทรงเผยให้เรา

– คุณพ่อ James M. Sullivan O.P.
จาก Magnificat Year of Faith Companion

บันทึกธรรมทูต

มิชชัน

หิ้งพระ

ช่วงเดือนตุลาคม 2018 ที่ผ่านมา เป็นช่วงที่ผมกับบรรดากลุ่มผู้สูงอายุ ซึ่งมีพลมารีย์และสัตบุรุษใจศรัทธา รวมตัวกันไปสวดตามบ้าน กิจกรรมนี้เป็นโอกาสที่พลมารีย์ได้มีโอกาสทำหน้าที่ติดตามสัตบุรุษส่วนหนึ่งที่มีลูกหลานแต่ไม่ค่อยมีเวลามาวัดมาว ส่วนผมเองก็ถือว่าเป็นช่วงที่จะได้มีโอกาสเยี่ยมชาวบ้านไปด้วย แม้ว่าจะต้องลดงานอื่นไปก่อน

พุดถึงบ้านที่รับแม่พระ มีทั้งบ้านเล็กบ้านใหญ่ มีตั้งแต่บ้านเป็นคฤหาสน์ จนถึงบ้านที่อยู่ในสลัม มีตั้งแต่อยู่ในอพาร์ทเมนต์หรือห้องเช่าสูงๆ จนถึงบ้านที่ต้องลงไปริมตลิ่งแม่น้ำหรือบนแพในแม่น้ำ บางวันไปสวดบ้านเดียว แต่บางวันสูงสุดก็ถึงสามบ้าน... ความนานไม่ได้อยู่ที่ตรงที่สวด แต่อยู่ที่การเดินทาง ก่อนและหลัง เพราะบางบ้านพวกเราไม่เคยไป ก็ต้องหาซอก

หามุม หาที่จอดรถ หาช่องทางเดิน มาดูอีกทีก็สนุกดีเหมือนกัน แม้จะเหนื่อยแต่เหมือนแม่พระจะประทานพรให้ทุกคนทำงานเสร็จภารกิจได้ในแต่ละวัน

ความประทับใจอย่างหนึ่งที่ผมเห็นคือ “หิ้งพระ” ซึ่งหมายถึงสัดส่วนบริเวณหนึ่งในบ้านที่ถูกจัดไว้ด้วยการตกแต่งแบบพิเศษ ที่ตรงนั้นจะเป็นที่รวบรวมของศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ตั้งแต่รูปพระที่เป็นทั้งรูปปั้น จากวัสดุต่างๆ บ้างก็เป็นรูปพระกระดาษบ้าง นอกจากนี้ก็จะมีสายประคำ สายจำพวก รูปแกะสลัก หรือแม้แต่ผ้าเสก ก็จะอยู่ใกล้ๆ กัน

บ้านของคาทอลิก จะมีหิ้งพระเล็กใหญ่ตามขนาดของบ้าน และความศรัทธาของสมาชิกในบ้าน บางบ้านทำเป็นชั้นบันได เหมือนทางขึ้นสวรรค์อะไรทำนองนั้น ผมเห็นบางบ้านมีอัลบา

(เลื้อยขาวยาวเหมือนพระสงฆ์ใส่)แขวนอยู่ สอบถามก็ทราบว่า... เวลาสวดกันในครอบครัว พ่อบ้านจะให้สมาชิกในบ้านทุกคนใส่อัลบา สวดภาวนาด้วย (โอ้ แม่เจ้า เพิ่งเคยได้ยิน) และห้องนั้น ผมประเมินแล้ว น่าจะเป็นวัดน้อย มากกว่ามีแค่หิ้งพระในบ้าน.... สุดยอด....!!!

ความโดดเด่นของหิ้งพระส่วนใหญ่ ผม เห็นว่า เขาจะตั้งกันไว้ที่ส่วนหน้าของบ้านเลย นั้น หมายความว่า แค่เดินผ่านเข้าประตูบ้านเข้าไป ก็ จะเห็นรูปทางเซน พระเยซูเจ้า และแม่พระ นักบุญ เป็นโซนๆไป บางบ้านก็มีหลายองค์ บางบ้านที่ ชอบองค์ใดพิเศษ ก็จะมีองค์นั้นมากเป็นพิเศษ แต่ด้วยเหตุผลที่ว่า หน้าบ้านเป็นหน้าเป็นตา เป็นส่วนที่สมาชิกในบ้านจะเดินผ่านไปผ่านมา และได้ระลึกถึงพระองค์ท่าน การจัดวางไว้หน้าบ้าน ก็เป็นการให้เกียรติอย่างสำคัญ ยกเว้นบางครอบครัว ที่นับถือศาสนาต่างๆ กัน ก็มีการหาทางออกไป คนละมุม หรือจัดโซนใหม่ แบ่งแยกกันไป หรือเก็บไว้แต่ในห้องตามแต่ครอบครัวจะมี ประณีประนอมกัน

ส่วนองค์ประกอบตกแต่งที่สำคัญ คือ “ไฟประดับ” บางครอบครัวตกแต่งหิ้งพระ ได้ อย่างอลังการสิ่งสร้างมาก มีทั้งไฟหมุนๆ เป็น รัศมี ไฟกะพริบ ไฟนีออน ตามแต่เจ้าของบ้าน จะเห็นเหมาะสมสวยงาม เรื่องไฟประดับนี้ ก็มี

วิวัฒนาการไปตามสมัย โดยเฉพาะสมัยใหม่ๆ จะมีไฟประดับสีที่หลายหลาก แม้แต่รูปเทียน เป็นไฟฟ้าไปแล้วก็มี

แต่สิ่งที่ผมเห็นอย่างหนึ่ง ซึ่งเมืองไทย เราไม่ค่อยนิยม คือ “การจุดธูป” พี่น้องต้อง เข้าใจ สถานการณ์ในกัมพูชา เกี่ยวกับการใช้ธูป ที่นี่ยังหนึ่งก็คือว่า หลังสงครามเป็นต้นมา เรา พยายาม ใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ชาวบ้านทั่วไป ใช้ในการสวดภาวนา และธูปก็เป็นสัญลักษณ์ใน การสวดภาวนาอย่างหนึ่ง การจุดธูปเพื่อถวายพระ เป็นเรื่องธรรมดาสามัญ และคาทอลิกที่นี้ ซึ่ง ได้รับอิทธิพลทางพุทธศาสนา ก็ใช้ธูปเช่นกัน เพียงแต่เราไม่ให้มีการเซ่นไหว้ พระศาสนจักร ได้ใช้เครื่องมือนี้ เพื่อทำช่วยบรรยากาศในการ ภาวนามากขึ้น คือ ให้คำภาวนาที่พวกเขา กำลังสวด ได้ลอยขึ้นไป หาพระเป็นเจ้าเบื้องบนเหมือนควัน ธูปที่ลอยขึ้นไปเบื้องบน

ดังนั้น หิ้งพระที่นี้ ก็จะมีรูปเทียนอยู่ เคียงข้างเป็นส่วนใหญ่ และเป็นจุดรวมตัวที่ สำคัญ สำหรับลูกหลานในการภาวนา นอกจาก หิ้งพระ พวกเขามักจะตั้งรูปของบรรพบุรุษ อยู่ ใกล้ๆ กันด้วยในบางครอบครัว เพื่อง่ายต่อการ ระลึกถึงผู้ล่วงลับในครอบครัว เพียงแต่การจัด ส่วนใหญ่ หิ้งพระจะอยู่สูงกว่าหิ้งบรรพบุรุษที่ ล่วงลับ

เวลาผมสวดไป ก็สังเกตเห็นถึงการ

แสดงออกทางความเชื่อของแต่ละครอบครัว เพราะ “หิ้งพระ” นี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของการแสดงออกด้านความเชื่อ ต้องขอขอบคุณพระเจ้าที่การแสดงออก เรื่องความเชื่อนี้ ไม่ถูกจำกัด หรือคุกคามจากทางรัฐ แต่พระศาสนจักรยังทำงานได้อย่างเสรี ลัทธิบูชามีความเชื่อเข้มแข็ง พวกเขาจะทำให้ “หิ้งพระ” นี้ สวยงามน่าภาวนาอยู่เสมอ

ถึงตอนนี้ พี่น้องที่ยังไม่มีหิ้งพระในบ้าน ก็ลองเริ่มจัดมุมจัดโซน ให้พระองค์บ้างก็จะเป็นสิ่งที่ดีครับ แม้จะเป็นบ้านเช่า และแม้เราจะเชื่อว่าพระองค์ทรงประทับทุกแห่งหน แต่ครอบครัวที่มี จุดศูนย์กลางของความเชื่อในบ้าน ที่หิ้งพระ ย่อมมีโอกาสได้ระลึกถึงพระองค์ และแน่นอนว่า เมื่อใดที่พวกเขาเมานั่งสวดภาวนาด้วยกัน

ต่อหน้าพระองค์ ความสุขสันติ หรือแม้แต่กระแสน้ำ ก็อยู่เกิดกับครอบครัว น้อยอย่างแน่นอน...

ในเดือนพฤศจิกายนนี้ ขอพี่น้องให้ร่วมยินดีกับหมู่คณะธรรมทูตไทยในกัมพูชา ที่ได้มีโอกาสรับใช้พระศาสนจักรที่นั่นได้ 25 ปีแล้ว หมู่คณะได้ทำการเฉลิมฉลอง พร้อมกับการบวช **สังฆานุกรเปาโล พร้อมพงษ์ ศรีทาร์ตน์** สมาชิกน้องใหม่ล่าสุดของคณะธรรมทูตไทย และสมาชิกหมู่คณะที่กัมพูชา วันที่ 9 ตุลาคม 2019... พวกเราขอฝากบราเดอร์และหมู่คณะในกัมพูชาไว้ในคำภาวนาของพี่น้องด้วย... ๕

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา พิมเจริญ (คุณตุ้ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุปผา เว็คคิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจ๊กกะพาก ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์(ตำหรุ) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณดา)

ความยากจน

อินเดียเป็นประเทศขนาดใหญ่ทั้งพื้นที่และประชากรมีผู้คนหลากหลายพื้นเพภาษา วรรณะและวัฒนธรรมถึง 1.3 พันล้านคน จะเรียกเป็นทวีปก็น่าจะได้แต่ศัพท์วิชาการนิยมเรียกว่าเป็นอนุทวีป ความแตกต่างของภูมิประเทศภูมิอากาศความเป็นอยู่รวมถึงฐานะทางเศรษฐกิจจึงเป็นเรื่องที่มองให้เป็นเสน่ห์ก็ได้เหมือนที่การท่องเที่ยวอินเดียใช้สโลแกนว่า มหัศจรรย์อินเดีย (Incredible India) หรือ ถ้ามองในส่วนที่ระบบเข้าไปมีส่วนกำหนดให้เกิดความแตกต่างเช่นความยากจนก็น่าจะเรียกเป็น ความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ผมไปอินเดียครั้งล่าสุดเมื่อกลางปี 2018 ตามคำเชิญขององค์การอนามัยโลก ผู้จัดจะมีกฎเกณฑ์อย่างหนึ่งคือบังคับให้ทุกคนนอนในโรงแรมที่เขาจัดให้ไม่ค่อยอนุญาตให้ไปเลือกพักที่ไหนก็ได้เหมือนที่ประเทศอื่นๆ โรงแรมที่เขาจัดให้นั้นมักจะเป็นโรงแรมระดับห้าดาว หรรษา ครั้งนี้เขาให้ไปพักที่โรงแรมซึ่งสร้างมาตั้งแต่ปี 1928 ถ้าเป็นคนก็อายุ 90 ปีแล้ว แต่แทนที่จะเป็นโรงแรมเก่าๆ โทรมๆ ปรากฏว่ายังอลังการอย่างกับคฤหาสน์ของมหาเศรษฐี ในขณะที่อากาศบนท้องถนนร้อนแทบดับแต่ในโรงแรมแอร์เย็นจนต้องใส่เสื้อสองชั้นห้องนอนก็กว้างขวางมีสิ่งอำนวยความสะดวกทุกอย่าง มีไฟสาร์พัดทั้งบนเพดานไฟหัวเตียงไฟโต๊ะทำงานไฟมุมอ่านหนังสือ ฯลฯ เวลาจะนอนแค่เดินไป

ปิดไฟแต่ละมุมก็หายวูบแล้ว ห้องน้ำก็สะอาดใหม่หมดจืดมีกลิ่นสมุนไพรและสบู่แชมพูให้เลือกสารพัดอย่าง บางแห่งห้องน้ำเดียวกันจะมีอ่างล้างมือสองอ่างโถส้วมสองโถสำหรับผู้ชายและหญิงแยกกัน หรรษาแบบสุดๆ

แต่พอเดินออกนอกโรงแรมเท่านั้นเหมือนอยู่กันคนละโลก ตอนเช้าๆ ผมเดินไปร่วมมิสซาที่วัดพระฤๅษณ์ศักดิ์สิทธิ์ที่อยู่ห่างออกไป 2.3 กิโลเมตร ตลอดถนนที่เดินผ่านจะเห็นคนที่ไม่มียานนอนอยู่ตามทางเท้าข้าง ตามป้ายรถเมล์ข้างใต้ต้นไม้ข้าง หรือแม้กระทั่งเกาะกลางถนน ฯลฯ หลายคนบอกว่าสถานการณ์ที่เห็นนี้ดีขึ้นมาก แต่ยังมีคนจนจำนวนอีก 180 ล้านคนที่มีเงินยังชีพไม่ถึง 66 บาท คนเหล่านี้ขาดแคลนปัจจัยสี่เช่นที่พักอาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค อาหารการกิน ฯลฯ ที่หน้าวัดพระฤๅษณ์จะมีตู้รับบริจาคสิ่งของเช่นข้าวสารอาหารแห้งเพื่อนำไปแจกจ่ายแก่คนจน

เอื่อยๆ กับวัดเป็นที่ตั้งของอารามศาสนาสิกข์ (Gurudwara Bangla Sahib) ผมได้มีโอกาสแวะเข้าไปดู เป็นภาพที่น่าประทับใจ เขาจะมีโรงครัวขนาดใหญ่ มีอาสาสมัครมาทำหน้าที่ล้างผักและหุงหาอาหารสำหรับเลี้ยงคนได้เป็นพันคน ตอนผมเดินเข้าไปเจ้าหน้าที่ยังยื่นถาดลังกะสีให้และชี้บอกให้ไปต่อแถว (วันนั้นบังเอิญเนื้อตัวคงมอมแมมพอควร)

ในบริเวณเดียวกันมีคลินิกเปิดรับรักษา

โรคต่างๆให้คนยากคนจนที่มาเรียงคิวต่อแถวรอพบแพทย์ ผมดูคำอธิบายก็พบว่าแพทย์เกือบทั้งหมดไม่ได้เป็นแพทย์ประจำ แต่เป็นอาสาสมัครที่มาช่วยตรวจตามวันเวลาที่ตนว่าง ในอินเดียนั้นร้อยละ 60 ของการบริการทางการแพทย์นั้นเป็นของภาคเอกชน เช่นคลินิกส่วนตัวหรือโรงพยาบาลเอกชนที่มีสาขาตามเมืองต่างๆ โรงพยาบาลเอกชนบางแห่งนั้นเหมือนประเทศตะวันตกเลยทีเดียว เพราะลูกค้าหลักเป็นชาวต่างประเทศที่มาทำงานในอินเดียหรือไม่ก็ต้องเป็นคนที่มีฐานะดี เครื่องไม้เครื่องมือก็ทันสมัยเพื่อนผมที่เป็นหมอในอเมริกาบอกว่าเดี๋ยวนี้การแพทย์ในอเมริกาและยุโรปก็ใช้บริการแพทย์จากอินเดียเป็นส่วนหนึ่งของการรักษาทางไกล โดยที่โรงพยาบาลในต่างประเทศจะถ่ายเอกซเรย์คนไข้และส่งอินเทอร์เน็ตมาที่โรงพยาบาลใหญ่ๆในอินเดีย ที่จะมีหมออ่านฟิล์มและส่งผลการอ่านกลับไปต้นทาง เป็นวิธีประหยัดค่าใช้จ่ายไม่ต้องจ้างหมอประจำโรงพยาบาลในอเมริกานั่นเป็นของตนเอง คนอินเดียจนๆ ก็ต้องไปโรงพยาบาลของรัฐบาลซึ่งดูแล้วได้เพียงร้อยละ 40 ผมเคยเดินเข้าไปในโรงพยาบาลรัฐบาลประจำรัฐมธยประเทศที่ถือว่าดีที่สุด จะเห็นคนไข้แออัดยัดเยียดเบียดเสียดยิ่งกว่าโรงพยาบาลในเมืองไทย ที่ลำบากกว่าคือคนไข้ต้องยืนเรียงแถวรอพบแพทย์เพราะเก้าอี้ที่นั่งไม่พอ และการรักษา นั้นไม่ได้ฟรีเหมือนระบบประกันสุขภาพบ้านเราที่คนถือบัตรทองจะได้รับบริการฟรีในระดับมาตรฐาน จึงไม่แปลกใจที่คลินิกคนจนยังมีความจำเป็นอย่างมากในอินเดีย

ช่วงที่ไปเผชิญตรงกับวันเกิดของผม โรงแรมที่นี่ก็สุดจะบริการเอาใจ เขาคงเห็นวันเดือนปีเกิดจากหนังสือเดินทางตอนเช็คอิน

ผู้จัดการก็ให้พนักงานเอาเค้กขึ้นใหญ่พร้อมกุหลาบช่อโตมาวางไว้ในห้อง ผมต้องลงไปขอถูกระดาดใส่เค้กเก็บไว้ พอรุ่งเช้าตอนไปวัดก็หิ้วถุงไปให้คุณลุงที่นอนอยู่ข้างถนนถัดจากโรงแรมไป ตอนแรกก็เกิดความคิดว่าจะเขียนจดหมายไปเสนอทางโรงแรมให้คิดกิจกรรมที่จะช่วยเหลือคนยากจน เท่าที่เคยเห็นมาเช่นบางโรงแรมจะมีจดหมายเชิญชวนให้บริจาคเงินแก่องค์กรการกุศล แต่วิธีนี้ไม่สะดวกเพราะคนบริจาคต้องโอนเงินไปให้องค์กรกุศลอื่นๆเอง แต่หากมีโครงการเช่นโรงแรมจะบริจาคเงิน 1 Dollars ต่อแขกหนึ่งห้องให้องค์กรการกุศลที่มีผลงานประจักษ์ โรงแรมที่ผมอยู่มีแขกเข้าพักประมาณ 200 ห้อง วันหนึ่งก็ได้สองร้อยดอลลาร์แล้ว เขาก็จะบอกต่อๆไปว่ามาพักที่นี่ได้ร่วมการกุศลด้วย

แต่วิธีการบริจาคก็เป็นการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ ถ้าจะให้ดีต้องให้คนเหล่านี้มีงานทำ จะมียานทำก็ต้องมีความรู้และทักษะ ตอนเดินกลับจากวัดผมเห็นป้ายประชาสัมพันธ์ของ YMCA และ YWCA เขามีการฝึกอาชีพต่างๆให้ เช่นสอนภาษาอังกฤษ สอนคอมพิวเตอร์ ฯลฯ วิธีเหล่านี้น่าจะดีกว่า แต่หลายคนก็บอกว่าปัจจุบันคนยากจนไม่มีสิทธิเข้าไปเรียนหรือก็ต้องมีเงินจ่ายค่าเล่าเรียนเหมือนกัน ยังดีใจที่องค์กรบริหารต่างๆเช่นกรุงเทพมหานคร หรือที่อื่นๆมีการฝึกอาชีพเช่นทำครัว ทำขนม ตัดผม เย็บผ้า ฯลฯ หากคนที่ยากลำบากมีทักษะและมีการสนับสนุนให้มีช่องทางประกอบอาชีพพอเลี้ยงตัวเองได้ ก็จะทำให้มีรายได้สะสมไว้ดูแลตัวเองและครอบครัว

แถมกันเพียงเท่านี้ก็อาจจะยังไม่ครบวงจร คงต้องลงไปแก้ที่ต้นเหตุของปัญหาอื่นๆอีกด้วย ในอินเดียมีระบบชั้นวรรณะที่แยกคนออกเป็น

กษัตริย์ พรหมณ์ พ่อค้าวาณิช ทหาร และที่แย่
สุดๆ คือมีวรรณะจัณฑาลที่เป็นเหมือนส่วนเกิน
ของสังคมที่ผู้คนไม่ยอมคบค้าสมาคมด้วย โชคดี
ที่ระยะหลังๆ นี้มีความพยายามลบล้างการเลือก
ปฏิบัติในเรื่องนี้ และวิธีหนึ่งที่พยายามทำให้เห็น
ว่าคุณค่าของคนไม่ได้อยู่ที่วรรณะที่เกิดมาแต่
อยู่ที่ความรู้ความสามารถความดีงามที่ประพฤติ
ปฏิบัติ ผู้นำระดับประธานาธิบดีบางคนก็มาจาก
วรรณะเหล่านี้

ความยากจนนั้นเป็นปัญหาใหญ่ซึ่งควร
เป็นวาระของประเทศ จะปล่อยให้เก้กันแบบการ
กุศลหรือสังคมสงเคราะห์คงไม่สำเร็จ รัฐบาลต้อง
เป็นหัวหอกในการสร้างระบบที่แก้ไขรากเหง้า
ของความยากจนทั้งหมด ตั้งแต่ให้การศึกษา ฝึก
อาชีพ สร้างงาน สร้างสินเชื่อ สร้างหลักประกัน
สุขภาพเมื่อเจ็บป่วย และส่งเสริมสร้างแรงจูงใจ
ให้คนอดออม ในช่วงยี่สิบปีมานี้ทางการอินเดีย
ก็ดูจะเอาใจเอาใจ มีการสร้างวิสัยทัศน์ 20 ปี
ที่จะทำให้ประเทศและสังคมหลุดพ้นจากความ
ยากจนและก้าวเข้าสู่ความเป็นประเทศที่พัฒนา
แล้ว ในช่วงสิบปีมานี้เศรษฐกิจของอินเดีย
เริ่มเติบโตอย่างก้าวกระโดด รัฐบาลอินเดีย
ได้เริ่มลงทุนให้มีหลักประกันสุขภาพให้กับ
ประชาชน เพื่อว่าเมื่อเจ็บป่วยจะได้ไม่เดือดร้อน
มีการตั้งไมโครไฟแนนซ์เพื่อให้ประชาชนสามารถ
กู้ยืมเงินก้อนไม่โตมากนักเพื่อทำธุรกิจเล็กๆ
โดยให้ชาวบ้านรับประกันและรับผิดชอบหากมี
การเบี้ยวไม่จ่ายหนี้ ฯลฯ

การทำให้ประชาชนหลุดพ้นจากความ
ยากจนนั้นเป็นเรื่องที่ดีที่ถูกต้อง แต่ก็มีคนเตือน
ไว้ว่าเมื่อหลุดพ้นจากความยากจนแล้วต้องรู้จัก
ไปหยุดที่ความพอเพียง ด้วยเหตุที่ว่ามนุษย์นั้น
มีความต้องการไม่สิ้นสุด เพื่อนผมที่ลาวเคยเล่า

ที่เล่นที่จริงว่า ยุคแรกๆ ของการพัฒนาประเทศ
รัฐบาลตั้งคำขวัญว่า “กินอิ่ม นอนอุ่น “ ต่อมา
พอกินอิ่มแล้ว ก็เปลี่ยนคำขวัญเป็น “กินอร่อย
ใส่เสื้อสวย” ฯลฯ เป็นเรื่องตลกที่แฝงให้เห็นว่า
คนนั้นไม่เคยพอเรื่องของความพอเพียงจึงเป็น
เรื่องที่ต้องเริ่มที่สำนึกทางจิตใจ ในหลวงรัชกาล
ที่ 9 ได้ทรงเน้นย้ำและดำรงตนเป็นตัวอย่าง ไม่
หุหุหุฯ ฟูมฟือ แม้จะมีฐานะกษัตริย์

แม้ว่าความยากฝ่ายโลกจะไม่ได้ แต่
ความยากจนทางจิตใจนั้นเป็นเรื่องดี พระเยซู
คริสต์เจ้าทรงสอนให้เราถือความยากจนทาง
จิตใจ จิตใจที่ยากจนคือจิตใจที่ตัดรอนความ
อยากได้สิ่งต่างๆ ทางฝ่ายโลก ไม่ว่าจะเป็น
ทรัพย์สินเงินทอง ชื่อเสียงเกียรติยศ อำนาจ
วาสนา จิตใจที่ยากจนได้สิ่งต่างๆ เหล่านี้ก็จะ
หลงใหลและเผ้าติดถึงสมบัติฝ่ายโลก แต่ด้วย
สิ่งต่างๆ ในโลกล้วนเป็นของที่ต้องเสื่อมสลาย
ดับสูญ ยิ่งร่ำรวยมากอาจจะทุกข์มากขึ้นด้วย
แถมยังลืมนะพระเจ้าและชีวิตนิรันดร์ในโลกหน้า
จิตใจที่ยากจนไม่ประสงค์สิ่งใดยกเว้นพระเจ้า
พระเยซูคริสต์เจ้าจึงทรงสอนว่า “ผู้มีใจยากจน
ย่อมเป็นสุข เพราะอาณาจักรสวรรค์เป็นของเขา”
(มัทธิว บทที่ 5) ๕

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

Q

qahal	= ชุมชน ชุมชน ประชาชน
qahal Yahweh	= ชุมชนของพระยาห์เวห์ ประชากรของพระเจ้า
qoheleth (ฮีบรู)	= 1) ชื่อหนังสือปัญญาจารย์ 2) ตำแหน่งผู้รวบรวมชุมชน
quietism	= วิเวกนิยม
Quakers	= เควกเกอร์ (ใช้ในความหมายว่า “เพื่อน” เป็นชื่อเรียก ขบวนการหนึ่งที่รวมตัวกันจากบางคนของโปรเตสแตนต์ บางนิกาย เริ่มขึ้นที่ประเทศอังกฤษในศตวรรษที่ 17 โดยเรียกกันเองว่า Friends Church แต่งตั้ง ชื่ออย่างเป็นทางการว่า The Religious
Quadragesimo Anno	= กวาดราเยลิโม อันโน (ชื่อสมณสาส์นเวียนของ สมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 11 ใน ค.ศ. 1931)
Quas Primas	= กวาส ปริมัส (ชื่อสมณสาส์นเวียนของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 11 ประกาศตั้งวันสมโภชพระคริสตกษัตริย์, 11-12-1925 ในโอกาสครบ 40 ปีแห่งสมณสาส์น Rerum Novarum)
Quasimodo Sunday	= วันอาทิตย์ที่ 2 เทศกาลปัสกา
Quasi – domicile	= เทียบภูมิลำเนา
Quasi – parish	= เทียบคริสตคาม (“คริสตคาม” เป็นศัพท์บัญญัติใหม่ ที่มาแทน “ชุมชนคริสต์” หรือ “ชุมชนวัด” ที่เคยใช้มาก่อน)
Queen	= ราชีนี
Hail Holy Queen	= บทวันทาพระราชีนี
Queenship of Mary	= วันระลึกถึงพระนางมารีย์ราชีนีสวรรค์ (ฉลองวันที่ 22 สิงหาคม กำหนดขึ้น โดยสมณสาส์นเวียน Ad Caeli Reginam ของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 12 (ค.ศ.1954)
quiver	= 1) (V.) ลั่น 2) (n.) แล่งลูกศร กระบอกบรรจุลูกธนู
Quinquennial report	= การทำรายงานทุก 5 ปี
Quo Primum (ละติน)	= โคว ปริมัม (ชื่อตราสารของสมเด็จพระสันตะปาปาปิโอ ที่ 5 ที่มีสมณโองการในวันที่ 14 กรกฎาคม ค.ศ.1570 ให้ทำมิสซาด้วยจารีตละติน (Latin Rite) ในพระศาสนจักร คาทอลิกทั่วไปทุกแห่ง)
Qumran (ฮีบรู)	= คุมรัน (ชื่อสถานที่โบราณคดีทางดินแดนส่วนหนึ่ง)

แบกภรรยาของคุณไว้

หลังจากเข้าร่วมในพิธีมิสซา ชายคนหนึ่งรีบกลับไปที่บ้านและทันใดนั้นเขาได้
อุ้มภรรยาของเขาแบกไปรอบๆ บ้าน โดยไม่ทันตั้งตัวว่าจะได้รับการแสดงความรัก
ที่สุดแสนจะโรแมนติกแบบนี้ ภรรยาของเขาเขินจนหน้าแดง พุดไม่ออก จนกระทั่ง
ตั้งสติได้ เธอจับมือของสามีและกระซิบที่ข้างหูว่า “ที่รัก ฉันจำได้ว่าครั้งสุดท้ายที่คุณ
ทำแบบนี้กับฉัน มันอยู่ในช่วงที่เราไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์ด้วยกัน” เสียงของภรรยา
หวานหยดปานน้ำผึ้ง ขณะที่สายตาของเธอจ้องลึกลงไปในดวงตาของผู้เป็นสามีด้วย
ความรักอย่างสุดซึ้ง “หรือว่า เราจะไปดื่มน้ำผึ้งพระจันทร์กันอีกครั้งหนึ่ง”

“ไม่หรอก” สามีตอบ

“แล้วทำไมคุณถึงได้มาอุ้มฉันแบบนี้”

“ก็เพราะฉันได้ยินบทเทศน์ของคุณพ่อ ท่านสอนฉันให้ทำแบบนี้ล่ะ”

“คุณหมายความว่า บทเทศน์ของคุณพ่อให้คุณอุ้มภรรยา ให้ความสำคัญ
กับภรรยาของคุณใช่ไหมล่ะ” ฝ่ายภรรยาก็ยิ้มอย่างดีใจ

“มันก็ไม่เชิงนะ แต่ก็คล้ายๆ อย่างนั้นแหละ” เมื่อเห็นภรรยาทำหน้าพิศวง
สามีก็เลยรีบขยายความต่อไปว่า “คือคุณพ่อท่านเทศน์ว่า คริสตชนทุกคนควรแบก
กางเขนของตนติดตามพระเยซูเจ้า”

ชวนเราฟัง

เป็นการดีที่จะแบกกางเขนติดตามพระเยซูเจ้า แต่ไม่เป็นการดีอย่างแน่นอน
ที่คุณจะคิดว่าคนอื่นเป็นภาระที่คุณจะต้องแบก เพราะบางทีในขณะที่คุณกำลังคิด
แบบนั้น คุณอาจจะกำลังอยู่บนบ่าของคนอีกหลายๆ คน และพวกเขากำลังแบกคุณ
อยู่ก็ได้

ฉันเห็นแต่คงเป็นไม่ได้

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งจัดข้าวของในเย็นวันศุกร์ ของใช้ที่จำเป็น ของกินที่ต้องใช้ เธอทำงานหนักตลอดเวลาจันทร์ถึงศุกร์เพื่อลูกๆ แล้วเธอก็รีบเดินทางโดยรถโดยสารแบบเดิมๆ สมัย พ.ศ. 2520-2525 ก็แบบซ้ำๆ เดิมๆ ไปที่พระพุทธรูป สวรรค์ ต่อด้วยรถสามล้อแบบถีบสู่บ้าน แนนอนตอนนั้นมีเพียงพ่อของเธอที่มีชีวิตอยู่ ที่ร้านยาคุณหมอมีจะมีเต้าหู้ทอด พ่อของเธอก็มั่นใจว่าเธอจะมา เมื่อเจอกันทั้งคู่ก็นั่งรถสามล้อเข้าบ้านด้วยกัน เธอใช้เวลาเสาร์อาทิตย์ดูแลพ่อของเธอตามสภาพลูกที่รักพ่อ เธอเคยเล่าเสมอๆว่า เวลากลับบ้านเย็นๆ นั่งรถผ่านเขื่อนลำตะคอง ตอนพระอาทิตย์ตกสวยมากเลย เธอทำอย่างนี้หลายปีจันทร์ถึงศุกร์ดูแลลูกๆ แล้วไปดูแลพ่อทุกเสาร์อาทิตย์ ฉันว่ามันหนักมันเหนื่อย แต่ก็ไม่เห็นเธอบ่นให้ได้ยินเลย

.....

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งจัดข้าวของในเย็นวันศุกร์ ของใช้ที่จำเป็น ของกินที่ต้องใช้ เธอทำงานหนักตลอดเวลาจันทร์ถึงศุกร์เพื่อหาเงิน แล้วเธอก็รีบไปขึ้นรถโดยสาร แม้จะมีรถแอร์แล้ว แต่เธอไม่ยอมเพราะอยากประหยัดค่ารถเป็นเงินไว้ให้ลูกๆ ใช้ ถึงสถานีรถบัสเธอ

ต่อรถเมล์อีกยาวไปที่ปากน้ำสมุทรปราการ แล้วต่อรถสองแถวเข้าหมู่บ้าน แม้ในเวลาปกติฉันก็นั่งรถนานมาก แต่เธอทำอย่างนี้ทุกสัปดาห์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527-2533 เธอบอกว่ามันเหนื่อยล้าในบางครั้ง แต่เวลาที่เห็นลูกๆ อยู่พร้อมหน้ามาทานขนมด้วยกัน เอาเงินให้ลูกๆ มันก็ลืมความเหนื่อยความล้า หัวใจมีแต่ความสุข

.....

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งล้มเหลวกับหน้าที่การงานในช่วงเศรษฐกิจย่ำแย่ในปีพองสบู่แตก 2540 จากเงินที่เป็นกำๆ ต้องมากอปรกับความว่างเปล่า ประหยัดสุดชีวิต ไทรมจนเปลี่ยนไปเป็นคนละคน เงินที่ได้ยากเย็นกลายเป็นเงินที่ถูกโกง ถูกดอกเบี้ยยที่ตนเองไม่ได้ก่อกวาดไปจนหมด ฉันเห็นเธอร้องไห้หลายครั้ง แต่ทุกครั้งเธอจบด้วย..... “ฉันจะสู้ต่อไปให้คนเห็น ฉันมองดูลูกที่ไรก็ไม่กลัว ล้ม ไม่กลัวท้อ....” ฉันยังคงเห็นเธอสู้อยู่จนถึงทุกวันนี้

.....

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งทิ้งทุกอย่างมาอยู่ดูแลแม่ แม้คนจะว่าอย่างไร บางทีจะถูกบ่นสักเท่าไร ฉันเห็นเธอเดินเข้าออกบ้านแม่จัด

อาหารจัดยาให้แม่กว่าสิบปี ยิ่งสามปีให้หลังที่แม่หลงๆ ลืมๆ บางครั้งแม่อารมณ์ร้ายด่าว่าเธอเธอน้ำตาตกอยู่หลายครั้ง จนเธอเคยบอกว่าอยากหนีไปที่อื่นๆ ให้ลูกคนอื่นมาดูแลแม่บ้าง ไม่ใช่หลานๆ มาดูที่แล้วแม่ก็บอกว่าดีเหลือเกิน แต่เธอก็ยังอยู่เป็นคนพาแม่ไปหาหมอเป็นประจำอย่างที่ผมเองคงทำไม่ได้ และเธอนี้แหละที่แม่ตายในออกแซนของเธอ

.....

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งบ่นว่าเรื่องพ่อแม่ของเธอให้ฉันฟังเป็นบางครั้ง แต่เมื่อถึงเวลาหนึ่งที่พ่อของเธอป่วย เธอกลับไปดูแลและพะวงห่วงจนฉันเห็นได้ชัด และที่สุดเวลาที่พ่อของเธอมีอาการที่หนักมาก ฉันเห็นเธอทำงานที่ต้องหาเงิน ขับรถไปดูแลพ่อของเธอทุกวัน แน่นอนฉันทำไม่ได้หรอก เธอโหมงมากจากการดูแลคนป่วยติดเตียง แต่ฉันเคยได้ยินเธอพูดว่า “....ยอมทุกอย่าง ไม่คิดอะไรแล้ว เพราะรู้ว่าพ่อเธอสำคัญมาก มันคงเหลือเวลาน้อยแล้ว ไม่อยากให้พ่อจากไปโดยเธอไม่ได้ดูแล.....” ฉันเห็นเธอเดินทางเที่ยวไปดูแลพ่อของเธอ.....จนลมหายใจสุดท้ายที่ได้ดูแลพ่ออย่างแสนรัก

.....

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งถูกให้ออกจากงานประจำ ต้องรับจ้างทุกอย่างเพื่อได้เงิน

เลี้ยงลูกเพราะพึ่งสามีไม่ได้ ผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่ต้องเป็นที่รองรับอารมณ์ร้ายของคนที่อยู่ใกล้ตัว ฉันไม่แน่ใจว่าทุกวันเธอได้ทานอะไรบ้าง รีเปลา เพราะเธอซบพอมซัดลงไปมาก บางวันนอนที่บ้านก็ไม่ได้เพราะฤทธิ์เหล้าคนใกล้ชิดก็สามินั้นแหละ เธอเดินไปเที่ยวหยิบยืมเงินชาวบ้านเพื่อส่งเป็นค่าเล่าเรียนของลูก “ตั้งใจเรียนนะลูก.....” ฉันได้ยินคำนี้จากปากของเธอ ก็หวังว่าเจ้าลูกชายคนนั้นของเธอจะสู้ชีวิตได้สักเลี้ยวที่แม่เจอ

.....

ฉันเห็นผู้หญิงคนหนึ่งทำงานตัวเป็นเกลียว กับค่าจ้างไม่ได้มากนักเมื่อเทียบการที่ต้องเลี้ยงสามี ลูกและหลานเป็นฝูง เพราะคนอื่นก็ไม่ยอมทำงานเป็นชิ้นเป็นอัน เดี่ยวค่าข้าว ค่าน้ำ ค่าไฟ ค่าโน่นค่านี้ ค่าหอม ค่าขนมหลาน ฯลฯ บางคราวฉันได้ยินว่าเธอไปดื่มเหล้าเมา ยืมออกมาบ้าง บางครั้งคนก็เล่าว่าเสียงที่บ้านเธอดังเพราะทะเลาะกันอยู่บ่อยๆ แต่ฉันเคยได้ยินจากเธอที่น้ำตาคลอพูดว่า “ฉันไม่อยู่แล้ว ใครจะดูแลหลานน้อยๆตั้งหลายคน.....”

.....

ฉันเห็น..... แต่เป็นอย่างไรพวกเธอไม่ได้จริงๆ หัวใจเธอช่างยิ่งใหญ่เกินร่างกายที่บอบบางเหลือเกิน ๕

ไม่ใช่อย่างที่เห็น

ยุคนี้สมัยนี้ คนทั่วไปทำอะไรๆ ก็ดูแรงๆ รีบๆ บ้างก็ว่า ด่วนอย่างนั้น ด่วนอย่างนี้ และที่สำคัญ คือ “ด่วนสรุป” ขาดการยั้งคิด ขาดการไตร่ตรอง ดิฉันได้ดูคลิปสั้นๆ ขึ้นหนึ่ง ซึ่งดูแล้วสะดุด และสะท้อนใจจนน้ำตาไหล มันส่งผลกระทบ ผังลึกเข้าไปถึงหัวใจ จึงอยากจะเล่าแบ่งปัน ให้ท่านผู้อ่านที่รักทั้งหลายได้วิเคราะห์ดูว่าเราเคย เป็นเช่นนี้ด้วยหรือไม่?

“แดน” เด็กน้อยที่มักจะเดินตามโต๊ะอาหารในร้านขายข้าวแกงเล็กๆ ในตัวเมือง เขา สอดสายสายตาหาเศษอาหารตามจานที่ถูกคัดค้านเหลือ แดนไม่กล้าขอเงินใครๆ เพราะเขาคิดว่าเขาต้องการเพียงอาหารเพื่อยังชีพเท่านั้น

แดน สบตากับหญิงสาวที่นั่งทานข้าวกับแฟนหนุ่ม หญิงสาววางกระเป๋าสะพายสีดำไว้ใกล้ๆ ตัว แดนหลบสายตาและเดินผ่านโต๊ะนั้นไป เพราะชายหนุ่มหญิงสาวทั้งสองคนนี้ยังทานอาหารไม่เสร็จ แต่แล้วแดนก็เดินออกจากร้านอาหารร้านนั้น ด้วยในมือมีกล่องโฟมที่ใส่อาหารที่เหลือๆ จากโต๊ะด้านหน้าร้าน เป้าหมายต่อไปของแดนคือรีบก้าวเท้าเดินอย่างรีบๆ เพื่อกลับไปหาห้องของเขาให้เร็วที่สุด

สักครู่ แดนก็ได้ยินเสียงร้องไห้อูแว้วตามหลังเขามา เป็นเสียงที่มาจากร้านข้าวแกงนั้น และมีคนวิ่งกรูกันออกมา แดนมองรอบๆ ก็เห็นเด็กจรจัด รูปร่างเท่าๆกับเขา วิ่งถลาออกมาจาก

ร้านข้าวแกงพร้อมกับกระเป๋าสีดำที่แดนเห็นก่อนหน้านี้ แดนรู้ทันทีว่าเด็กจรจัดคนที่เขาเห็นนั้นคงฉกกระเป๋าสตางค์สีดำใบนั้น แล้ววิ่งออกจากร้าน แดนวิ่งเข้าสกัดเอาเท้าขวาง จึงทำให้เด็กจรจัดคนนั้นถลาล้มไปไกล และกระเป๋าสตางค์กระเด็นหลุดจากมือ แดนรีบคว้ากระเป๋ามาใบนั้นเพื่อที่จะส่งคืนให้หญิงสาวเจ้าของกระเป๋ามาถึงพอดี เธอชี้หน้าแดนและดุด่าต่างๆ นานา เพราะกระเป๋าสีดำของเธอใบนั้น ซึ่งเป็นของกลางยังอยู่ในมือของแดน ใครล่ะจะเชื่อว่าแดนเป็นคนบริสุทธิ์ และเป็นคนที่ช่วยขวางทางสกัดกั้นเด็กจรจัดคนนั้นจนได้กระเป๋าสตางค์คืนมา แต่เพราะลักษณะของแดนและเด็กซี้ดขโมยคนนั้นก็มียุปร่างและส่วนสูงพอๆ กัน แดนยังใส่เสื้อสีดำเหมือนกันอีกด้วย แดนจึงตกกระไดพลอยโจรอย่างไม่เป็นธรรม

แดนยกมือไหวและบอกว่า “ผมไม่ได้ทำ” พร้อมทั้งกล่าวยืนยันว่า เขาเป็นคนช่วยเหลือเอากระเป๋าคืนมาได้ต่างหาก แต่หญิงสาวก็ยังดุด่าชี้หน้าด่า พร้อมทั้งตบหน้าแดนอีกด้วย หญิงสาวคว้ากระเป๋าของตนเองคืน แล้วก็เดินกลับไปทานข้าวต่อกับแฟน ไม่สนใจแดนอีกเลย ยิงดีที่เขาไม่ได้โทรศัพท์เรียกตำรวจมาจับตัวแดนไป

แดนเดินร้องไห้ด้วยความขมขื่นและเจ็บปวดใจเป็นที่สุด “โลกมืดแปดด้าน ไม่มีใคร

ช่วย

รับฟังเหตุผล” พ่อแม่ของแดนสอนเขาให้เป็นคนดี ซื่อสัตย์ ห้ามลักขโมย ซึ่งเขาทำตามคำสั่งสอนมาตลอด แม่เวลานี้พ่อแม่ได้จากเขาไปแล้วด้วยอุบัติเหตุทางรถยนต์ จึงเหลือเขาและน้องที่ต้องเผชิญชีวิต เร่ร่อน ไร้ที่พักพิง ขอเพียงแค่อาหารประทังชีวิตให้วันหนึ่งๆ ผ่านไป

อนิจจา แดนทรุดตัวนั่งลงข้างทาง เอามือปาดน้ำตา ร้องไห้เสียใจที่เขาไม่สามารถพิสูจน์ความจริงได้เลย แล้วก็ลุกขึ้นค่อยๆ เดินก้มหน้าร้องไห้ไปหาห้องที่นอนที่กำลังป่วย และรออาหารด้วยความทิวโหย แดนบ้วนข้าวน้องที่ละคำๆ แม้ตัวเองจะหิวมาก แต่ก็ให้น้องต้องกินก่อนเขา

ขณะที่แดนกำลังบ้วนข้าวให้น้องของเขาอยู่นั้น พลันสายตาก็เลื้อยเห็นร่องเท้าของหญิงสาวมายืนอยู่ข้างหน้าเขา แดนเงยหน้าขึ้นเขาดกใจมาก เขาเหลือบมองอย่างขลาดกลัว นึกใจว่านี่เขาจะโดนข้อหาอะไรอีกล่ะ? แต่ที่แน่ๆ ข้าวในกล่องโฟมที่เหลือนั้นก็ไม่ใช่ของหญิงสาวแน่ๆ

หญิงสาวมองดูแดนกับน้องของเขาด้วยสายตาอ่อนโยน เธอหยิบเงินในกระเป๋าออกมาแล้วยื่นให้แดน พร้อมทั้งกล่าวขอโทษที่เข้าใจผิด เธอได้รู้ความจริงแล้วว่าเด็กที่ขโมยกระเป๋าสตางค์นั้นเป็นเด็กอีกคนหนึ่ง และพวกชาวบ้านและเจ้าของร้านอาหารได้ยืนยันว่า พวกเขาเห็นเด็กจรจัดที่ขโมย และทุกคนต่างยืนยันว่า แดนเป็นเด็กดี น่าสงสาร ไม่เคยขโมยของๆ ใคร เขารักน้องมากๆ และตอนนี้น้องเขาป่วย เขาก็เพียงแค่ต้องการเศษอาหารไปเลี้ยงน้องของเขาเท่านั้น

หญิงสาวเมื่อทราบความจริง เธอจึงรู้สึกผิดและตามหาแดนจนพบ เธอขอโทษที่ทำกับแดนลงไปโดยไม่ได้ถามไถ่ให้แน่ชัด โดยเธอจะช่วยเหลือแดนและน้อง จะให้ที่พักและอาหาร และจะดูแลสองคนนี้ด้วย... “ทำดีย่อมได้ดี” ผลของความดีที่เพียรสร้างสมไว้นั้นได้ประจักษ์แล้ว ความดีส่งผลกลับมาไวจริงๆ ยิ่งกว่าติดปีก

ดิฉันชอบคลิปเรื่องนี้มาก มันสะเทือนใจและเชื่อว่ก้คงเหมือนคนอื่นๆ ที่ได้ดูคลิปนี้ทุกคนคงอยากให้โลกนี้มีความยุติธรรม อยากให้คนดีได้มีโอกาส ได้มีเวลาพิสูจน์ตัวเอง และสมควรได้รับรางวัลตอบแทน หากว่าถ้าท่านผู้อ่านบังเอิญประสบเหตุการณ์แบบนี้ ท่านจะทำเหมือนหญิงสาวคนนี้ไหม ไม่ฟังเหตุผล ว่าวาม ขาดสติ ทำร้ายจิตใจผู้อื่นด้วยวาจา แต่ยังนับว่าดีที่รู้สึกตัวกลับใจ ยอมรับผิดชอบจากการกระทำ

ดังที่ดิฉันเกริ่นเอาไว้ตั้งแต่บรรทัดแรกแล้วว่า ‘ยุคนี้สมัยนี้ คนทั่วไปทำอะไรๆ ก็ดูแรงๆ รีบๆ บ้างก็ว่า ด่วนอย่างนั้น ด่วนอย่างนี้ และที่สำคัญคือ ด่วนสรุป... ยังมีพี่น้องเพื่อนร่วมโลกใบนี้อีกมากมายที่ต้องการโอกาส เขาไม่ใช่ต้องการเงินอย่างเดียว ดิฉันวอนขอพวกเราทุกคนว่าในขณะที่เรายังสามารถจะช่วยคนอื่นได้ ขอให้ช่วยเถอะ และอย่าตัดสินผู้อื่นด้วยการมองเห็นแบบผิวเผิน จะได้ไม่ต้องเสียใจภายหลัง... ดิฉันวอนขอเราทุกคนว่าในขณะที่เรายังสามารถจะช่วยคนอื่นได้ ขอให้ช่วยเถอะ... เราทุกคนต่างเป็นพี่น้องร่วมโลกเดียวกันค่ะ ๕

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“อาสาสร้างสุข”

....เป็นผู้ให้บริการด้านความสุข
เรียกรอยยิ้มจากเด็กน้อยนับร้อยคน
....มายืนดูอยู่ใกล้เอาใจช่วย
ด้วยเทคนิคชั้นครูผู้เชี่ยวชาญ
....สร้างเป็นตัวการ์ตูนต้นกุนน้อย
เด็กต่างมีความสุขด้วยตุ๊กตา
....ใช้เวลาให้ได้อย่างมีค่า
ริมถนนบนวิถีที่วุ่นวาย
....ใช้ความรู้คู่วิชาอาสาจิต
มีโอกาสดังนี้ไม่มี

คงสนุกสรรค์สร้างไม่หวังผล
ที่เวียนวนสนใจในผลงาน
เรียนรู้ด้วยใจจนจำนำกลับบ้าน
เพียงไม่นานบิตจัดสัตว์นานา
แล้วค่อยค่อยบิดเล่นเป็นหมูหมา
เฝ้าล้อมหน้าล้อมหลังตั้งมากมาย
สวมเสื้อผ้าสดสีที่หลากหลาย
สุขมากมายชายหญิงยืนนิ่งดู
ด้วยการบิดเป่าสร้างอย่างสวยหรู
สุขเกินพอแบบนี้ช่างดีจริง

WOODTECT
colors..beauty..infinity

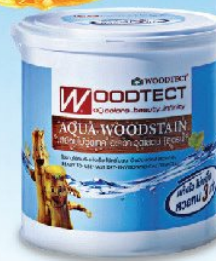
คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่แหละ **'ตัวจริง!'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคอะควา
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ทั้ง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม่เปราะแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระจก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ขีดงามภายใน สวยดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณวราลลภ อธิปญญารักษ์

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิธ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

100 ปี
ANNIVERSARY

วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14

“100 ปีอุดมสานต์ ด้วยใจระลึกคุณพระคาร์ดินัล”

(พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู ผู้ก่อตั้งกองทุนสิ่งพิมพ์คาทอลิกสร้างสรรค์)

วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน ค.ศ.2018

ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญ และโรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

ร่วมเดินเคียงข้างพระเยซูเจ้าและ แม่พระไปด้วยกัน

เมื่อเราใช้ชีวิตไปช่วงหนึ่ง การย้อนมองกลับมาไตร่ตรองชีวิตว่า เราเดินทางเคียงข้างพระเยซูเจ้าและแม่พระไปด้วยกันกับพี่น้องคริสตชนนั้น เป็นการเพิ่มพลัง เป็นแรงกายใจ จิตวิญญาณ ให้เราก้าวต่อไปอย่างมีสันติสุขในจิตใจ และมีความหมายต่อคนอื่น ต่อโลกนี้มากยิ่งขึ้น รัก รับผิดชอบต่อพระเจ้า รัก รับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ ดูแลสิ่งสร้างของพระเจ้ามากยิ่งขึ้นไป

ผมขอเชิญชวนทุกท่าน “ร่วมเดินเคียงข้างพระเยซูเจ้าและแม่พระไปด้วยกัน” โดยไตร่ตรองชีวิตในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาไปด้วยกันนะครับ

1) ความตระหนักและไฟกล้าในสิ่งสำคัญเพียง สิ่งเดียวคือ การติดตามเดินเคียงข้างพระเยซู เจ้าและแม่พระ

ผมสังเกตว่าความตระหนักในเรื่องนี้ในหัวใจผม ยังชัดเจนอยู่เสมอ ทั้งในการทำงาน ความสัมพันธ์กับคนอื่น การรัก รับผิดชอบ และในสถานการณ์ที่มีความเข้มข้นทางอารมณ์สูง เช่น ในความขัดแย้ง

ในขณะเดียวกัน ผมก็เห็นสิ่งที่ทำให้เกิดความวุ่นวายใจ และมีเรื่องราวหลายสิ่ง ทำให้เพเลิดเพลินและออกห่างจากพระเยซูเจ้าและแม่พระ

หลังจากนั้นสักพักจึงกลับมาตระหนักและไฟกล้าในการติดตาม เดินเคียงข้างพระเยซูเจ้าและแม่พระอีกครั้ง

ไตร่ตรอง : ท่านสังเกตเห็นการติดตาม เดินเคียงข้างพระเยซูเจ้าและแม่พระในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

2) ความมั่นคงชัดเจนในจุดมุ่งหมายของชีวิต เพื่อรักรับใช้พระเจ้า รักรับใช้เพื่อนมนุษย์ ดูแล ธรรมชาติ สรรพสัตว์ สิ่งแวดล้อม

ผมรู้สึกมั่นคงภายในจิตใจและมีความชัดเจนในจุดมุ่งหมายของชีวิตเพิ่มมากขึ้น เมื่อมองย้อนกลับใน 6 เดือนมานี้ เห็นชัดว่า แนวทางการดำเนินชีวิตยังอยู่ในเส้นทางรัก รับผิดชอบต่อพระเจ้า รักรับผิดชอบต่อเพื่อนมนุษย์ ดูแล สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และสรรพสัตว์

ผมสังเกตเห็นความสุขใจที่เกิดจากการทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น การดูแลสรรพสัตว์ ตัวอย่างเช่น ตอนนี้มีลูกแมวน้อย 4 ตัวที่บ้านผม เป็นลูกแมวที่มีคนมาทิ้งไว้ห่างจากบ้านผม เล็กน้อย ที่สุดผมตัดสินใจรับเข้ามาเลี้ยงที่บ้าน เพราะสัมผัสถึงการดูแลสิ่งสร้างของพระเจ้า

นอกจากนั้นผมยังเห็นถึงช่วงเวลาที่ผมเป็นอยู่หรือทำสิ่งที่ออกนอกเส้นทางของจุดมุ่งหมายชีวิต รวมทั้งการมีสติ รู้ตัว และกลับใจสู่เส้นทางแห่งความรัก รับผิดชอบ อีกครั้งหนึ่งซึ่งเกิดขึ้นอยู่เสมอๆ

ไตร่ตรอง : ท่านสังเกตเห็นความมั่นคงชัดเจนในจุดมุ่งหมายของชีวิต เพื่อรักษารับใช้พระเจ้า รักรับใช้เพื่อนมนุษย์ ดูแลธรรมชาติ สรรพสัตว์ สิ่งแวดล้อม ในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

3)การมีใจเป็นกลาง เลือกสิ่งที่น่าสนใจที่สุดของชีวิต และปล่อยวางสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อจุดมุ่งหมายชีวิต

ผมสังเกตเห็นว่า สิ่งที่แตกต่างกัน 4-5 ปีที่แล้วคือ ความกังวลเรื่องความมั่นคงทางการเงินลดน้อยลงไปมาก ผมเรียนรู้การอยู่ด้วยใจเป็นกลาง ใช้ทรัพย์สินและพระพรต่างๆ ที่พระเจ้าให้เพื่อรักษารับใช้เพิ่มมากยิ่งขึ้น ในขณะที่เดียวกันก็ทำภารกิจต่างๆ ด้วยหัวใจอย่างเต็มกำลัง และมีความไว้วางใจในพระเจ้าควบคู่ไปพร้อมๆกัน

ผมติดตามภาวะจิตใจของตนเองพบว่า บางครั้งก็มีความกังวลในเรื่องความมั่นคงทางการเงินเกิดขึ้น พอมีสติรู้ตัว ดูแลจิตใจตนเอง ก็กลับมาสู่ภาวะผ่อนคลาย และมีสันติสุขในจิตใจกับสิ่งที่มีและแบ่งปันต่อไปตามความสามารถ

ไตร่ตรอง : ท่านสังเกตเห็น การมีใจเป็นกลาง เลือกสิ่งที่น่าสนใจที่สุดของชีวิต และปล่อยวางสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อจุดมุ่งหมายชีวิตอย่างไรบ้างในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

.....
.....
.....
.....

4)ตระหนักถึงรากของบาป การกระทำที่ไร้ระเบียบ สิ่งที่ไม่ดีประโยชน์

ผมสังเกตว่า มีภาวะจิตใจที่หลงใหลและใช้เวลาในชีวิตหมดไปกับการกระทำที่ระเบียบ และสิ่งไร้ประโยชน์แทนการใช้เวลาของชีวิตเพื่อมุ่งสู่จุดหมายสำคัญหรือสิ่งสำคัญเข้ามาแทรกในชีวิตที่ผ่านมา 6 เดือนนี้อยู่บ่อยครั้ง

บางครั้งก็หลงใหลไปหลายวันกว่าจะกลับมาตั้งหลักและกลับมาสู่จุดหมายชีวิตได้อีกครั้งหนึ่ง บางครั้งก็มีสติ รู้ตัว กลับมาได้อย่างรวดเร็ว

ไตร่ตรอง : ท่านสังเกตเห็น การมีใจเป็นกลาง เลือกสิ่งที่น่าสนใจที่สุดของชีวิต และปล่อยวางสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อจุดมุ่งหมายชีวิตอย่างไรบ้างในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมา

.....
.....
.....
.....

5)การร่วมทางกับพระเยซูและแม่พระ ค่านิยมและความสุภาพถ่อมตนแบบพระเยซูเจ้า การรัก รับผิดชอบ รวมถึงการเผชิญความทุกข์ความ

ยากลำบากในหนทางกางเขนของพระเยซูเจ้า

ผมสังเกตเห็นความสงบใจ ความมั่นคงในจิตใจที่เกิดจากการร่วมทางกับพระเยซูเจ้าและแม่พระ การเลือกดำเนินแบบพระเยซูเจ้า ในการเปิดใจยอมรับความยากจน ชีวิตพอเพียง การถูกดูถูก ไม่ได้รับเกียรติ และความสุขภาพอ่อนตนเพิ่มมากขึ้น

ในขณะที่เดียวกัน ผมรู้สึกท้าทายเมื่อพบกับเหตุการณ์ที่ผมรู้สึกว่าไม่ได้รับเกียรติ ถูกดูถูกอย่างไรก็ตาม การเปิดใจรับสถานการณ์ที่มีความทุกข์ความยากลำบากในชีวิตได้ด้วยใจที่ยอมรับนั้น มีเพิ่มมากขึ้นกว่าแต่ก่อน

ไตร่ตรอง : ท่านสังเกตเห็นการร่วมทางกับพระเยซูและแม่พระ ค่านิยม และสุขภาพอ่อนตนแบบพระเยซูเจ้า การรัก รับผิดชอบ รวมถึงการเผชิญความทุกข์ความยากลำบากในหนทางกางเขนของพระเยซูเจ้าในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

6) การพบพระเจ้าในทุกสิ่ง และความเบิกบานใจในการร่วมทางกับพระเยซูเจ้าและแม่พระ

ผมรู้สึกสงบ พึงพอใจ และมีสันติสุขในจิตใจในประสบการณ์ภายในกับการพบพระเจ้าในทุกสิ่ง และความเบิกบานใจในการร่วมทางกับพระเยซูเจ้าและแม่พระ

นอกจากนี้ผมยังเห็นการหลงออกนอกทางของพระองค์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของผมได้รวดเร็ว

ขึ้นกว่าแต่ก่อน ช่วยที่ผมยอมรับตนเอง และขอพระพรจากพระเจ้าช่วยให้ผมกลับมาอยู่ในทางของพระองค์ ร่วมทางกับพระเยซูเจ้าและแม่พระอีกครั้งหนึ่ง

ไตร่ตรอง : ท่านสังเกตเห็นการพบพระเจ้าในทุกสิ่ง และความเบิกบานใจในการร่วมทางกับพระเยซูเจ้าและแม่พระในช่วง 6 เดือนที่ผ่านมาอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....
.....

ผมหวังว่า การไตร่ตรองเพื่อ “ร่วมเดินเคียงข้างพระเยซูเจ้าและแม่พระไปด้วยกัน” คงเป็นพลังใจ หนุนใจทุกท่านให้ก้าวต่อไปอย่างเบิกบานใจเพิ่มมากยิ่งขึ้นนะครับ

ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระอวยพรและนำทางทุกท่านและทุกคนในครอบครัวของท่าน ให้มีสันติสุขในจิตใจ เบิกบานใจในการติดตามพระเยซูเจ้าและแม่พระเสมอๆนะครับ

ท่านที่ต้องการติดต่อผมเป็นวิทยากรจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาชีวิต จิตใจ แร้งบันดาลใจในการรักและรับใช้ การสร้างความรักความเข้าใจ การปลดปล่อยความเครียดและบาดแผลในจิตใจด้วยตนเอง การสื่อสารเพื่อสร้างสันติในครอบครัว โรงเรียน โรงพยาบาล ชุมชนวัด คณะนักบวช งานพระศาสนจักร งานพัฒนาสังคม สามารถติดต่อได้ที่ Line ID: narislove หรือที่ Facebook: Naris Manikhao (นริศ มณีขาว) Email: riscarefor@gmail.com โทร 093-445-1665

สิ่งใดที่เกิดขึ้นดีเสมอ สิ่งที่ยังไม่เกิด ดีไม่ดี ไม่อาจรู้

“สิ่งใดที่เกิดขึ้นย่อมดีเสมอ สิ่งที่ยังไม่เกิด จะดีหรือไม่ดี ไม่อาจรู้ได้”

ข้อความนี้ เป็นหนึ่งในข้อความที่เวลาได้ยินคนสอนเรื่องจิตบวกร มักจะนำมากล่าวกัน ถือเป็นกฎทองคำกฎหนึ่งในการใช้ชีวิต ถ้าอ่านแบบผิวเผิน ๆ อาจจารู้สึกว่า มันขัดกัน เพราะอดีตที่พบเจอ สิ่งที่ผ่านมา ย่อมมีสิ่งที่ไม่ดี เช่นเดียวกันกับสิ่งที่อาจเจอในอนาคต เพราะเหตุใดจึงบอกว่า สิ่งใดที่เกิดขึ้นย่อมดีเสมอ

ประการแรก สิ่งที่ผ่านมาแล้ว เป็นสิ่งที่เราไม่สามารถย้อนกลับไปในช่วงเวลาอดีตที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรได้อีก คำกล่าวของผู้ใหญ่ที่มักจะสอนเราตั้งแต่เด็กเมื่อเราทำผิดหรือเดินทางพลาด มีอยู่หลายประโยค เช่น “ผิดเป็นครู” “จำไว้เป็นบทเรียนสอนใจ คราวหน้าถ้าเจอเหตุการณ์แบบเดิมอีก จะได้ไม่ทำซ้ำแบบเดิมอีก” “ความล้มเหลวเป็นหนึ่งในกระบวนการที่จะพาเราไปสู่ความสำเร็จ” ประโยคทวนองนี้ ทำให้เราได้ตั้งสติ และไม่จมปลักอยู่กับความเจ็บปวด หรือสิ่งที่ไม่ดี จนไม่กล้าทำอะไรใหม่ หรือ โทษตัวเองว่า “ไม่น่าเลยฉัน” โทษคนอื่นว่า “ทำไมเขาถึงทำกับเราแบบนี้” เพราะการคิดเช่นนั้น ทำให้เรายังติดกับดักอยู่ในวังวนเดิม หรือ ตกหลุมความคิดลบ โดยที่ไม่มีอะไรดีขึ้น

อะไรที่ผ่านมาแล้ว ก็ต้องผ่านไป สิ่งที่เราทำได้ คือ เรียนรู้กับประสบการณ์ไม่ดีขึ้น แล้วนำมาใคร่ครวญ วิเคราะห์ว่า ประสบการณ์นั้นสอนอะไร ให้อะไร แล้วจะทำอย่างไรต่อไปในอนาคต เพราะคนเรา **“เลือก”** การตอบสนองต่อสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ แต่ **“เลือก”** ย้อนกลับไปอดีตไม่ได้

ประการที่สอง สิ่งที่เกิดขึ้นที่เป็นเรื่องราวด้านลบ เจอกับคนที่ทำให้เกิดความรู้สึกแย่ รู้สึกว่า เราโดนหลอก รู้สึกว่า ได้รับการเอารัดเอาเปรียบ รู้สึกว่า เราถูกกลั่นแกล้งไม่ได้รับความยุติธรรม ถ้าจะว่าตามจริงแล้ว คนทุกคนย่อมเคยประสบกับความรู้สึกด้านลบหรือถูกกระทำในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่ทำให้เสียใจ เจ็บปวด ทุกข์ทน ด้วยกันทั้งสิ้น ในระดับความรุนแรงที่แตกต่างกันไป ที่มีความหลากหลายของสถานการณ์ ดังนั้น สถานการณ์ลบนี้ ถือเป็น **“วัคซีนชีวิต”**

ในด้านการแพทย์ ความหมายของวัคซีน คือ เชื้อโรคอย่างอ่อน ที่นำไปฉีดเข้าสู่ร่างกายให้ร่างกายได้ต่อสู้กับเชื้อโรคอย่างอ่อนๆ นี้ จนเกิดภูมิคุ้มกัน ต้านทานเชื้อโรคในลักษณะเดียวกันที่จะเข้าสู่ร่างกายได้ เมื่อฉีดวัคซีนแล้ว บางคนอาจมีอาการปวดเมื่อย หรือเป็นไข้อ่อนๆ ได้ เพราะร่างกายกำลังต่อสู้กับเชื้อโรคที่ฉีดเข้าไป แต่ถ้าคนที่ไม่ได้รับวัคซีน จะมีโอกาสที่จะรับเชื้อได้ง่ายกว่า เมื่อเจอเชื้อโรคนั้นกำลังระบาด ถ้าป่วย ย่อมป่วยนานกว่า

ดังนั้น ในชีวิตของเรา การเจอเรื่องราวที่แย่ๆ จึงถือเป็นวัคซีนชีวิต การที่ชีวิตไม่เคยเจอเรื่องอะไรก็ต้องทุกข์ทนเลย เมื่อเจอสถานการณ์หนักๆ โทมเข้ามา จึงยากลำบากกับการรับมือ การมีคนปกป้องและดูแล ประคบประหงมตลอดเวลา เมื่อวันหนึ่งต้องเผชิญกับสถานการณ์ชีวิตด้วยตนเอง ย่อมมีช่วงเวลาที่เจ็บปวดด้วยกันทั้งสิ้น เพราะฉะนั้น เราจึงควรเรียนรู้ที่จะพาตัวเองไปสู่สถานการณ์ที่ลำบาก และต้องต่อสู้กับความรู้สึกที่เราไม่ชอบบ้าง เพื่อเป็นการฝึกความอดทน เป็นการสร้างภูมิชีวิตขึ้นจากความยากลำบากแบบอ่อนๆ ที่เราได้เผชิญและเรียนรู้ขึ้นๆ

ประการที่สาม ประโยคที่ว่า “สิ่งใดที่ยังไม่เกิด จะดีหรือไม่ดี ไม่อาจรู้ได้” นั้นหมายถึง ในอนาคต เหตุการณ์แต่ละเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมา จะเป็นด้านบวกหรือลบ ขึ้นกับว่าเราตอบสนองต่อเหตุการณ์นั้นๆ อย่างไรกัน เหตุการณ์เดียวกัน แต่ละคนได้ตอบสนองต่อเหตุการณ์ต่างกันไป ก็ย่อมสร้างเหตุการณ์ใหม่ตามมาที่ไม่เหมือนกันได้นั่นเอง ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำตอบหรือการแสดงท่าทีที่สื่อออกมา เช่น ในท้องถนน เมื่อมีรถปาดแซงหน้า เราจะตอบสนองต่อรถที่ปาดแซงหน้าอย่างไร ปาดกลับแล้วจอดรถขวาง หรือปาดกลับแล้วมองหน้าหาเรื่อง หรือยิงไฟสูงตามไป หรือกร่นด่าอยู่ในรถ หรือปล่อยให้รถคันนั้นแซงไป แล้วอยู่ห่างๆ หรือเอาภาพรถที่ปาดหน้า มาลงประจานในโซเชียล จะเห็นได้ว่าวิธีการตอบสนองต่อเหตุการณ์เดียว มีได้หลายร้อยแปดวิธี ลองคิดตามและคิดต่อว่า หาก “เลือก” วิธีตอบสนองที่ต่างกัน จะเกิดเหตุการณ์ต่อเนื่องที่แตกต่างกันได้หรือไม่ ซึ่งเหตุการณ์เรื่องรถยนต์ปาดหน้ากัน เรามักเห็นข่าวตามสื่อต่างๆ อยู่เสมอ การเลือกตอบสนองของเรา อาจนำมาสู่การสูญเสียทรัพย์สิน และสูญเสียชีวิตก็ได้ และอาจทำให้เราใช้ชีวิตปกติต่อไป โดยที่เราไม่ได้คิดว่า เป็นผลจากการตอบสนองต่อเหตุการณ์ก่อนหน้านี้ก็ได้เช่นกัน

สิ่งที่ยังไม่เกิด จึงมี “ตัวเลือก” ให้เรา “เลือก” ได้หลายตัว “ตัวเลือก” นี้ เกิดจากตัวเราเองที่ได้กลับหรือตอบสนองกลับไปในเหตุการณ์นั้นๆ ต่างหาก จึงทำให้เราเป็น เรามี เราได้ หรือเราเสียสูญเสีย เราเสียใจ เราสูญเสีย คำพูดเพียงหนึ่งคำ อาจพลิกสถานการณ์บางอย่างของชีวิต จากหน้ามือเป็นหลังมือได้เช่นกัน การ “เลือก” ที่จะทำ หรือ ไม่ทำ อะไรในเหตุการณ์หนึ่งย่อมส่งผลต่ออีกเหตุการณ์หนึ่งได้

เช่น การ “เลือก” ที่จะพูด “ส่วนดี” ของคนใกล้ชิด คนในครอบครัว หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ให้คนอื่นที่เป็นบุคคลที่สามฟัง หรือการ “เลือก” ที่จะบ่น “ส่วนไม่ดี” นินทาคนใกล้ชิด คนในครอบครัว หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน ให้คนอื่นที่เป็นบุคคลที่สามฟัง ผลจากการสื่อสารของเราที่เรากระทำออกไปอย่าง “ไม่ตั้งใจ” “ไม่รู้ตัว” อาจจะเป็นมัมเบอเรง ย้อนรอยกลับมาที่เราได้ในลักษณะที่ต่างกันไป หากบุคคลที่สามที่ฟังความแล้วนำไปเล่าให้คนที่เรากล่าวถึงเขาได้ฟัง ว่าเราพูดถึงเขาไว้อย่างไร อาจส่งผลทำให้เกิดความเข้าใจผิด เกิดเรื่องราวใหญ่โต หรืออาจทำให้เกิดความรู้สึกผูกพัน รู้สึกดีใจ ได้ขึ้นมาทันที

ตัวอย่างข้างต้น เป็นตัวอย่างของเหตุการณ์ที่เราสร้างขึ้นมาจากในอนาคต โดยที่เราอาจจะไม่รู้ตัวเองว่า เราได้เป็นผู้กำกับเรื่องราวชีวิตให้เกิดขึ้นแล้ว และเราเลือกที่จะกำกับหรือตอบสนองเรื่องราวด้วยตัวเอง โดยที่เราไม่รู้ตัวว่า เราเป็นผู้สร้าง ผู้กำกับ และผู้แสดง

คนเรามักคิดว่า เราเป็นฝ่ายถูกกระทำ มากกว่าเป็นฝ่ายกระทำ ซึ่งหากพิเคราะห์ให้ดีแล้ว เราเป็นทั้งสองฝ่ายในการดำเนินชีวิตอยู่เสมอ ถ้าเรารู้ตัวและตั้งสติตัวเองได้ดีๆ เราจะรู้ว่า เราเองเป็นคนเลือกบทบาทของการเป็น “ฝ่ายกระทำ” หรือ “ฝ่ายถูกกระทำ” อยู่ตลอดเวลา

สิ่งที่เราทำเสร็จจะกลายเป็น “อดีต” ทันที ในทุกขณะ ถ้าอยากจะมีอดีตที่สวยงาม อยู่กับการตอบสนองหรือการสร้างเรื่องราวอนาคต ซึ่งเรื่องราวอนาคต จะตอบสนองและสร้างได้จากปัจจุบันขณะ

และถ้าเราเรียนรู้จักที่จะมองอดีต มองอนาคตดีๆ เราจะสามารถกำกับชีวิตและเรื่องราวของเราได้อย่างมีสติรู้ตัว และมีความรับผิดชอบกับชีวิตที่เราเลือกได้ดีมากขึ้น อุปสรรค ปัญหา หรือ บททดสอบใดๆ ที่จะผ่านเข้ามาอีก จะทำให้เรา “เลือก” ตัวเลือกในการตอบสนองได้ดีขึ้นในทุกๆ วัน **๕**

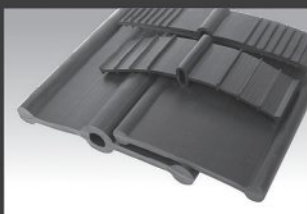

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง ป้ายยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุนิกรอยต่อหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสกัดความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

นุ้ย...เยาวชน

อักษณ นันทชพร หนูศิริ สังฆมณฑลจันทบุรี

สวัสดีค่ะ คอลัมน์ “เยาวชนของเรา” ฉบับเดือนพฤศจิกายนนี้ ขอแนะนำให้เพื่อน ๆ เยาวชนรู้จักกับผู้แทนเยาวชนไทยจากสังฆมณฑลจันทบุรี ที่จะเดินทางเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลก 2019 ที่ประเทศปานามาค่ะ

อักษณ นันทชพร หนูศิริ ชื่อเล่น แก้ว เป็นสัตบุรุษวัดแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ สระแก้ว จบการศึกษาคณะครุศาสตร์ สาขาวิชาชีววิทยาและวิทยาศาสตร์ทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตอนนี้ข้าพเจ้าตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบบรรจุข้าราชการครู

ตอนข้าพเจ้ายังเด็ก ข้าพเจ้ายังไม่มีบทบาทอะไรในวัด ได้เห็นพวกพี่ ๆ ช่วยมิสซา และทำหน้าที่ต่างๆ และสุดท้ายหน้าที่นั้นก็ถึงข้าพเจ้า เนื่องจากพี่ๆ ภายในวัด ไปเรียนต่อที่อื่น ทำงานที่อื่น สิ่งที่ข้าพเจ้าช่วยที่วัดคือ อ่านบทอ่าน บทภาวนาเพื่อมวลชน เก็บวัดหลังเลิกมิสซา ผลัดให้น้องๆ ที่วัดได้ทำหน้าที่บ้างสลับกัน เพราะคนที่ไม่เคยอ่าน หรืออ่านใหม่ๆ ก็จะมีอาการตื่นเต้น ติดๆ ชัดๆ บ้าง ข้าพเจ้าก็ให้กำลังใจและไม่ต่อว่า คิดว่าไม่มีใครทำดีมาแต่เกินทุกคนสามารถฝึกฝนกันได้

ส่วนแรงบันดาลใจที่เข้ามาทำกิจกรรมเยาวชน คือ อยากเข้ามาเพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการทำกิจกรรมต่างๆ ถ้าเป็นสมัยก่อนข้าพเจ้าเป็นคนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าพูดในสถานที่สาธารณะ ไม่กล้าจับไมโครโฟน จับที่ไรลั่นทุกที แต่หลังจากที่ไปเข้าค่าย ไปร่วมกิจกรรมบ่อย ทำให้ข้าพเจ้ามีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น กล้าจับไมโครโฟนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับอาชีพที่ข้าพเจ้าได้เลือก คือ การเป็นครูทำหน้าที่สอนนักเรียน ซึ่งต้องพูดต่อหน้าสาธารณะบ่อยๆ ซึ่งข้าพเจ้าคิดว่า ที่ข้าพเจ้าได้มีทุกวันนี้ ส่วนหนึ่งมาจากกิจกรรมของวัด กิจกรรมของเยาวชน ข้าพเจ้าคิดว่า ข้าพเจ้าได้อะไรต่างๆ มากมาย ก็ควรที่จะส่งประสบการณ์ที่ดีแบบนี้ให้น้องๆ ที่วัดหรือน้องๆ คนไหนก็ได้ เริ่มจากช่วยงานที่วัด กิจกรรมงาน การช่วยงานวัด กิจกรรมเยาวชน ไม่เสียหาย แถมได้ฝึกตนเอง ฝึกฝนสิ่งที่ตนเองกลัว หรือบกพร่องที่ขาดหายไป

ในการได้รับคัดเลือกให้เป็นผู้แทนเยาวชนไทยเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลกครั้งนี้ ตอนแรกลังเลและหนักใจว่าเป็นผู้แทนเยาวชนที่ได้โอกาสเข้าร่วมงานเยาวชนโลกจริงๆ หรือ ตอนเด็กๆ คิดว่าเป็นเรื่องไกลตัวมาก เห็นพวกพี่ๆ ได้

ไปกัน ก็อยากไปนะ แต่มันดูไกลจากตัวมากจริงๆ หลังจากนั้นก็ทำงานเยาวชนบ้างตามความเหมาะสมกับเวลาในชีวิตประจำวัน ถ้ามีโอกาสหรือสะดวกเมื่อไหร่ก็จะไปเข้าร่วมทุกครั้ง จนก็ได้มีโอกาสจริงๆ ก็หนักใจอีก จะไปได้หรือ ไปแล้วจะอยู่ได้ไหม ไหนจะเรื่องภาษา คนต่างชาติก็เยอะ แต่สุดท้ายก็ได้มีโอกาสได้ไปจริงๆ ก็ต้องเตรียมตัวเองให้พร้อม จะพยายามเก็บเกี่ยวประสบการณ์ให้ได้เยอะที่สุด และจะนำมาแบ่งปันให้น้องๆ เยาวชนที่วัด เพื่อนๆ หรือแม้แต่นักเรียนที่ได้สอน

ในการเข้าร่วมงานวันเยาวชนโลกครั้งนี้ ข้าพเจ้าคาดหวังว่าจะได้ประสบการณ์ในการเดินทางไปร่วมงานวันเยาวชนโลก ได้พบเจอสิ่งใหม่ๆ ในชีวิต ได้ทำกิจกรรมต่างๆ เช่น การเรียนคำสอน การเดินทางทางเขนและที่คาดหวังที่สุดคือการพบปะกับพระสันตะปาปา ซึ่งเป็นความคาดหวังในชีวิตของชาวคาทอลิกทุกคน

ข้าพเจ้ามีข้อตั้งใจ...หลังจากกลับมาช่วยเหลือนงานวัด กิจกรรมเยาวชนทุกอย่าง ที่ข้าพเจ้าสามารถช่วยได้ ถ้ามีโอกาสหรือมีเวลา มีช่องทาง ก็คงช่วยอย่างเต็มความสามารถ

ระลึกถึงพระนางมารีย์พรหมจารี ถวายองค์ในพระวิหาร (21 พฤศจิกายน)

“พระนางมารีย์เปรียบเสมือนเรือของโนอาห์ที่
ช่วยมนุษย์ให้รอดพ้นจากความตายและความ
พินาศ (ปฐมก 8:9) พระนางเป็นความหวังและ
ความรอดที่มนุษย์พากันมาพึ่งพา เป็นที่หลบภัย
ของเราผู้เป็นคนบาปทั้งหลาย”

จากหนังสือ “วันทามารีย์”
คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

DaDa Sound
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are
suitable for all type of events; Grand Opening,
Product Launches, Concert, Fashion Show,
Wedding, Seminar, Conference, Party,
Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีปฤษฎร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปันรอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม... 2018” กับสโมสรอุดมศานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์โฟโต้” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป้อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป้อง สโมสรอุดมศานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถ.นนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

ชวนน้องคุย

“เปิดเทอมคราวนี้ ตั้งใจเต็มที่ จะเป็นนักเรียนที่ดี ขยันอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน ทำการบ้านเอง ไม่เล่นเกม และไม่เล่นโทรศัพท์มือถือ”

สวัสดีน้องๆ เด็กๆ และมวลสมาชิกสโมสรฯ ที่น่ารักทุกคน เปิดเทอมคราวนี้ น้องๆ ลองตั้งใจอีกครั้ง พยายามชนะใจตัวเองให้ได้ ดังคำพูดของน้องๆ หลายคนที่ได้คุยด้วยบ้างที่ว่า “เปิดเทอมคราวนี้ ตั้งใจเต็มที่ จะเป็นนักเรียนที่ดี ขยันอ่านหนังสือ ทบทวนบทเรียน ทำการบ้านเอง ไม่เล่นเกม และไม่เล่นโทรศัพท์มือถือ...”

พี่ป้องสังเกตและเห็นว่า หากน้องคนไหนที่ ติดเล่นเกมหรือชอบเล่นโทรศัพท์มือถือ ผลการเรียนจะตกต่ำลงอย่างน่าใจหาย ซึ่งเป็นอย่างนั้นจริงๆ... พี่อยากเห็นน้องๆ สอบได้คะแนนดีๆ จึงขอให้น้องๆ ทุกคน กลับมาตั้งใจกันใหม่ ตั้งใจทุกวัน พยายามชนะใจตัวเองให้ได้ เพื่อผลการเรียนที่จะดีขึ้น เพื่ออนาคตที่ดีของน้องๆ ซึ่งพี่เชื่อเหลือเกินว่า น้องๆ ทุกคนทำได้ และผลการเรียนน้องๆ จะที่ดีขึ้นอย่างแน่นอน

โอกาสนี้ พี่ป้องขอขอบคุณ บรรดาผู้ใหญ่ใจดีและคุณครูหลายๆ ท่านที่ช่วยสนับสนุนกิจการของสโมสรอุดมศานต์ ด้วยดีตลอดมา เช่น คุณครูสุรดา นิยมแก้ว จากโรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง ที่ได้รวบรวมผลงานภาพวาดระบายสี “มุมนักศิลป์” แล้วส่งไปร่วมสนุกชิงรางวัล จึงขอขอบพระคุณมากๆ ครับ

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมศานต์ “สมัครฟรี” รับการออก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป้องตามที่อยู่สโมสรฯ ยินดีต้อนรับทุกคนครับผม

รางวัลชมเชย

น้องอัยรินทร์ ภาสวรไพบุลย์ น้องศศิกันต์ ป่านทอง น้องอรธนา บุญอนันตบุตร น้องวราภรณ์ จิตต์บรรจง และจากวัดพระคริสตหฤทัย (วัดเพลง) จ.ราชบุรี ได้แก่ น้องภัทรวดี จันทน์บริรักษ์ น้องปณณัฏฐ์ ปานอินทร์ จากโรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง กรุงเทพฯ ได้แก่ น้องชนิกานต์ เดชโคบุตร น้องกรวิร จิตต์อำไพ น้องจิรัชต์ ธาราไชย น้องบัวชมพู รอดสาตรา น้องจินณรัักษ์ ธีระศรีสมบัติ น้องพนัธวัช แสนสะดี น้องพิมพ์พาขวัญ โคกระบินทร์ น้องไตรรัตน์ นิยมแก้ว และน้องรฐา แสงพันธุ์

รักพระคัมภีร์

ป่าน

เธอรู้จักต้นป่านหรือไม่ ป่านเป็นพืชชนิดหนึ่งเมื่อต้นใหญ่ขึ้น เขาตัดลำต้นของมันเพื่อจะนำเอาใยของต้นป่านไปทอเป็นผ้าลินิน ในพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมกล่าวว่า สิ่งหนึ่งที่ “ภรรยาที่มีคุณธรรม” ล้วนกระทำคือ ใช้ขนแกะและป่านมาทำเป็นผ้าด้วยมือที่ชำนาญ... เธอคิดว่ามีสิ่งอื่นใดอีกที่พระคัมภีร์กล่าวถึงในสิ่งที่ภรรยาควรกระทำ

ย้อนกลับไปในสมัยก่อน ภรรยาหรือผู้ที่เป็นแม่นั้น มีชีวิตที่แตกต่างจากสมัยนี้มาก แต่มี

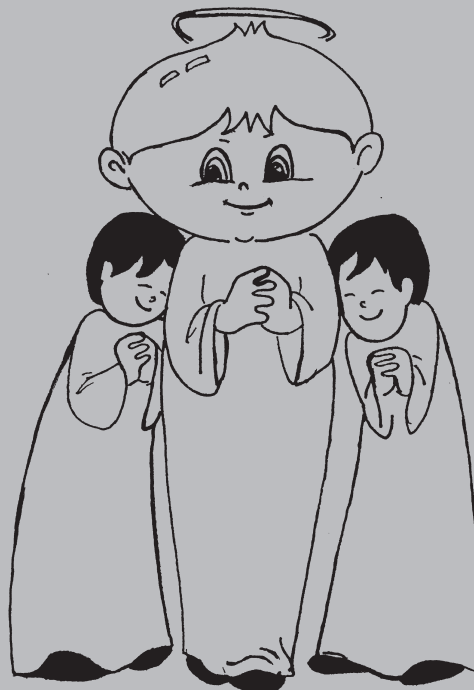
สิ่งหนึ่งที่ยังคงอยู่เหมือนเดิม พระคัมภีร์กล่าวว่า “ใครจะพบภรรยาที่มีคุณธรรมได้ เธอประเสริฐกว่าไข่มุกยิ่งนัก” สิ่งนี้ยังคงเป็นความจริงในปัจจุบัน เธอรู้จักใครที่ในความคิดเห็นของเธอเขาเป็นภรรยาที่มีคุณธรรม คุณแม่ คุณย่า คุณยาย คุณน้า หรือลูกพี่ลูกน้องของเธอสักคนไหม และวันนี้เธอควรบอกพวกเขาว่า ตามพระคัมภีร์ “เขาประเสริฐกว่าไข่มุกยิ่งนัก”

น้องๆ เด็กๆ ควรอ่านพระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม ในหนังสือสุภาษิต บทที่ 31 ข้อ 10-13

การ์ตูน...คนดี

...เขาเป็นความสุข
เมื่อได้อยู่ใกล้ๆ
(...are fun to be with)

จากการ์ตูน Saints...are...ขอโม้
ถอดความโดย : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องพสธร ยิ่งถาวร (กัปตัน) *3306

เกิด : 17 สิงหาคม 2552

การศึกษา : โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะได้สร้างผลงานตามจินตนาการ

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะได้ช่วยเหลือผู้ที่เจ็บป่วย

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

สัตว์ที่ชอบ : แมว สุนัข

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป อ่านหนังสือ

กีฬาที่ชอบ : ปั่นจักรยาน

อาหารที่ชอบ : อาหารญี่ปุ่น

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป วาดน้ำ

อื่นๆ : “บ้านอยู่ เขตดอนเมือง”

น้องปณณิกา ไพรัชต์ (เก๋วก้อย) *3307

เกิด : 6 มกราคม 2552

การศึกษา : โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะสนุก

อนาคตอยากเป็น : จิตรกร

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง (ฮา ฮา)

สัตว์ที่ชอบ : กระต่าย

ชอบใช้เวลาว่าง : ดูการ์ตูน

กีฬาที่ชอบ : วิ่งแข่ง

อาหารที่ชอบ : กุ้งทอด

ความสามารถพิเศษ : วาดรูป

อื่นๆ : อยู่ชั้น ป.2 ค่ะ

ผ่อนคลายสโตร์พี่อ้อย

พี่อ้อย

“ตะกละ”

สวัสดิ์คะ น้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “ตะกละ” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีสุนัขอยู่ตัวหนึ่งเป็นน้องหมาที่ไม่มีเจ้าของและมันเดินหาอาหารอยู่ข้างทาง น้องหมาตัวนี้หากินไม่ค่อยจะได้ มันไปคุ้ยเขี่ยหาเศษอาหารตามถังขยะแถวๆ ร้านอาหารต่างๆ จนขยะกระจัดกระจายไปทั่ว ทำให้พนักงานร้านอาหารนั้นไล่ตีมันไม่ให้มันมาหาของกินในถังขยะอีก น้องหมาหากินไม่ค่อยได้เลยจริงๆ จึงทำให้มันผอมโซลงไปเรื่อยๆ และหมดแรงที่จะขยับตัว

อยู่มาวันหนึ่ง ชายคนหนึ่งผ่านมาและน้องหมาตัวนี้ เขาเกิดความสงสารจึงแบ่งอาหารของตัวเองให้น้องหมากิน แล้วมันก็ค่อยๆ มีแรงและเดินตามชายคนนั้นไปเรื่อยๆ ชายคนใจดีคนนี้ก็เลยแบ่งปันอาหารให้น้องหมากินอีก มันก็เลยตามเขาไปตลอดไม่ยอมไปหาอะไรกินเอง พอชายคนนั้นกลับไปที่บ้านของเขาน้องหมาก็ตามไปที่บ้านของเขาด้วย แต่ชายหนุ่มไม่ยอมให้น้องหมาเข้าบ้านของเขา เพราะเขาไม่ได้อยากจะมีสุนัข เขาแค่สงสารน้องหมาตัวนี้ก็เท่านั้นเอง

พอวันรุ่งขึ้นชายหนุ่มเปิดประตูบ้านออกมา น้องหมาก็วิ่งสวนเข้าไปในบ้านของเขาทันที มันหิวมากและเริ่มคุ้ยขยะและข้าวของต่างๆ เพื่อหาของกินเนื่องจากมันหิว ขยะต่างๆ กระจัดกระจายไปทั่วบ้านของชายหนุ่ม พ่อแม่ของชายหนุ่มได้ยินเสียงถังขยะลั่นเลยออกมาดู ก็เห็นน้องหมากำลังคุ้ยขยะ พ่อแม่สงสัยว่าน้องหมาเข้ามาในบ้านได้อย่างไรกัน ชายหนุ่มก็เล่าให้พ่อแม่ฟัง แล้วชายหนุ่มก็พาเชือกมาผูกน้องหมาเอาไว้ แล้วรีบทำความสะอาดบ้านที่เต็มไปด้วยขยะที่กระจัดกระจาย และหลังจากที่เขาทำความสะอาดเสร็จแล้ว เขาก็พยายามจูงน้องหมาออกไปจากบ้าน แต่มันก็ไม่ยอมออกจากประตู ชายหนุ่มไม่รู้จะทำอย่างไร เขาจึงผูกน้องหมาไว้กับต้นไม้ก่อนแล้วก็รีบไปทำงาน

ระหว่างวัน น้องหมาก็รู้สึกไม่อิสระ อยากจะวิ่งไปมา มันจึงพยายามกัดเชือกจนเชือกขาด และมันก็วิ่งไปวิ่งมาอยู่ในบ้าน หาทางเข้าไปในบ้าน เพราะมันได้กลิ่นของอาหารที่มันอยากกินซึ่งพ่อแม่ของชายหนุ่มทำไว้ พอตีมันเห็นประตูหลังบ้านเปิดแง้มๆ อยู่ มันจึงเข้าไปในบ้าน และเป็นช่วงที่พ่อแม่วางอาหารไว้แล้วยังไม่ได้รับประทาน มันก็ปีนขึ้นไปบนโต๊ะอาหารและกินอาหารของพ่อแม่จนหมดเกลี้ยง พ่อแม่กับแม่เข้ามาเห็นพอดีและตกใจมาก จึงได้เรียกให้คนมาช่วยกันจับน้องหมาตัวนี้ไปและเอามันไปปล่อยไว้ข้างถนนดังเดิม

วันต่อมา ชายหนุ่มเห็นน้องหมาตัวนี้อีก แต่เขาก็ไม่ได้ให้อาหารมันกินอีกแล้ว และพยายามเดินเลี่ยงๆ เพื่อจะผ่านมันไป ทั้งที่ในใจก็นึกสงสารอยู่เหมือนกัน สุดท้ายน้องหมาก็อดโซเหมือนเดิม ชายหนุ่มคิดในใจว่า จริงๆ แล้วถ้าน้องหมาตัวนี้ไม่เห็นแก่กินมากจนเกินไป และไม่ทำความเดือดร้อนให้กับเขาและครอบครัว เขาก็คงจะเอามันมาเลี้ยงด้วยความสงสาร แต่เพราะที่น้องหมามีความตะกละมากเกินไป ไม่รู้จักพอ ทำให้เขาตัดสินใจปล่อยมันไปตามทางของมัน

จบแล้วคะ นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า การที่อยากได้อะไรๆ เกินความพอดีนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ เราควรพอใจและมีความสุขกับสิ่งที่มี... แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊อง**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

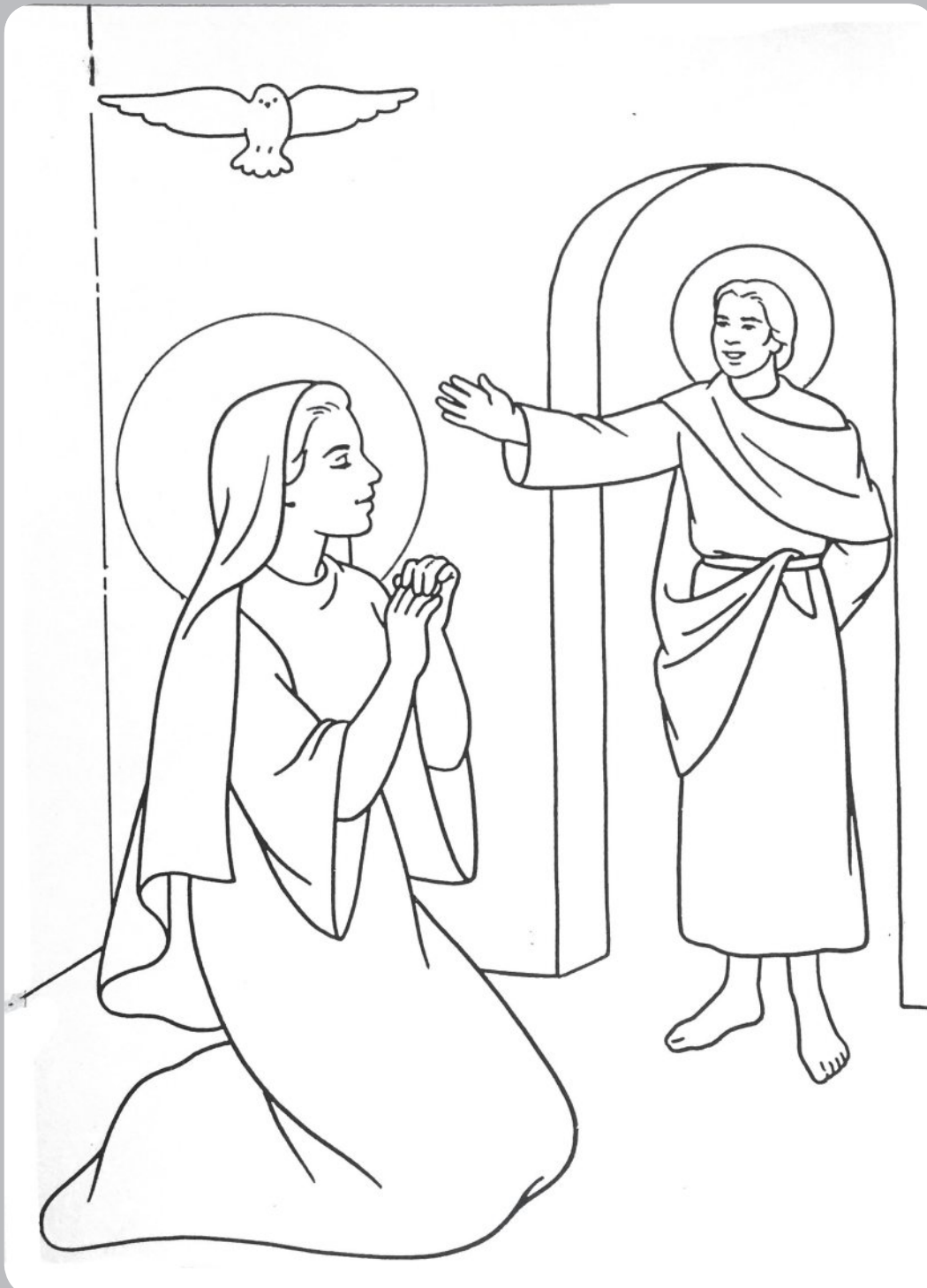
ข.นาคลูวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มูมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“กุตสวรรค์แจ้งข่าวแด่แม่พระ”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 ธันวาคม 2018)

*Put Thou my tears
into Thy bottle . . .*

Psalm 56:8

www.michaeljeshurun.wordpress.com

มีลิ้นไว้พูด ให้กำลังใจแก่ผู้เหนื่อยอ่อน

- จนแก่เฒ่าชรา วาจาของเขายังเหมือนเดิม
คำท้าทายมิไว้ใช้วางอำนาจ
เหมือนสุนัขปีศาจจะรดตามกำแพง
ขีดเส้นอาณาจักรไปทั่วให้ตัวเอง
- คนหัวโง่มีลิ้นไว้เชือดเนื้อหัวใจคนโลโซ
เรายังนับเขาเป็นคนเก่งกว่าคนอื่นหรือ?
- แต่ผู้รับใช้พระยาห์เวห์มีลิ้นไว้พูดให้กำลังใจ
แก่ผู้เหนื่อยอ่อน
ไม่อ้อที่ซ้ำแล้วเขาไม่หัก
ชีวิตริบหรี่เหมือนไส้ตะเกียงใกล้หมด
เขาไม่ดับ
เปิดหูของตนทุกเช้าเมื่อตื่นนอน
และฟังสิ่งใหม่ๆ ที่พระเจ้าตรัสสอน
ไม่ท้อทันทแม้จะยังไม่เข้าใจในสิ่งที่เพิ่งรู้
ทั้งแตกต่างจากบทเรียนที่เล่าต่อกันมา
- ไปนับจำนวนมิดดู ก็เล่มที่เลียบปาก
ไว้กลางใจของผู้คนด้วยคำพูดหยาบกระดัง
เพียงเพื่อยกหางตัวเองให้ดูสูงกว่า
ศักดิ์ศรีมนุษย์ของผู้อื่น
- การไม่คิดว่าตนดีกว่าคนอื่นก็เป็นเรื่องหนึ่ง
แต่การเห็นใครดีเกินตนไม่ได้ รู้ลึกอีกจก
เคียดแค้นและต้องกลั่นแกล้งให้เขาตกลงมาเท่าๆ ตน
ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่ปิดบังกลบเกลื่อนไว้ไม่ได้
- คนหัวโง่ใช้ลิ้นยุยงให้ผู้คนแตกแยก
เป็นคนอมทุกข์ เขาไม่รู้ว่าจะมีความสุข
ในชีวิตที่ดีอยู่แล้วของตนอย่างไร
ทุกคืนเมื่อเข้านอน เขาต้องเหนื่อย
กับการคิดว่า พรุ่งนี้ตื่นนอน
จะไปขโมยความสุขของใคร
และทรมานกับการรู้ว่าเมื่อได้มาแล้ว
ก็ไม่อึดใจอยู่เหมือนเดิม.

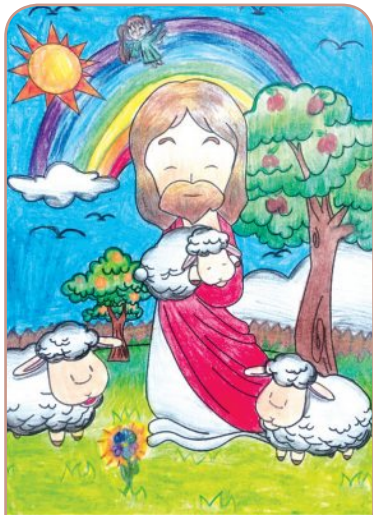
20 ต.ค. 2018

พงศ์ ประมวล

สโมสรรอดมศานต์

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. อันนา เจนวรรณะ
โรงเรียน Home school
จ.อุบลราชธานี

2 ด.ญ. กาวีตา พรหมอินทร์
โรงเรียนกุฎริยะวรรณาลัย 2
กรุงเทพมหานคร

3 ด.ญ. เพ็ญฟ้า เชื้อสมอ
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อกาพ : ยิ้มใสๆ ของเหลนรัก
เด็กหญิงณิลดา เสมรบุญย์ อายุ 2 ขวบ
ผู้ส่ง : Fairy

Delivering

Satisfaction

Worldwide

บินตลอด 24 ชม.

ชนะที่คุณหลับ เครื่องบินของเรา
GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE
กำลังทะยานสู่ท้องฟ้า

WWW.GDA.CO.TH
0-2713-5500

บริการส่งพัสดุภัณฑ์ทางอากาศ บริการประทับใจ ทั่วโลก

ไม่ว่าจะเป็นกลางวันหรือกลางคืน หรือความแตกต่างของเวลาแต่ละประเทศ
บนโลก ก็ไม่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานของเรา GDA เพราะเราทำงานกัน
ตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อนำส่งพัสดุภัณฑ์ของท่านสู่จุดหมายอย่างปลอดภัยและ
ตรงเวลา ครอบคลุมทั่วโลกยังไม่หยุดหมุน เรา GDA จะไม่หยุดทำงานให้แก่ท่าน
เช่นกัน

คุณจึงมั่นใจได้ว่า "GDA...รอบรู้ทุกเส้นทางทั่วโลก"

GLOBAL DISTRIBUTION ALLIANCE : Head Office 47 Soi Sukchai (Yak Ban Kluay Tai), Sukhumvit 42 Road, Prakanong, Bangkok 10110 Thailand.

ทัปตัน รีเพ้นท์

มีเนื้อสีเข้มข้นพิเศษ ครอบคลุมรอยดัด บิดบังสีเก่าได้สนิทแม้จะเป็นสีเข้ม
สีทาบ้านเก่าตัวจริง ต้องสีทัปตัน รีเพ้นท์ เท่านั้น

Captain Customer Care
0-2706-1792-6

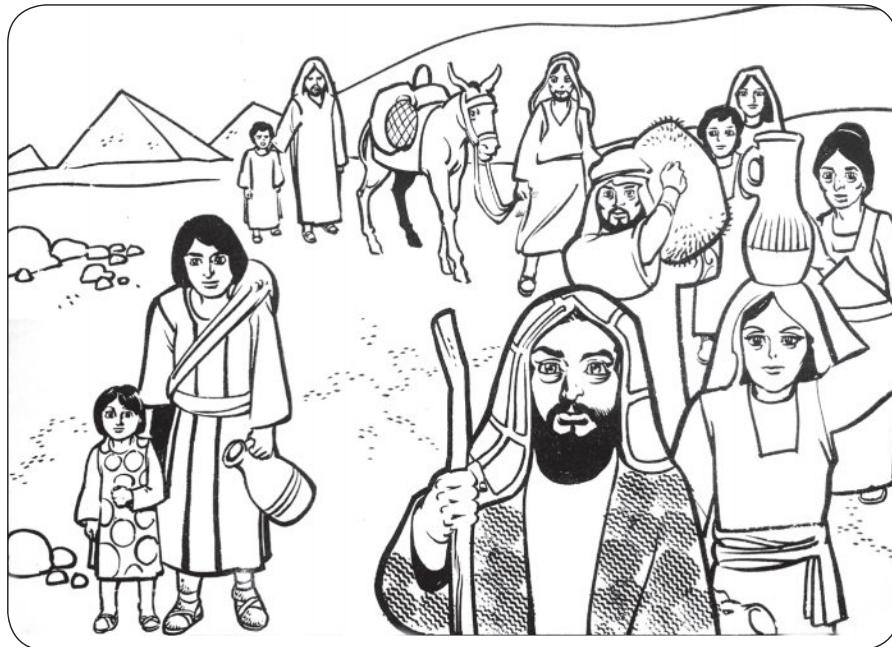
เกมสโมสรอดมศาสตร์

พื้ป้อจ

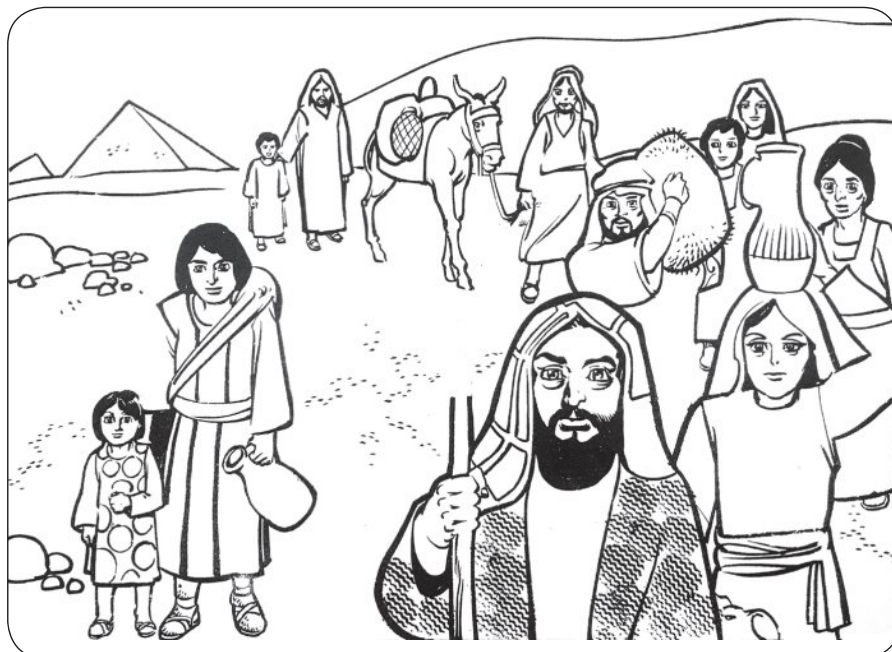
พระเจ้าทรงเรียกอับราม (อับราฮัม) ว่า “...จงออกจากแผ่นดินของท่าน จากบ้านของบิดา ไปยังแผ่นดินที่เราจะชี้ให้ท่าน เราจะทำให้ท่านเป็นชนชาติใหญ่ จะอวยพรท่าน จะทำให้ท่านมีชื่อเสียง เลื่องลือ ท่านจะนำพระพรมาให้ผู้อื่น...” (ปฐมกาล 12:1-2)

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบครบแล้ว รีบส่งมารวมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

น้อย...เยาวชน

สวัสดีค่ะเพื่อนพี่น้องคริสตชนทุกท่าน เมื่อเดือนตุลาคมที่ผ่านมา ระหว่างวันที่ 3-28 ตุลาคม ค.ศ. 2018 มีการประชุมสมัชชาพระสังฆราชโลก ครั้งที่ 15 (Synod) ณ กรุงโรม ประเทศอิตาลี ในหัวข้อ “เยาวชน ความเชื่อ และการไตร่ตรองกระแสเรียก” โดยมีพระสังฆราชวิระ อาภรณ์รัตน์ ผู้แทนสภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย เข้าร่วมประชุม

การประชุม Synod นี้ เริ่มในวันที่ 3 ตุลาคม โดยมี สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส เป็นองค์ประธาน ท่านทรงเตือนใจ... อย่าให้เราหลงกลของประกาศกแห่งความลึกลับ แต่ให้มุ่งไปยังประกาศกที่ดี “ซึ่งบ่อยครั้งนิ่งเงียบ” เพราะหลายคนมักแต่สนใจข่าวต่างๆ ที่พาดหัวในหน้าแรกของหนังสือพิมพ์ ความรับผิดชอบของเราต้องแสดงให้เห็นว่า การร่วมมือกับพระศาสนจักรและศาสนซึ่งไร้กาลเวลาของพระเยซูคริสตเจ้านั้นคุ้มค่าจริงๆ ไม่ใช่เป็นการเสียเวลา

พระสันตะปาปาเริ่มพระดำรัส... พ่อขอขอบคุณเยาวชนที่กล้าหาญและกล้าเสี่ยง ถือว่านี่คุ้มค่ากับความพยายามที่รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของพระศาสนจักร หรือเข้ามาเสวนากับพระศาสนจักร ซึ่งคุ้มค่ากับความพยายามที่ยึดถือพระศาสนจักรเป็นอุดมคติ เป็นอาจารย์ เป็นบ้าน เป็นครอบครัว และแม้มนุษย์จะมีความอ่อนแอและความยากลำบากก็ยังสามารถที่จะฉายรัศมีและส่งสาส์นอันไร้กาลเวลาของพระคริสต์เจ้าไปยังผู้อื่นได้

พระองค์ทรงเสนอ... “ซินโดที่เรากำลังดำเนินการอยู่นี้ เป็นเวลาแห่งการแบ่งปัน ขอให้พูดด้วยความกล้าและพูดอย่างตรงไปตรงมา (Parrhesia) การเสวนาเท่านั้นที่จะทำให้เราเจริญเติบโตขึ้นได้ การวิพากษ์วิจารณ์ที่ซื่อสัตย์และโปร่งใส คือการสร้างสรรคและเป็นประโยชน์ ไม่ใช่คุกกันแต่เรื่องที่ไร้สาระ ขวาลือ การคาดเดา หรือการพูดให้เกิดความไม่เมียงต่างๆ แบบลือลือ

พระองค์ตรัสว่า... ความสุภาพในการฟังต้องสอดคล้องกับความกล้าหาญที่จะพูด พ่อได้บอกกับบรรดาเยาวชนในการประชุมก่อนการประชุมซินโดว่า หากพวกเขารู้สึกอะไรที่พ่อไม่ค่อยชอบ พ่อก็ยังจะต้องตั้งใจฟัง เพราะทุกคนมีสิทธิ์ที่จะพูดแล้วคนอื่นต้องรับฟังอย่างตั้งใจ

“พวกท่านหลายคนมีการเตรียมแสดงความคิดเห็นกันมาล่วงหน้าแล้ว ขอให้ทุกคนรู้สึกเป็นอิสระที่จะต้อนรับและเข้าใจผู้อื่น พร้อมกับเปลี่ยนความเชื่อมั่นและความคิดของเรา นี่เป็นเครื่องหมายแห่งวุฒิภาวะฝ่ายจิตอันยิ่งใหญ่ของมนุษย์”

พระสันตะปาปาทรงเตือนว่า... สมัชชาเป็นการปฏิบัติการไตร่ตรองของพระศาสนจักร การไตร่ตรองเป็นทัศนคติภายในซึ่งมีรากฐานอยู่ในความเชื่อ การไตร่ตรองเป็นวิธีการอย่างหนึ่ง และในขณะเดียวกันก็เป็นเป้าหมายซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าพระเจ้าทรงกระทำการในประวัติศาสตร์ของโลก ในเหตุการณ์แห่งชีวิต ในประชาชนที่ฉันพบเห็นที่สนทนากับฉัน เราเป็นเครื่องหมายของพระศาสนจักรที่ต้องรับฟังและกำลังเดินทางร่วมกัน

“ผู้นำพระศาสนจักรที่ไม่รับฟังแสดงว่าตนปิดตัวให้กับสิ่งใหม่ๆ ปิดตัวต่อสิ่งที่แปลกใหม่ของพระเจ้า และไม่สามารถเป็นผู้ที่น่าเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนซึ่งจะพากันหันหน้าหนีไปอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้แทนที่จะเข้ามาหาพวกเรา”

พระสันตะปาปาทรงแนะนำให้ทุกคนในที่ประชุม... ขอให้ทั้งความลำเอียงและเรื่องเก่าๆ ไว้เบื้องหลัง เพื่อที่จะเอาชนะต่อความไม่เข้าใจของลัทธิสมณนิยม และพวกที่ชอบเก็บโรคไวรัสแห่งความรู้สึกพึงพอใจในตัวเอง รวมถึงการตัดสินใจอันรวดเร็ว ซึ่งมีผลร้ายต่อเยาวชนจำนวนมาก ขอให้ทุกคนปลุกใจตนเองให้ตื่นขึ้น ณ วินาทีนี้หมายถึงพระศาสนจักรด้วย ซึ่งดูเหมือนจะแบกภาระหนักอึ้งกับการดิ้นรนต่อสู้กับปัญหาและภาระหนัก ความเชื่อบอกเราว่า นี่เป็นความหวัง ซึ่งพระคริสตเจ้าทรงเสด็จมาพบกับเราเพื่อที่จะรักเราและเรียกร้องให้เรา มีความบริบูรณ์แห่งชีวิต อนาคตไม่ใช่อำนาจข่มขู่ที่เราต้องกลัว... เราต้องค้นให้พบเหตุผลในความหวังของเรา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการส่งความหวังดังกล่าวต่อไปยังเยาวชนซึ่งกำลังกระหายความหวัง

ดังนั้นอย่าปล่อยให้ตนเองถูกล่อลวงจาก “ประกาศกแห่งความสิ้นหวัง” อย่าใช้พลังของท่านไปในการ “นั่งนับแต่ความผิดพลาดแล้วฝังใจอยู่แต่ในการถูกตำหนิ” จงพิศเพ่งไปยังคนดีที่ บ่อยครั้งไม่มี шумเสียง ไม่เป็นเรื่องใหญ่หรือเป็นข่าวในหนังสือพิมพ์หน้าแรก “แล้วจงอย่าได้กลัว” ต่อบาดแผลบนพระวรกายของพระคริสตเจ้าที่เกิดขึ้นจากบาปและบ่อยครั้งจากลูกหลานของพระศาสนจักร

ให้เราทำงานเพื่อ “การใช้เวลากับอนาคต” เพื่อจะนำสิ่งงดงามไปจากการประชุมสมัชชา “ไม่เพียงแต่รวบรวมเอกสารต่างๆ ซึ่งโดยทั่วไปแล้วจะมีคนอ่านเพียงไม่กี่คน และถูกตำหนิจากผู้คนเป็นอันมาก แต่ที่สำคัญคือข้อเสนอการอภิบาลที่เป็นรูปธรรมที่สามารถทำให้เป้าหมายของการประชุมสมัชชาสำเร็จลุล่วงไป”

เหล่านี้คือพระดำรัสของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ที่ทรงตรัสในฐานะที่เป็นองค์ประธานสมัชชาพระสังฆราชโลก (Synod 2018) และฉันจะขอนำผลจากการประชุมที่เกี่ยวข้องกับบรรดาเยาวชน นำมาแบ่งปันให้กับพี่น้องคริสตชนในลำดับต่อไปนะคะ

สุดท้ายนี้ฉันและแผนกเยาวชนฯ ขอขอบพระคุณ**มิ่งขวัญ วัชรวิญญู** ผู้ช่วยเหลือในการรวบรวมข่าวสารจากวาติกัน ท่านช่วยแปลเอกสารเกี่ยวกับ Synod และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ท่านเป็นคนกลางในการส่งมอบเอกสารความคิดเห็น ข้อเสนอของบรรดาเยาวชนไทย ส่งต่อไปยังวาติกัน ทำให้ลูก ๆ เยาวชนไทย มีโอกาสเป็นส่วนหนึ่งในการประชุมสมัชชาสังฆราชโลก ครั้งนี้ค่ะ **อ้อ**

บาดแผลแห่งความชื่นชมยินดี

(ต่อเนื่องจากบทความ “พระองค์จะลิดเราให้ออกผล” อุดมศานต์ฉบับเดือนกันยายน 2018)

ความชื่นชมยินดีที่รู้ว่าผมได้รับคัดเลือกให้เป็น 1 ใน 6 คอนดักเตอร์ (ผู้อำนวยเพลง) ที่จะได้เรียนกับ Prof. Georg Grün ปรมาจารย์ผู้โด่งดัง และได้ทำงานกับวงนักร้องประสานเสียงที่เต็มไปด้วยนักร้องอาชีพ เดินทางมาจากทั่วประเทศเยอรมนีกว่า 40 ชีวิตนั้นผ่านไปอย่างรวดเร็ว

วันแรกของการเรียนนั้นเต็มไปด้วยความสนุกและท้าทาย การเรียนในแต่ละวันถูกแบ่งออกเป็น 2 ช่วง คือ ช่วงเช้าและบ่าย โดยช่วงเช้าคอนดักเตอร์ทั้ง 6 คนจะประชุมวางแผนกับอาจารย์เพื่อเสนอแนวทางการซ้อมที่จะต้องทำงานร่วมกับนักร้อง ตลอดช่วงบ่ายเรานำเพลงที่จะต้องฝึกซ้อมกับนักร้องมาวิเคราะห์หาคำประกอบทางด้านดนตรีที่สำคัญ เราให้ความสำคัญกับจุดที่ยากต่อการร้องและเทคนิคการร้องที่จำเป็น สิ่งสำคัญที่สุดคือ เทคนิคการอำนวยเพลงและการนำซ้อมเพื่อเกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ช่วงบ่าย คอนดักเตอร์ทั้ง 6 คน ก็จะผลัดกันขึ้นมาอำนวยเพลงตามแผนที่ได้ตกลงกันไว้ วันแรกของผมต่อหน้าวงนั้นผ่านไปไม่ได้ไม่เลวนัก อาจจะเป็นเพราะผมเลือกเพลงที่ง่ายต่อการอำนวยเพลงและไม่ยากเกินไปสำหรับนักร้อง เพื่อนในชั้นเรียนบางคน เลือกเพลงที่ยาก ทำให้การซ้อมมีติดขัดบ้างจนอาจารย์ต้องเข้ามาช่วย บางคนก็โดนอาจารย์ตำหนิขณะที่ยืนอยู่ต่อหน้าวง จบวันแรกอาจารย์ได้ทิ้งท้ายให้กับพวกเราว่า “หากคุณผ่านตลอดสัปดาห์นี้ไปด้วยความเหนื่อยล้าและยากลำบาก แต่ตัวคุณได้พัฒนาขึ้นก็ถือว่าเป็นสิ่งที่คุณค่า ในทางกลับกัน หากคุณผ่านสัปดาห์นี้ไปได้อย่างสบายใจง่ายดาย แต่ตัวคุณกลับไม่ได้พัฒนาไปมากกว่าเดิมเลย สิ่งนี้ก็ถือเป็นเรื่องที่น่าเสียดาย”

คำพูดของอาจารย์ทำให้ผมต้องทบทวนตัวเอง “การที่ผมเลือกเพลงที่ง่ายเพื่อทำงานกับนักร้องในการซ้อมที่ผ่านมานั้น ผมตั้งใจเลือกเพราะอยากจะเรียนรู้เข้าใจบทเพลงให้มากยิ่งขึ้น หรือตั้งใจเลือกเพลงที่ง่ายเพื่อไม่ให้ถูกตำหนิจากอาจารย์และนักร้องในวง” ...ที่สุดผมก็พบว่า เป็นเพราะเหตุผลอย่างหลัง

เสียงภายในของผมจึงท้าทายให้ผมทิ้งความกลัวการถูกตำหนิและก้าวออกไปเรียนรู้สิ่งใหม่ ตลอดเวลาที่เหลือผมจึงเปลี่ยนใจเลือกที่จะอำนวยเพลงที่ผมไม่ถนัดหรือยังไม่รู้จักดี การทำงานหนักหลายชั่วโมงทุกคืนเพื่อศึกษาบทเพลง และเตรียมการซ้อมสำหรับวันรุ่งขึ้นไม่ได้ช่วยให้ผมรอดจากคำตำหนิวิจารณ์จากอาจารย์และนักร้องในวงเลย

ในวันสุดท้ายของการเรียน หากจะอธิบายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับผมต่อหน้านักร้องตลอดเวลาที่ผ่านมานั้นก็ควรจะใช้คำว่า “ละเป็นใจึก” หรือดูไม่เจิดเจิดเดียว บทเพลงที่ผมศึกษาและเตรียมแผนการซ้อมมาอย่างดีนั้น “ไม่เพียงพอ” สำหรับนักร้องวงนี้ มาตรฐานของพวกเขานั้นเป็นมาตรฐานเดียวกันกับประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมากับคอนดักเตอร์มืออาชีพหลายคน พวกเขาเคยร่วมงานด้วยทั่วทั้งยุโรป

นักร้องมืออาชีพเหล่านี้ให้ความสำคัญกับการใช้เวลาซ้อมให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ตัวอย่างในเรื่องนี้ที่ผมไม่เคยลืมเลยคือ มีเพื่อนคนหนึ่งขึ้นไปอำนวยเพลงของ J.S. Bach ให้แก่นักร้อง เพลงนี้เป็นเพลงที่ค่อนข้างยาว แบ่งออกเป็น 3 ท่อน ต้องใช้เวลาร้อง ทั้งเพลงประมาณ 10 นาที แต่เพื่อนคนนี้เตรียมตัวมาอย่างดี เขาจำเพลงได้ทั้งหมดโดยไม่ต้องดูโน้ต สิ่งนี้ทำให้เขาอำนวยเพลงและสื่อสารกับนักร้องในทุกรายละเอียดได้อย่างครบถ้วนด้วยความมั่นใจ

หลังจากบทเพลงจบลง นักร้องชายเสียง Tenor (ที่ร้องเพลงของ Bach ได้เพราะที่สุดเท่าที่ผมเคยได้ยินมา) ยกมือขึ้นและถามเพื่อนผมที่กำลังยืนอำนวยเพลงอยู่หน้าวงว่า “คุณโกรธอะไรพวกเราหรือเปล่า?”

บทเพลงนี้มีความหมายว่า ‘จงร้องเพลงบทใหม่ถวายแด่พระเจ้า’ แต่ทำไมท่าทางการอำนวยเพลงของคุณถึงต้องดูตึงขนาดนี้... พวกเรารู้จักเพลงนี้เป็นอย่างดี เราเพียงแต่ต้องการ ท่าทางการอำนวยเพลง (Conducting Gesture) ของคุณที่จะช่วยให้พวกเราร้องได้ง่ายและดีต่อการใช้เสียงของเรา (Healthy Voice) เราไม่จำเป็นต้องซ้อมเพลงนี้โดยเริ่มตั้งแต่ต้นเพลงจนจบ เพราะมันเป็นการเสียเวลา...”

ลีนเสียงคำถาม ทุกอย่างก็หยุดนิ่ง ไม่นานอาจารย์ก็ได้เข้ามาตั้งคำถามต่อว่า “ท่าทางการอำนวยเพลงแบบไหนที่เหมาะสมกับเพลงนี้ หัวใจหรือสารัตถะของเพลงนี้คืออะไร” หลังจากที่เพื่อนผมพบท่าทางการ

อำนวยเพลงที่เหมาะสมกับเพลงนี้และได้ปรับแก้ไขใหม่ เราก็กังเกศเหินเห็นทันทีว่านักร้องร้องได้ง่ายขึ้น และเสียงร้องของนักร้องทุกคนในวงก็เปลี่ยนไป

ผมยอมรับว่า ณ เวลาที่นักร้องเสียง Tenor กำลังวิจารณ์เพื่อนผมอยู่นั้น ผมรู้สึกหน้าชาไปด้วย ถ้าเป็นผม ณ เวลานั้นคง ทำอะไรไม่ถูก แต่เมื่อเหตุการณ์นี้ผ่านไป ผมกลับประทับใจนักร้องคนหนึ่งที่กล่าววิจารณ์อย่างตรงไปตรงมา และหากลองสังเกตดูคำวิจารณ์ของเขาดีๆ จะพบว่า ข้อมูลที่เขาพูดนั้นเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ต่อคอนดักเตอร์และนักร้องทุกคน

หลังจากสัปดาห์ที่ยาวนาน ที่สุดวันที่พวกเราคอนดักเตอร์ทั้ง 6 คนรอคอยก็มาถึง นั่นคือวันแสดงคอนเสิร์ตจบการอบรม “Conductor’s Academy” อันสุดเข้มข้นของพวกเรา ช่วงเวลา ณ ขณะที่ผมยืนอำนวยเพลงในคอนเสิร์ตนั้น มันเป็นเวลาที่มีสันติสุขที่สุด สายต่านักร้องที่มองมาทางผม และเสียงที่พวกเราร้องออกมา มันเหมือนบทสรุปที่สวยงามของการทำงานอย่างหนักของทั้งคอนดักเตอร์ อาจารย์ และนักร้องทุกคน

สิ่งที่อาจารย์เคยพูดกับพวกเราในวันแรกของชั้นเรียนจึงเป็นเรื่องจริง แต่ไม่ทั้งหมด เพราะผมผ่านสัปดาห์อันสุดเข้มข้นมา ได้ด้วยความเหนื่อยล้าและยากลำบาก แต่ผมมีความสุขใจ ผมสุขใจเพราะผมได้ตายจากตัวเองอีกครั้งหนึ่ง โดยการไม่คำนึงถึงชื่อเสียงของตัวเองและก้าวออกไปรับคำตักเตือนวิจารณ์ที่ตรงไปตรงมา สิ่งสำคัญที่สุดคือ คำวิจารณ์เหล่านั้นทำให้ผมรู้ว่า ผมยังขาดอะไร และทักษะใดของผมที่ควรได้รับการพัฒนา...

วันสุดท้ายในเมือง Saarbrücken ก่อนผมจะขึ้นรถไฟเพื่อเดินทางกลับ ผมได้แวะวิหารนักบุญยอห์น บัปติสต์ (The Basilica of St. John the Baptist) วัดที่ผมแวะทุกเย็นตลอด 1 สัปดาห์ที่อยู่ที่นี่ แต่วันนี้ผมนำดอกกุหลาบสีส้มมาฝากแม่พระนิจจานุเคราะห์ ดอกกุหลาบที่ผมได้จากการอำนวยเพลงในคอนเสิร์ตคืนนั้น

แม่พระยังคงอยู่ที่เดิมไม่เปลี่ยนแปลง แต่สิ่งที่เปลี่ยนคือ รอยฟกช้ำและบาดแผลบนตัวผมที่ได้จากตลอดอาทิตย์ที่ผ่านมา บาดแผลแห่งความชื่นชมยินดีและการสำนึกขอบคุณที่พระเจ้าได้ให้ออกาสผมออกเดินทางไกลอีกครั้งหนึ่ง

“ผู้ที่ฟังเสียงพระเจ้าจะค้นพบพระองค์ได้ก็ด้วยการเดิน ไม่ใช่ นั่งเฉยๆ อยู่กับที่ การวาดฝันอันงดงามกับรอยฟกช้ำอันน้อยนิด ก็ยังดีเสียกว่าการถอยกลับไปสู่ชีวิตที่เจียบเหงาม” (สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ตรัสกับเยาวชนในโอกาสเสด็จเยือนปาแลร์โม ราลี 25 ปี บุญราศีคุณพ่อปูกิลี 15 กันยายน 2018) ๕

จบบางไม้กางเขนของคุณและติดตามเรา

(มธ 16:24)

ข้าแต่พระเป็นเจ้า สิ่งที่คุณจะเขียนถวายแด่พระองค์ในบทสวดนี้ เป็นสิ่งที่คุณคิดมาลึกๆ ใหญ่ๆ แล้ว ในขณะที่คุณศึกษาเกี่ยวกับหลักพระคริสตธรรมมากขึ้นและลึกขึ้นระหว่างเส้นทางความเชื่อของคุณ แต่คุณไม่ทราบว่าคุณเคยมีคนอื่นคิดเช่นเดียวกับคุณหรือไม่ หรืออาจจะมีแต่ไม่เคยมีใครพูดหรือเขียนในลักษณะเช่นนี้ได้ เนื่องจากคุณไม่ได้เกิดมาในครอบครัวของคริสตชนและหากเปรียบเป็น “เด็ก” คุณก็เป็น “เด็ก” ที่ไม่รู้ ไม่เรียนและไม่ถาม คุณจึงมีคำถามเกิดขึ้นในสมองอยู่เรื่อยๆ และเช่นเดียวกับทุกครั้ง หากบทสวดของคุณเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมไม่ควร คุณขอพระองค์ได้โปรดประทานอภัยให้แก่คุณด้วยเทอญ

ตามธรรมชาติของมนุษย์แล้ว ไม่ว่าใครจะนับถือศาสนาใด โดยเฉพาะคนไทย เวลาจะสวดอธิษฐานหรือขอพรจากสิ่งศักดิ์สิทธิ์ตามความเชื่อของตน ทุกคนก็จะขอพรให้ตัวเองประสบความสำเร็จในชีวิต มีสุขภาพดี ร่ำรวยเงินทองยศศักดิ์ เงินทองไหลมาเทมา เฮๆ รวยๆ ฯลฯ ซึ่งพวกเราได้ยินกันมาในชีวิตประจำวันในสังคมไทยทั่วไป

ในการดำรงชีวิตเป็นคริสตชน คุณเชื่อว่าเกือบทุกคนก็ต้องสวดทูลขอพระเจ้าให้ประทานพระพรให้ตนมีชีวิตที่ดี ประสบความสำเร็จและขอแต่พระพรดีๆ ให้แก่ตนเองและครอบครัว แต่... คริสตชนจะสวดทูลขอให้พระเจ้าประทานพระพรให้ตัวเองเฮๆ รวยๆ ร่ำรวยเงินทองยศศักดิ์ เปี่ยมล้นด้วยบารมี ฯลฯ ได้อย่างไร เพราะคำสั่งสอนของพระเยซูเจ้านั้น สอนให้คุณของพระเจ้าเป็นคนถ่อมตน สอนให้ผู้รับใช้ และที่สำคัญที่สุดให้รวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระองค์ในพระพรของพระองค์ ซึ่งแปลเป็นความหมายของคำสามัคคีธรรมก็คือ ต้องยอมรับความเจ็บปวดในชีวิตให้ได้ จึงจะเป็นลูกของพระองค์ที่ดีได้

และเราลองศึกษาชีวิตประวัติของบรรดาเหล่านักบุญในพระศาสนจักรหลายๆ องค์ได้รับการเบียดเบียนจนถึงขั้นที่ต้องตายอย่างทรมาณ ถูกตรึงกางเขนหัวคว่ำลง ถูกถลกหนังทั้งเป็น ถูกตัดศีรษะ ถูกย่างไฟทั้งเป็น ถูกจับเปลือยกายและให้ม้าลากไปตามพื้นถนนจนสิ้นใจและด้วยวิธีต่างๆ กันที่ทุกเขวหน่า

แต่... บรรดานักบุญทั้งหลายล้วนยอมรับความทุกข์ทรมานเหล่านี้ด้วยความเต็มใจและพร้อมที่จะตายเพื่อองค์พระเยซูคริสต์ ทำไม?

ในฐานะที่คุณประกาศข่าวดีแก่ทุกคนและทุกที่ที่คุณไป หากมีเพื่อนต่างศาสนาที่สนใจจะมาเป็นลูกของพระเจ้า ถามลูกว่าเป็นคริสต์แล้วได้อะไร และการเป็นคริสตชนที่ดีต้องทำอะไร แล้วลูกตอบไปว่า ท่านจะได้รับพระพรจากพระเจ้า แต่ท่านต้องร่วมพระพรมาพร้อมกับพระเยซูเจ้าให้ได้นะ ถามว่าจะมีใครอยากเป็นไหม?

แต่การไถ่บาปมนุษยชาติของพระเจ้าที่ทรงให้พระบุตรคือ พระเยซูคริสต์เจ้าทรงลงมาบังเกิดเป็นมนุษย์ แล้วสิ้นพระชนม์อย่างทุกข์ทรมานบนไม้กางเขนนั้น เป็นรหัสธรรมที่ล้ำลึก ยากที่คนธรรมดาทั่วไปจะเข้าใจได้

ระดับความเชื่อของคริสตชนถ้าเปรียบไปแล้ว ก็คงเหมือนกับวัยของคน หากเราไปพูดกับเด็กทารก เกี่ยวกับเรื่องเคมี ฟิสิกส์ เด็กทารกนั้นจะเข้าใจไหม? ในวัยแรกเกิด เด็กทารกจะเข้าใจแต่เรื่องหิวนม ไม่ได้ ตื่นนมตอนหิวก็จะร้องไห้แง แ่ง เหมือนกันไหมหนอกับการขอพระ หรือสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ เฮงๆ รวยๆ ? พอโต ขึ้นมาหน่อย ความสนใจจึงจะเริ่มเจริญเติบโตตาม ถึงวัยที่เติบโตเต็มที่ การอยากตื่นนอนอย่างเดียวยังคง ไม่หลงเหลืออยู่แล้ว อยู่ในวัยที่จะค้นคว้าวิจัย เป็นแพทย์ เป็นนักวิทยาศาสตร์ นัก... ต่อไป

ลูกขออนุญาตนำคติพจน์ของพระคุณเจ้า พระสังฆราชองค์ล่าสุดของพระศาสนจักรในประเทศไทย ที่ลูกเคารพรักยิ่งมาเขียน ณ ที่นี้

“จงแบกกางเขนของตน และตามเรามา”

(มัทธิว 16:24)

ผู้ที่เป็นพระสังฆราชคือ ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้มานำฝูงแกะอย่างพวกเราให้เดินไปตามทางที่ควร จะเดิน พวกเราลองศึกษาคติพจน์ของพระสังฆราชแต่ละองค์ดูสิ มีองค์ไหนที่เลือกคติพจน์ให้ตนเองประสบความสำเร็จ เปี่ยมด้วยลาภและยศถาบรรดาศักดิ์ ไม่มีเลย ทุกองค์จะเลือกคติพจน์นี้เกี่ยวกับ “กางเขน” หรือ “การแบกกางเขน” หรือในบริบททำนองเดียวกัน “การแบกกางเขน” ไม่ใช่เป็นเรื่องสนุกสนานหรือเป็นเรื่องมี เกียรติยศแต่อย่างใด ตรงกันข้าม “การแบกกางเขน” เป็นเรื่องของการทุกข์ทรมาน และเป็นการถูกลงโทษ ถึงขั้นประหารชีวิตในยุคของพระเยซูเจ้า เมื่อ 2000 กว่าปีก่อนทีเดียว

แต่... ผู้ที่เป็นหนึ่งเดียวกับพระเยซูเจ้าแล้ว ไม่ว่าจะเป็นคริสตชนธรรมดาๆ ตัวเล็กๆ หรือบรรดา สมณะผู้ศักดิ์สิทธิ์ หรือบรรดาผู้ที่ได้เป็นนักบุญในเวลาต่อมา ต่างเลือกหนทางชีวิตของตนเองที่จะยอม “แบกกางเขน” และตามพระองค์ไป

ลูกไม่ทราบมีใครเคยคิดถึงเรื่องนี้ไหม? แต่ลูกคิด ทุกวันนี้ในสังคมทั่วไปโดยเฉพาะในงานฉลอง วันเกิด จะมีการร้องเพลงแฮปปี้เบิร์ดเดย์ และประโยคหนึ่งในเนื้อร้องคือ “ให้ร่ำรวยเงินทอง ยศศักดิ์...” หรือไม่กี่ต้นเข้ามาได้รับสติ๊กเกอร์ไลน์ “ให้วันนี้ รวยๆ เฮงๆ”...

ลูกรู้สึกว่ ชีวิตในสังคมทั่วไปช่างผิวเผินเหลือเกิน แต่ในเวลาเดียวกัน หากในวันเกิดเพื่อนเรา ไปอวยพรว่า “ให้ท่านต้องแบกกางเขน...” รับรองเราต้องถูกเชิญออกจากกลุ่มและไม่มีใครจะคบเราเป็น เพื่อนอีก!!!

ก็เลยต้องทบทวนกับตัวเองว่า เราจะดำรงชีวิตในรูปแบบใดจึงจะเป็นคริสตชนที่ดี เราจะยังคง ทำด้วยใจ “อินทรีนทร์” กับกระแสวัตถุนิยมในสังคมทั่วไป และเรียกหาหนทางก่อนนอนเหมือนเด็กเล็กๆ หรือเราจะดำรงตนเสมือนเป็นคนที่มิ่วฉิมภาวะแล้วสามารถคิดสูตรเคมี ฟิสิกส์ เป็นแพทย์รักษาคนไข้ได้ ฯลฯ และเป็นคริสตชนที่ยืนดีแบกกางเขนและตามพระเยซูไป

มนุษย์เราต้องเป็นคนเลือกเอง พระเจ้าข้า

อาเมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภักดิ์

มอบรอยยิ้มพริ้มงามเปี่ยมความสุข
ยิ้มที่ทุกทุกคนคุ้นเคยยิ่ง
ยิ้มหมดจดสดใสด้วยใจจริง
ยิ้มจากมิ่งขวัญนี้...พ่อก็เรา

พ่อยังยิ้มแย้มสวย ณ สวรรค์
รับรางวัลหลายหลากจากพระเจ้า
สงฆ์สัตย์ซื่อสมคำมานานเนา
ทวิเท่ารักแท้แผ่เมตตา

ยิ้มมอบอุ่นกรุ่นจิตสนิทซึ่ง
ให้ยังคงคิดถึงซึ่งคำว่า
การเทศน์สอนความดีด้วยชีวา
เสียงดังกว่า, ดังนาน กังวานใจ.

ภักดิ์

ปล. หากมีใครบอกว่าตนนั้นเทศน์สอนดีที่สุดใน
นั้นหมายความว่าชีวิตของเขา
ต้องเพียรทำความดี
เคียงคู่ไปกับการเทศน์สอน
นั่นก็เพราะ พระเยซูทรงเน้นย้ำเสมอ
ถึงเรื่องการปฏิบัติจริงในชีวิต
และพ่อก็ ได้ทำให้เราเห็นเป็นตัวอย่างแล้ว

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวกดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ง่ายต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

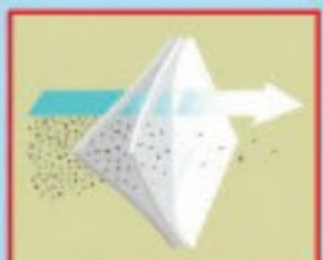

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

บริษัท นานตีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230

E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandeestationery.com

f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakham Aphur Muang, Kanachanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Silom Road, Suriyawong Bangkok 10500, Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th